

**Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti
provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší – text k 31.1.2020**

ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice

266 711 179, 602 829 112

ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ   WWW.KRAYZEL.CZ

ÚVOD

V roce 2012 byl ukončen legislativní proces přípravy a schvalování nového zákona o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V účinnost vstoupil **1.9.2012** (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 6 x novelizován, poměrně zásadní novelizace byla **zákon č. 369/2016 Sb.**

Není to ale jediný předpis, řešící problematiku, týkající se ochrany ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou pak zákon č. **695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Za předpis, týkající se ochrany ovzduší lze považovat i zákon č. **85/2012 Sb.**, o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy mají řadu prováděcích předpisů (či novel) a celá problematika je nesmírně složitá. Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky, nemůže nahradit podrobné studium těchto právních aktů a jejich prováděcích předpisů.

OBSAH

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST	5
KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI	28
KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS	38
KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ.....	38
KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ	46
KAPITOLA III.3 – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 365/2005 SB., O EMISÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH ZÁŽEHOVÝCH MOTORŮ NĚKTERÝCH NESILNIČNÍCH MOBILNÍCH ZDROJŮ	46

KAPITOLA III.4. – VYHLÁŠKA Č. 209/2006 SB., O POŽADAVCÍCH NA PŘÍPUSTNÉ EMISE ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH SPALOVACÍHO HNACÍHO MOTORU DRÁŽNÍHO VOZIDLA.....	47
KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT	48
KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 56/2013 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH	50
KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ.....	50
KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA.....	50
KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ.....	55
KAPITOLA IV.2.1. LEGISLATIVA.....	56
KAPITOLA IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.	58
Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů.....	70
KAPITOLA IV.2.4. ZNALOST A DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, STANOVENÝCH PRO ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A PLNĚNÍ PODMÍNEK PROVOZOVÁNÍ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PLNĚNÍ EMISNÍCH STROPŮ, IMISNÍ LIMITY A TMAVOST KOUŘE	83
KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.	111
KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..	119
KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).....	122
KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ	137

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.	141
KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.	145
KAPITOLA IV.2.11. PODPOROVANÉ ZDROJE ENERGIE	155
KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)	156
Kapitola V.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti.....	156
Kapitola V.2. Postupy a návody k agendě ovzduší.....	160
Kapitola V.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence	160
Kapitola V.4. Poplatkové přiznání.....	163
Kapitola V.5. IRZ – Integrovaný registr znečišťování	166
Kapitola V.6. ISPOP – Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností.....	171
Kapitola V.6.1. Základní informace	171
Kapitola V.6.2. Povinnost podávat hlášení prostřednictvím ISPOP v roce 2020	173
Kapitola V.6.3. Registrace subjektu	175
Kapitola V.6.4. Registrace provozovny	178
Kapitola V.6.5. Podání hlášení	178
Kapitola V.6.6. Autorizace dokumentů.....	180
Kapitola V.6.7. Manuály a návody	181
Kapitola V.6.8. Nastavení PC	182
Kapitola V.6.9. Často kladené dotazy (FAQ).....	185
Kapitola V.6.10. Kontakty	186
Kapitola V.6.11. Halony a halonové instalace a ostatní	187
Kapitola V.7. Bilance organických rozpouštědel.....	189
KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE.....	195
KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ.....	195

KAPITOLA VI.2. – NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ.....	195
KAPITOLA VI.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI.....	197
KAPITOLA VI.4. – INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.	198
KAPITOLA VI.6. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM.....	201
PRO INSPIRACI:.....	202

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, **účinný od 1.9.2012** (s některými výjimkami). Tento zákon nahradil zákon č. 86/2002 Sb., a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., zákonem č. 87/2014 Sb., zákonem č. 382/2015 Sb., **zákonem č. 369/2016 Sb.**, zákonem č. 183/2017 Sb., zákonem č. 225/2017 Sb. a zákonem č. 172/2018 Sb.

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.
2. Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012. Byla novelizována vyhláškou č. 83/2017 Sb.
3. Nařízení vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.
4. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb., 406/2015 Sb., 171/2016 Sb., 452/2017 Sb., 190/2018 Sb. a 216/2019 Sb.
5. Nařízení vlády č. 56/2013 Sb., o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plaketách. Účinnost od 23.3.2013.

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty. Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o výkladový předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

POZOR!!!: Vyhláška č. 194/2013 Sb., o kontrole kotlů a rozvodů tepelné energie a vyhláška č. 193/2013 Sb., o kontrole klimatizačních systémů (Obě účinné od 1.8.2013). Vydány dle zákona č. 406/2000 Sb., zákon o hospodaření s energiemi (účinnost od 1.ledna 2001). **Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.**

POZOR!!!: Nařízení vlády č.25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění 126/2004 Sb. a 42/2006 Sb. Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.

Následující stránky s legislativou a Stanovisky, Metodickými pokyny a dalšími materiály jsou převzaty ze stránek WWW.MZP.CZ. V následujícím textu jsem nad rámec původního textu seznam v některých částech doplnil a rozšířil o komentář obsahu textů materiálů. Dále odkazy na Věstník MŽP apod..

A) Zdroje znečišťování ovzduší

Na znečišťování ovzduší se podílí jak antropogenní (způsobované činností člověka), tak přírodní zdroje. Mezi nejvýznamnější antropogenní zdroje pak patří především lokální topeniště

(zejména spalování pevných paliv), silniční doprava, průmysl a energetika a zemědělství. Informace o množství emisí vypouštěných do ovzduší naleznete na stránkách Českého hydrometeorologického ústavu www.chmi.cz, Pro jednotlivé zdroje či skupiny zdrojů jsou právními předpisy stanoveny podmínky pro jejich provoz. K některým z nich MŽP vydalo stanoviska a případně metodické pokyny, které naleznete v záložkách u jednotlivých skupin zdrojů.

Stanoviska:

Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ze které jsou vyjmuty stacionární technické jednotky používané k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

[Stanovisko MŽP - definice stacionárního zdroje](#) (PDF, 80 kB)

Společné stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k přechodu práv a povinností, které vyplývají z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, bylo vydáno za účelem sjednocení postupu krajských úřadů v případech, kdy dojde ke změně provozovatele stacionárního zdroje. Stanovisko bylo zpracováno podle právního stavu platného ke dni 31.1.2016.

[Stanovisko MŽP - přechod práv a povinností](#) (PDF, 277 kB)

Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle kterého orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení, a další zde uvedené údaje.

[Stanovisko MŽP - zpřístupňování informací](#) (PDF, 66 kB)

A) Metodické pokyny

[Metodický pokyn k omezování prašnosti ze stavební činnosti](#)

[MP MŽP - stavební činnosti](#) (PDF, 193 kB)

B) Průmysl a energetika

[Přechodný národní plán České republiky](#)

[Stanovisko k vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů z Přechodného národního plánu](#)

[Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespadajících pod BREF \(NeBREFy\)](#)

[Určené technické normy](#)

[Ohlašovací povinnosti](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

AD Přechodný národní plán České republiky

Přechodný národní plán České republiky dle § 37 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, byl schválen rozhodnutím Evropské Komise C(2015) 2298 ze dne 10. 4. 2015 o oznámení předloženém Českou republikou týkajícím se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích. Přechodný národní plán byl aktualizován k 30.6.2017.

Přechodný národní plán České republiky - stav k 30. 6. 2017

- [Přechodný národní plán ČR](#) (PDF, 415 kB)

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší](#) (PDF, 207 kB)

AD Stanovisko k vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů z Přechnodného národního plánu

- [Stanovisko k vyřazování zdrojů z PNP](#) (PDF, 343 kB)

AD Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF (NeBREFy)

V roce 2015 byly zpracovány dokumenty, které se svým obsahem blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách, a to v oblasti stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které nespádají pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Hlavním účelem zpracování studie bylo jednak celkové vyhodnocení aplikace nejlepších dostupných technik v rámci prioritní osy 2 OPŽP za účelem efektivního čerpání finančních prostředků z OPŽP 2014+, a dále usnadnit žadatelům o finanční podporu z evropských fondů na oblast ochrany ovzduší orientaci ve volbě nejefektivnějších technik za účelem zvýšení environmentálních přínosů finančních prostředků poskytovaných z OPŽP 2014+. **Tyto dokumenty lze využít i orgány ochrany ovzduší při vydávání závazných stanovisek podle § 11 nebo povolení provozu podle § 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, u stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší mimo působnost zákona o integrované prevenci.**

NeBREFy

- [Zpracování plastů a nakládání s chemickými látkami](#) (PDF, 2 MB)
- [Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat](#) (PDF, 628 kB)
- [Krematoria](#) (PDF, 474 kB)
- [Odpady](#) (PDF, 2 MB)
- [Papírenství a zpracování dřeva](#) (PDF, 1 MB)
- [Pyrolýza, výroba bioplynu](#) (PDF, 571 kB)
- [Spalování paliv](#) (PDF, 776 kB)
- [Těkavé organické látky](#) (PDF, 2 MB)
- [Těžba nerostných surovin](#) (PDF, 1 MB)
- [Výroba a zpracování skla](#) (PDF, 843 kB)
- [Výroba potravin](#) (PDF, 1 MB)
- [Výroba a zpracování kovů a plastů](#) (PDF, 1 MB)
- [Zpracování nerostných surovin](#) (PDF, 1 MB)

AD Určené technické normy

Metody měření, odběru vzorků, případně provádění analýz, které jsou reprezentativní a průkazné, a které co nejpřesněji odrážejí skutečnosti o:

- jednorázovém měření emisí v souladu s ustanoveními § 4 odst. 1, resp. kontinuálním měření emisí v souladu s ustanovením § 7 odst. 1, vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,
- kvalitě paliv určených ke spalování ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,

- kvalitě lodních paliv v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 vyhlášky č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Stanovení určených technických norem podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je prováděno zveřejněním ve Věstníku UNMZ na webových stránkách [ÚNMZ](#).

Odkaz na webovou verzi seznamu určených technických norem naleznete [zde](#)

(Případně postupnou volbou následujících odkazů z domovské stránky ÚNMZ: „STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ“ > „INFORMAČNÍ PORTÁL – PŘEDPISY A NORMY“ > „Určené ČSN zveřejněné k českým předpisům ve Věstníku ÚNMZ“ > „ČSN k vyhlášce č. 415/2012 Sb.“ (v řádce *Přípustná úroveň znečišťování ovzduší*)).

PŘÍPUSTNÁ ÚROVEŇ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (aktualizováno k 1. 10. 2019 podle Věstníku ÚNMZ 9/2019)

AD Ohlašovací povinnosti

Provozovatelé stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, mají mimo jiné povinnost ohlašovat údaje z hlediska agendy ovzduší související s jejich provozem. Ohlašování se provádí prostřednictvím [Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností \(ISPOP\)](#) za předchozí kalendářní rok a za celou provozovnu. Aktuální informace ohledně ohlašování včetně postupů jak podat hlášení jsou uvedeny na webových stránkách [Českého hydrometeorologického ústavu](#) nebo ISPOP.

• Souhrnná provozní evidence

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence má provozovatel každého stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší s výjimkou chovů hospodářských zvířat kódu 8 přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.

Pro účely souhrnné provozní evidence zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve [Věstníku MŽP](#) každoročně aktualizované kódové označení vybraných údajů, tzv. číselníky, které jsou uvedeny podle označení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

[Číselníky pro ohlašování souhrnné provozní evidence za rok 2019 \(ohlašování v roce 2020\)](#) (PDF, 231 kB)

Také Věstník 6/2019 (listopad).

• Poplatky

Povinnost podat poplatkové přiznání má poplatník za provozovnu, u které je celková výše poplatku za poplatkové období 50 000 Kč a více. Sazby poplatků jsou zákonem stanoveny pro čtyři znečišťující látky – TZL, SO₂, NO_x a VOC a jsou stanoveny za tunu vypuštěné znečišťující látky za rok. Zpoplatněny jsou potom pouze ty znečišťující látky, které dotčený stacionární zdroj vypouští a pro které má současně stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle zákona. Zjednodušeně lze říci, že zpoplatnění podléhají znečišťující látky, jejichž emise musí provozovatel měřit nebo počítat.

Zákon č. 201/2012 Sb. dává možnost snížení celkové výše poplatků za provozovnu. V ustanovení odst. 5 a 6 § 15 zákona č. 201/2012 Sb. jsou uvedeny podmínky, za jakých je možné snížení či nevyměření poplatku za některé znečišťující látky.

[Informace k vybraným ustanovením § 15 zákona o ochraně ovzduší](#) (PDF, 72 kB)

[Nejčastější dotazy k postupu při uplatňování snížení a/nebo nevyměření poplatku za zdroj znečišťování ovzduší](#) (PDF, 125 kB)

- **Kvalita paliv**

Povinnost ohlašování údajů o kvalitě paliv se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb. stanovena kvalitativní kritéria.

Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Ohlašovací povinnost se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky stanovena kvalitativní kritéria.

[Formulář pro ohlašování údajů o kvalitě paliv](#) (DOCX, 16 kB) - Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb. odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

AD Metodiky a stanoviska

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke **sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů** a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší.

[MP MŽP - sčítání zdrojů](#) (PDF, 900 kB)

Také Věstník 7/2013.

- Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší

[stanovisko MŽP - obecné a specifické emisní limity](#) (PDF, 50 kB)

- Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek

[stanovisko MŽP - intervaly měření](#) (PDF, 50 kB)

- Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

[sdělení MŽP - ověřování kontinuálního měření](#) (PDF, 82 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší uvádí požadavky na roční ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření dle § 6 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Tyto požadavky vycházejí ze závazné normy ČSN EN 141 81 Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů.

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb. (19.11.2019)

[https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prumysl_energetika/\\$FILE/000-Sdeleni_emisni_faktory-20191204.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prumysl_energetika/$FILE/000-Sdeleni_emisni_faktory-20191204.pdf)

Také Věstník MŽP č. 6/2019 (listopad).

- Studie - návrh emisních faktorů pro vybrané stacionární zdroje

[studie - návrh emisních faktorů](#) (PDF, 9) - Studie obsahuje návrhy emisních faktorů pro širokou škálu druhů stacionárních zdrojů, zejména stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Autorem studie je společnost TESO Praha a.s. Materiál obsahuje velké množství emisních faktorů.

Technologické zdroje znečišťování ovzduší:

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV [stanovisko MŽP - kalové hospodářství](#) (PDF, 55 kB)

- Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

[stanovisko MŽP - těžba písku](#) (PDF, 61 kB)

- Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty

[stanovisko MŽP - štěpkovací zařízení](#) (PDF, 43 kB)

- Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

[MP MŽP - tepelné zpracování odpadu](#) (PDF, 63 kB)

Metodický pokyn MŽP, Odboru ochrany ovzduší, ke způsobu **stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem** jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece.

Také Věstník č. 8/2013.

- Metodický pokyn k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu [MP MŽP - BPS](#) (PDF, 584 kB)

Také Věstník 2/2014.

- Metodika odhadu fugitivních emisí TZL z povrchových dolů paliv a jiných nerostných surovin [MP MŽP - fugitivní TZL z dolů](#) (PDF, 21 MB)

Metodika pro stanovení emisí tuhých znečišťujících látek uvolňovaných do vnějšího ovzduší při těžbě paliv a nerostných surovin (vyjma kamenolomů).

- Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

[MP MŽP - bilance VOC](#) (PDF, 327 kB)

- Stanovisko k zařazení vrtných souprav využívajících spalovací motory jako mobilní zdroje znečišťování ovzduší

[stanovisko MŽP - vrtné soupravy](#) (PDF, 127 kB)

Energetika – spalování paliv:

- Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů [stanovisko MŽP - provozní hodiny](#) (PDF, 337 kB)

- Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NO_x pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plynné palivo a zkapalněný plyn. **Nová, již třetí verze tohoto stanoviska (30.9.2019).**

[stanovisko MŽP - výjimka NO_x pro kotle](#) (PDF, 290 kB)

- Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění [stanovisko MŽP - §17 odst.3 písm.g\)](#) (PDF, 193 kB)

Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, podle kterého se nařizuje bezodkladné omezení provozu nebo odstavení zdroje v uvedených případech.

- Stanovisko k aplikaci § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., zákona o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 172/2018 Sb. [stanovisko MŽP - §16 odst. 7](#) (PDF, 137 kB)

Podle ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší ve znění zákona č. 369/2016 Sb. (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) je právnická a fyzická osoba povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. To neplatí, pokud energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

- Emisní faktory a poměry částic PM₁₀ a PM_{2,5} v TZL pro vypracování energetických posudků a auditů

[sdělení MŽP - emisní faktory](#) (PDF, 317 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší obsahuje emisní faktory a poměry částic PM₁₀ a PM_{2,5} v TZL pro posouzení ekologické proveditelnosti návrhu v rámci energetického auditu a energetického posudku podle postupu uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, v platném znění.

- **Sdělení odboru ochrany ovzduší ke způsobu výpočtu očekávaných efektů SC 2.1 OPŽP - způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014 – 2020**

[sdělení MŽP - výpočet očekávaných efektů SC](#) (PDF, 415 kB)

Sdělení popisuje způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014-2020.

- **Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem** - Metodická pomůcka je určena právnickým a fyzickým osobám, které jsou povinny podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v

platném znění, u nových staveb nebo při změnách staveb stávajících využít pro vytápění teplo ze SZTE nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Dále je určena orgánům ochrany ovzduší, které se zabývají povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší. Je návodem autorizovaným osobám ke zpracování odborných posudků podle zákona o ochraně ovzduší a zpracovatelům energetických posudků podle zákona o hospodaření energií.

Také Věstník 1/2017.

[MP MŽP k hodnocení ekonomické přijatelnosti](#) (PDF, 165 kB)

[příloha č.1 - přehled povinných revizí](#) (PDF, 73 kB)

[příloha č.2 - komentované příklady](#) (PDF, 224 kB)

[příklad 1 - kotelna na tuhá paliva](#) (XLSM, 144 kB)

[příklad 2 - plynová kotelna](#) (XLSM, 169 kB)

- Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů [studie - dopady spalovacích zdrojů](#) (PDF, 2 MB) - Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů a stanovení jejich technických a emisních parametrů.

C) Lokální topeniště

[Jak správně topit](#)

[Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv](#)

[Zákaz starých kotlů](#)

[Kotlíkové dotace](#)

[Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů](#)

Lokální topeniště jsou v současné době jeden z největších znečišťovatelů ovzduší a to hlavně z pohledu emisí tuhých znečišťujících látek a benzo(a)pyrenu. Domácnosti se podílí na emisích PM_{2,5} ze 78 % a na emisích benzo(a)pyrenu dokonce z 98 %.

Tuto problematiku řeší zákon **č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**, v platném znění, a to hlavně tak, že zakládá povinnosti právě provozovatelům lokálních topenišť (spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně).

Dále jsou uvedeny důležité informace týkající se povinností provozovatelů a zároveň možnosti kontrol plnění těchto povinností ze strany orgánů ochrany ovzduší. Jsou uvedeny i informace o dotačních možnostech zaměřených na sektor vytápění domácností a odkazy na jednotlivé metodické pokyny a důležité dokumenty, které s problematikou vytápění domácností souvisí.

AD Jak správně topit

Pro zajištění co nejmenší míry znečišťování ovzduší vytápěním je klíčový výběr vhodného zdroje tepla, případně paliva. Z hlediska emisí znečišťujících látek jsou problematické především zdroje na pevná paliva. K dosažení nízkých emisí je nutné splnění řady podmínek správného vytápění, přičemž volba dobrého zdroje je jen jednou z nich. V současnosti jsou na trh dodávány kotle splňující požadavky Ekodesignu, současně jsou kotle zařazovány dle emisí a účinnosti do tříd 1 – 5, kdy kotle tříd 1 a 2 bude od roku 2022 zakázáno používat a kotle pouze 3. třídy by již neměly být uváděny na trh. Splnění vyšších tříd je u některých kotlů s ručním příkládáním podmíněno instalací akumulací nádoby, díky které nemusí být zdroj provozován při sníženém výkonu, který zpravidla vede k vyšším emisím. Ke zdroji tepla je nutné zajistit vhodné palivo, a to pouze takové, které připouští výrobce zdroje a se kterým byl zdroj testován při uvádění na trh. Mezi nejčastější chyby ve výběru paliva patří spalování hnědého uhlí v litinových kotlích, které byly konstruovány pro černé uhlí nebo jen koks, případně nedodržení předepsaného maximálního obsahu vody v palivovém dřevě, nebo použití uhlí jiné zrnitosti. Pokud došlo k dodání paliva, které nespĺňuje kvalitativní parametry, je nutné se obrátit

se stížností na Českou obchodní inspekci (od r. 2018 je limitován i obsah jemných prachových složek uhlí). Při spalování biomasy je nutné zachovat předepsanou velikost kusů a vyhnout se spalování např. dřevní štěpky v kotlech na kusové dřevo. Nejvýznamnějším parametrem kusového dřeva je jeho vlhkost, kde vyšší vlhkost vede nejen k vyšším emisím, ale i ztrátám tepla (všechnu vodu je nejprve nutné bez užitku odpařit), zanášení kotle i spalinových cest. Optimální je skladovat dřevo v zastřešeném, ale provětrávaném, dřevníku izolovaném od země, a to dva roky.

Více informací ke správnému topení je možné nelézt např. na stránkách [Smokemana](#) nebo na zvláštní webové stránce provozované Moravsko-slezským krajem <https://lokalni-topeniste.msk.cz>

Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákon o ochraně ovzduší a další legislativní předpisy ČR poskytují občanům možnosti, jak se bránit obtěžování kouřem způsobeným spalováním materiálů, ať se jedná o paliva v kotlích či topidlech (kamna, krby) či biomasy v otevřených ohništích, nebo nelegální spalování odpadů.

Ke kontrole a vymáhání příslušných ustanovení zákonů, pokud se jedná o zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu, jsou oprávněny obce s rozšířenou působností. V případě podání stížností se tedy obraťte na místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Tento úřad má možnost zjistit objektivní stav provozování těchto zdrojů, a to i s využitím možností provedení kontroly kotle či topidla v obydlí, přičemž v případech, kdy je to účelné, může odebrat i vzorky popela pro prokázání případného spalování odpadu. Dále si může obecní úřad vyžádat doklad o provedení kontroly technického stavu a provozu, udělovat sankce za porušení zákonných povinností či ukládat nápravná opatření ke zlepšení stávajícího stavu.

Více informací o této problematice je možné nelézt ve sdělení odboru ochrany ovzduší:

- [Sdělení ke kontrole kotlů](#) (PDF, 958 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším.

Podle § 17 odst. 1 písm. h) a § 41 odst. 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, povinen zajistit jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou osobou, přičemž první kontrola musí být provedena nejpozději do 31. prosince 2016. Toto sdělení je určeno odborně způsobilým osobám a provozovatelům těchto zdrojů.

- [Katalog popelů](#) (PDF, 45 MB)
- [Doklad o kontrole](#) (DOCX, 21 kB)

Zákaz starých kotlů

Dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, bude **od 1. 9. 2022 zakázáno** provozovat spalovací stacionární zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, které slouží jako zdroje tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Příloha č. 11 obsahuje minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje pro CO, TOC a TZL.

Požadavky přílohy č. 11 neplní staré kotle na pevná paliva, které jsou zařazeny do nižší než 3. třídy (dle ČSN EN 303-5). Třidu kotle je možné zjistit ze štítku kotle nebo návodu k použití, případně ji sdělí pracovník, který provádí pravidelnou kontrolu technického stavu a provozu kotle.

Pokud kotel nesplňuje alespoň třetí třídu dle výše uvedené normy, je nutné ho vyměnit co nejdříve, nejpozději k 1. 9. 2022. V současnosti je možné čerpat na jejich výměn podporu z tzv. „kotlíkových dotací“.

Kotlíkové dotace

Tzv. „kotlíkové dotace“ jsou dotace z evropských fondů a jsou poskytovány krajskými úřady (dle vyhlášených výzev) na výměnu stávajícího nevyhovujícího kotle na pevná paliva, za nový, ekologičtější způsob vytápění. V poslední vlně kotlíkových dotací je možné si pořídit kotel na biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel. Žadatel může získat až 80 % způsobilých výdajů, fakticky se mu může vrátit až 127 500,- Kč. Do způsobilých výdajů spadají i náklady na novou otopnou soustavu, její rekonstrukci či projektovou dokumentaci. Jednotlivé výzvy pro své občany vyhláší kraje.

Více informací k 3. výzvě naleznete na webových stránkách [Státního fondu pro životní prostředí](#).

Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Dle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění je povinností provozovatele zdroje provádět pravidelně (**nejméně jednou za tři roky**) kontrolu technického stavu a provozu zdroje (kotle). Tuto kontrolu musí provádět tzv. **odborně způsobilá osoba**, která je fyzickou osobou proškolenou výrobcem spalovacího stacionárního zdroje, od kterého má udělené oprávnění k instalaci, provozu a údržbě zdroje.

Více informací k tomuto tématu je uvedeno v často kladených otázkách.

Nejčastější dotazy ke kontrole technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění („zákon o ochraně ovzduší“)

- [FAQ - kontroly technického stavu a provozu](#) (PDF, 733 kB)

Koncem roku 2019 bude zpřístupněna pro provozovatele také **databáze odborně způsobilých osob**, která obsahuje všechny odborně způsobilé osoby v ČR, které jsou oprávněny ke kontrole zdroje dané značky a typu. Databáze provozovateli umožní vyhledat v mapě nejbližší odborně způsobilou osobu pro jeho značku a typ zdroje, a pokud nebude ochotna provést kontrolu za referenční finanční limit, který je stanoven vyhláškou (č. 415/2012 Sb.), může skrze databázi provozovatel komunikovat přímo s výrobcem zdroje, který by mu měl poskytnout odborně způsobilou osobu, která kontrolu ve finančním limitu bude schopna vykonat.

Výsledky kontrol bude odborně způsobilá osoba povinna od roku 2020 vkládat do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP), kde budou k dispozici orgánům ochrany ovzduší. Informace pro výrobce zdrojů a odborně způsobilé osoby naleznete ve sdělení.

- [Sdělení - databáze OZO](#) (PDF, 296 kB)
- [Vzor žádosti](#) (DOCX, 22 kB)

Do zprovoznění nové databáze je možné nalézt příslušnou odborně způsobilou osobu na stránkách výrobce kotle nebo na [stránkách Asociace podniků topenářské techniky](#) či [Klastru Česká peleta](#).

D) Zemědělství

Chovy hospodářských zvířat s potenciálními ročními emisemi amoniaku vyššími než 5 tun jsou stacionárními zdroji uvedenými v příloze č. 2 tohoto zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen "zákon").

Pro provozovatele chovů platí následující podmínky:

- Zpracovat odborný posudek k řízení o vydání závazného stanoviska k umístění zdroje, ke stavbě a změně stavby (ke stavebnímu řízení), dále pak k řízení o vydání nebo změně povolení provozu
- Provozovat zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu
- Zpracovat provozní řád

- Splňovat technickou podmínku provozu dle vyhlášky č. 415/2012 Sb.: na všech částech technologie, tzn. ustájení, skladování a aplikace statkových hnojiv, realizovat opatření k předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem
- Provádět hlášení do Integrovaného registru znečišťování (pokud jsou emise amoniaku větší než 10 t /rok)

Provozovatelé nemají povinnost:

- Vést provozní evidenci ani ohlašovat souhrnnou provozní evidenci prostřednictvím ISPOP
- Zjišťovat úroveň znečišťování

Zdroje informací:

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší MŽP k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů

Obsahuje postup výpočtu potenciálních ročních emisí amoniaku pro účely zařazení zdroje dle přílohy č. 2 zákona, postup výpočtu skutečných ročních emisí amoniaku a výčet technologií ke snižování emisí amoniaku/zápachu pro chovy hospodářských zvířat.

[Metodický pokyn - chovy](#) (PDF, 486 kB) - zveřejněn ve Věstníku MŽP: ROČNÍK XXVIII – leden 2018 – ČÁSTKA 1

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF; Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat

Obsahuje informace pro chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat a doporučené technologie ke snižování emisí amoniaku a zápachu. Svým obsahem se blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách (BAT), ale jsou určeny pro chovy nižší kapacity, které nespádají pod integrovanou prevenci.

[neBREF - chovy](#) (PDF, 628 kB)

Intenzivní chov drůbeže a prasat (pouze zařízení kategorie 6.6. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci)

Provozovatelé musí splňovat požadavky vyplývající z revidovaného referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro intenzivní chov drůbeže a prasat a prováděcího rozhodnutí Komise (EU), kterým se stanoví

[závěry o BAT](#) pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat.

E) Kvalita ovzduší

[Data o kvalitě ovzduší](#)

[Smogové situace](#)

[Dopady znečištění ovzduší](#)

[Příručka ochrany kvality ovzduší](#)

AD Data o kvalitě ovzduší

Monitorováním kvality ovzduší se zabývá Český hydrometeorologický ústav, který provozuje Státní síť imisního monitoringu a informace z ní zveřejňuje na svých stránkách <http://www.chmi.cz> v sekci Ovzduší. Mimo jiné jsou zde prezentována [aktuální data o kvalitě ovzduší](#), která jsou dostupná i přes aplikaci ČHMÚ+.

Souhrnnou informaci o kvalitě ovzduší za uplynulý rok zpracovává Ministerstvo životního prostředí. Následně je předkládána členům vlády a poté zveřejněna, viz níže. Tato informace vychází především z podkladů uvedených v publikaci [Znečištění ovzduší na území České republiky](#), kterou každoročně vydává Český hydrometeorologický ústav.

Informace o kvalitě ovzduší

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2017](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2016](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2015](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2014](#) (PDF, 1 MB)

Údaje o kvalitě ovzduší pro pořizování a aktualizaci územně analytických podkladů

[Pasport s údaji o území - jev A 65 - 2018](#) (PDF, 1 MB)

[Pasport s údaji o území - jev B 35a - 2018](#) (PDF, 2 MB)

AD Smogové situace

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM10 nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot (dle § 10 odst. 1 a přílohy č. 6 zákona o ochraně ovzduší). Příčinou smogových situací jsou obvykle špatné rozptylové podmínky, což zapříčiní kumulaci znečištění ze zdrojů znečišťování ovzduší v dané oblasti. Vznik a ukončení smogové situace vyhláší ČHMÚ na základě pověření MŽP. Aktuální stav překročení prahových hodnot lze sledovat na stránkách [ČHMÚ](#), případně pomocí [mobilní aplikace ČHMÚ](#).

Prahové hodnoty byly stanoveny dle doporučení WHO s ohledem na dopady mimořádného znečištění ovzduší na lidské zdraví. Prahové hodnoty se dělí na informativní prahové hodnoty a regulační, resp. varovné prahové hodnoty (pouze pro troposférický ozon). Informativní prahová hodnota představuje úroveň znečištění ovzduší, která při krátkodobé expozici může představovat zdravotní rizika pro zvláště citlivou skupinu obyvatel. Regulační resp. varovná, prahová hodnota odpovídá úrovni znečištění, která může představovat zdravotní rizika pro celou populaci. Zdravotní doporučení pro případ vyhlášení smogové situace naleznete na stránkách [Státního zdravotního ústavu](#).

Pro případy vyhlášení smogové situace mohou obce přijmout tzv. regulační řád, který krátkodobě omezuje dopravu s cílem zmírnit mimořádný stav znečištění (dle § 10 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Krajské úřady pro případ překročení regulační prahové hodnoty vkládají do povolení provozu významných stacionárních zdrojů zvláštní podmínky provozu (dle § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší), které jsou stacionárními zdroji povinné při překročení regulační prahové hodnoty realizovat (obvykle se jedná o útlum výroby). Zdroje se stanovenými zvláštními podmínkami provozu jsou zveřejněny na stránkách [ČHMÚ](#).

AD Dopady znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je jedním z faktorů, který může významně ovlivňovat lidské zdraví. Tyto účinky mohou mít formu akutních problémů, ale i problémů, které se vyskytují až při dlouhodobé expozici. Mezi nejčastěji se vyskytující problémy patří onemocnění dýchací a oběhové soustavy, některé látky pak mají karcinogenní účinky. Z tohoto důvodu Ministerstvo životního prostředí každoročně ve spolupráci se [Státním zdravotním ústavem](#) zpracovává Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší. Podobně má znečištění ovzduší negativní vliv i na ekosystémy, kdy se jedná především o oxidativní stres (způsobený O₃), acidifikaci (SO₂) a eutrofizaci (NO_x). Tyto vlivy řeší především Ministerstvo zemědělství např. ve [Zprávě o stavu lesa a lesního hospodaření](#).

Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší

[Zdravotní rizika 2017](#) (PDF, 730 kB)

[Zdravotní rizika 2016 \(PDF, 775 kB\)](#)

[Zdravotní rizika 2015 \(PDF, 632 kB\)](#)

[Zdravotní rizika 2014 \(PDF, 564 kB\)](#)

AD Příručka ochrany kvality ovzduší

Příručka ochrany kvality ovzduší je ucelený soubor znalostí z různých oborů umožňující celostně vnímat disciplínu ochrany kvality ovzduší, jež v sobě zahrnuje nejenom právní a technické aspekty, ale i zdravotní a ekologické důsledky znečištění ovzduší.

[Příručka ochrany kvality ovzduší - elektronická verze \(PDF, 10 MB\)](#)

F) DOPRAVA

[Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR](#)

[Nízkoemisní zóny](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

Doprava je jedním z významných zdrojů znečišťování ovzduší. Prostřednictvím tohoto zdroje se do ovzduší dostávají především oxidy dusíku (zejména oxid dusičitý), suspendované částice frakce PM₁₀ a PM_{2,5} (prachové částice), oxid uhelnatý a uhlovodíky. Všechny výše uvedené znečišťující látky mají řadu negativních dopadů na lidské zdraví i vegetaci. Platná legislativa pro ně stanoví imisní limity, které však nejsou na řadě míst (města, okolí frekventovaných komunikací) plněny. Kromě toho je jejich neplněním ČR vystavena možnosti sankcím ze strany Evropské Komise.

Suspendované částice se do ovzduší dostávají jak prostřednictvím výfukových plynů z osobních i nákladních automobilů, tak prostřednictvím otěrů brzdových destiček automobilů a abrazí vozovky. Významné objemy suspendovaných částic frakcí PM₁₀ a větších se pak mohou dostat do ovzduší tzv. resuspenzí, nebo-li zviřením prachových částic usazených na povrchu komunikací.

Opatření ke snížení znečištění ovzduší způsobené dopravou jsou proto nezbytnou součástí strategických dokumentů v oblasti ochrany ovzduší, resp. Národního programu snižování emisí České republiky a Programů zlepšování kvality ovzduší.

Jejich realizace opatření by měla být především řešena koncepčně a se zohledněním celé řady aspektů kvalitního života ve městech (životní prostředí, bezpečnost, pohodlí, parkovací plochy, alternativní způsoby dopravy, kvalitní hromadná doprava, atd.). Takové koncepční řešení nabízí např. [plány udržitelné městské mobility](#) nebo [Smart Cities](#).

AD Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí obsahuje ucelený přehled o vývoji dopravy ve vztahu k životnímu prostředí v České republice. Je tvořena řadou indikátorů popisujících vývoj dopravy na celostátní a v rámci vybraných ukazatelů také na krajské úrovni. Studie je tvořena každoročně od roku 1998 v datových řadách, které jsou sledovány již od roku 1993.

- [Studie o vývoji dopravy \(PDF, 8 MB\)](#)

AD Nízkoemisní zóny

Nízkoemisní zóny jsou nástrojem k omezování znečištění ovzduší z dopravy ve městech. Podstatou jejich fungování je omezení vjezdu určitých skupin vozidel (na základě emisní kategorie, do níž příslušné vozidlo spadá) do města, příp. jeho části.

B) Stáhněte si...

- [FAQ - NEZ](#) (PDF, 216 kB) - zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky, které se týkají problematiky nízkoemisních zón. V případě dalších otázek je možné kontaktovat odbor ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí

Ačkoli na území ČR nebyla doposud žádná nízkoemisní zóna vyhlášena, jedná se o nástroj, který funguje v řadě evropských měst, podrobnější informace o nich lze nalézt např. na <http://www.urbanaccessregulations.eu/>

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlášení NEZ**

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší se týká podmínek vyhlášení nízkoemisních zón a vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Zveřejněno ve Věstníku MŽP - srpen 2018.

[Metodický pokyn NEZ](#) (PDF, 406 kB)

- **Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy**

[Metodika pro výpočet resuspenze](#) (PDF, 10 MB)

- **Metodika pro určení dynamické skladby vozového parku na komunikacích v ČR**

[Dynamická skladba vozového parku](#) (PDF, 6 MB) - metodika zahrnuje reprezentativní data pro silnice nižších tříd, tj. komunikace II. a III. tříd a dále údaje pro zahraniční automobily

- **Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrace suspendovaných částic**

Součástí metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek je také metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací i u tzv. plošných zdrojů prašnosti. K omezenému využití je zde k dispozici také demoverze aplikace pro výpočet přínosu zeleně včetně manuálu k plné verzi aplikace.

- [Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek](#) (PDF, 6 MB)

- [Grafické přílohy k metodice pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně](#)(PDF, 6 MB)

- [Metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací u tzv. plošných zdrojů prašnosti](#) (PDF, 1 MB)

- [Demoverze aplikace Zelená Bariera pro výpočet přínosu izolační zeleně](#)(EXE, 352 kB)

- [Manuál k aplikaci Zelená Bariera](#) (PDF, 758 kB)

- **Analýza rozšíření PO₂ o možnost podpory zařízení sloužících ke snižování prašnosti z plošných zdrojů**

[Analýza](#) (PDF, 2 MB) - analýza byla zpracována pro účely rozšíření oblasti podpory OPŽP o čisticí a kropící vozy a byla primárně zaměřena na hledání argumentů pro podporu čisticích a kropících vozů a vyčíslení jejich přínosů ke snížení prašnosti

- **Metodika sledování kontaminace ovzduší v okolí veřejných komunikací**

V rámci projektu Výzkumu a vývoje "Zelené technologie pro ochranu ovzduší", byla zpracována metodika, která se zabývá monitoringem polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) na povrchu listů. Protože významným zdrojem PAH jsou zejména spalovací motory, využívá metodika přirozeného systému usazování polutantů v místní vegetaci v okolí frekventovaných komunikací. Informace o absorpční kapacitě listů různých druhů dřevin mohou především posloužit jako vodítko při výběru druhů pro výsadbu ochranné zeleně podél dopravně vytížených komunikací.

[Metodika sledování kontaminace](#) (PDF, 189 kB)

G) AUTORIZACE

Rozhodnutí o autorizaci dle § 32 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o ochraně ovzduší"), je vyžadováno k vyjmenovaným činnostem, které souvisí s ochranou ovzduší. Jedná se o následující činnosti:

- Jednorázové měření emisí
- Měření úrovně znečištění
- Dohled nad tepelným zpracováním odpadu
- Zpracování odborného posudku
- Zpracování rozptylové studie
- Certifikace biopaliv a ověřování zprávy o emisích

Ministerstvo vydává rozhodnutí o autorizaci na dobu neurčitou poté, co žadatel splní zákonné podmínky. Autorizace vydané podle předchozího zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, (jejichž lhůta platnosti vypršela po datu 1. 9. 2012) není potřeba dále prodlužovat.

AD Seznam autorizovaných osob

- [Autorizované osoby k měření emisí](#) (PDF, 102 kB)
- [Autorizované osoby k měření úrovně znečištění \(imisí\)](#) (PDF, 146 kB)
- [Autorizované osoby ke zpracování odborného posudku](#) (PDF, 149 kB)
- [Převodní tabulka](#) (PDF, 34 kB)
- [Autorizované osoby ke zpracování rozptylové studie](#) (PDF, 391 kB)

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií**
- [MP - rozptylové studie](#) (PDF, 356 kB)
- [Příloha 1 - Metodická příručka k modelu SYMOS'97 - aktualizace 2013](#) (PDF, 689 kB)
- [Příloha 2 - Metodika výpočtu podílu velikostních frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx](#) (PDF, 350 kB)
- [Příloha 3 - Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací. Jedná se o modifikaci dosud používané metodiky US EPA "AP-42" \(PDF, 10 MB\)](#)
- [Sdělení o úpravách \(2013\)](#) (PDF, 445 kB)

Také Věstník 8/2013. Věstník MŽP č. 8/2018 pak uvádí:

Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se mění příloha č. 3 „Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací“ Metodického pokynu ke zpracování rozptylových studií vydaného ve Věstníku MŽP 2013/8

Příloha č. 14: Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků**

Metodický pokyn je určen krajským úřadům, které se zabývají povolováním stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a kontrolou zpracovaných odborných posudků, které jsou součástí žádosti o vydání povolení provozu anebo závazného stanoviska u zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č.

201/2012 Sb. a dále zpracovatelům těchto odborných posudků a provozovatelům stacionárních zdrojů. Obsahové náležitosti odborných posudků jsou uvedeny v příloze č. 13 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Popisné části jednotlivých kapitol tohoto metodického pokynu upřesňují tuto obsahovou část o další informace, které je nutné při zpracování odborných posudků zohlednit.

[MP - odborné posudky](#) (PDF, 376 kB)

Taky Věstník 5/2016.

▪ **Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek**

Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek, které byly vydány dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

[Stanovisko - autorizace-pachové látky](#) (PDF, 100 kB)

▪ **Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem**

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

[Stanovisko](#) (PDF, 41 kB)

H) Strategické dokumenty

[Národní program snižování emisí](#)

[Programy zlepšování kvality ovzduší](#)

[Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR](#)

AD Národní program snižování emisí

Základní koncepční materiál v oblasti zlepšování kvality ovzduší a snižování emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší „Národní program snižování emisí České republiky“ (dále jen „NPSE“) je zpracován na základě § 8 a přílohy č. 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Dokument byl schválen dne 2. prosince 2015 usnesením vlády České republiky č. 978.

V NPSE je provedena analýza stavu a vývoje ovzduší v ČR, příčiny znečištění, emise znečišťujících látek z jednotlivých sektorů ekonomiky, scénáře vývoje znečišťování ovzduší, národní závazky ČR a jejich dodržování.

NPSE stanoví zejména opatření ke snížení množství emisí některých znečišťujících látek do ovzduší a tedy i k nápravě nevyhovujícího stavu ovzduší. Uvedená opatření jsou navrhována na základě analýz a projekcí dalšího vývoje emisí. Jsou zaměřena na klíčové sektory, ve kterých je požadované snížení emisí možné efektivně dosáhnout. Mezi tyto sektory patří zejména energetika včetně problematiky domácností, doprava a zemědělství.

V současné době je připravena Aktualizace NPSE, která akcentuje veškeré požadavky stanovené [směrnicí Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/2284 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší](#) a jejím hlavním cíle je navrhnout opatření k dosažení nových závazků stanovených legislativou EU k roku 2020, 2025 a 2030.

Stáhněte si...

- [Národní program snižování emisí](#) (PDF, 3 MB)

Aktualizace Národního programu snižování emisí ČR

Ministerstvo životního prostředí zpracovalo návrh Aktualizace Národního programu snižování emisí ČR. Veřejnost se může zapojit do procesu aktualizace Národního programu snižování emisí ČR a zasílat ministerstvu návrhy a podněty k doplnění a úpravě návrhové části dokumentu. Veškeré náměty a návrhy přijímá MŽP ve formě níže přiložené tabulky na emailové adrese npse@mzp.cz.

Osobní data, která Ministerstvo životního prostředí v průběhu konzultace s veřejností získá (obvykle jméno, příjmení, emailová adresa), budou použita pouze pro účely zpracování aktualizace Národního programu snižování emisí ČR (pro případný zpětný kontakt) a budou uchována pouze do doby schválení aktualizovaného dokumentu vládou ČR.

Stáhněte si...

- [Návrh Aktualizace NPSE](#) (PDF, 9 MB)
- [Vzor tabulky připomínek](#) (XLSX, 9 kB)

AD Programy zlepšování kvality ovzduší

Programy zlepšování kvality ovzduší (PZKO) vydává MŽP ve spolupráci s krajským úřadem a obecním úřadem v případě překročení imisního limitu stanoveného v bodě 1 a 3 přílohy č. 1 zákona o ochraně ovzduší. PZKO se vydávají zvlášť pro každou zónu a aglomeraci dle přílohy č. 3 zákona o ochraně ovzduší. Cílem programu je stanovit opatření k dosažení požadované kvality ovzduší v době co možná nejkratší. PZKO stanovují opatření zejména na regionální a lokální úrovni. Společně s Národním programem snižování emisí ČR se jedná o základní strategické dokumenty zlepšování kvality ovzduší.

Programy zlepšování kvality ovzduší vydalo MŽP v roce 2016 pro všechny zóny a aglomerace ČR. Pro podporu jejich implementaci byla zřízena zvláštní pracovní skupina, které se účastní vybraní gestoři opatření. Cílem pracovní skupiny je monitorovat postup plnění opatření a pomáhat odstraňovat identifikované realizační bariéry. Statut pracovní skupiny a zápisy z jednání jsou k dispozici na níže uvedeném odkazu.

MŽP momentálně zpracovává ve spolupráci s ČHMÚ, kraji a obcemi aktualizaci programů zlepšování kvality ovzduší pro horizont 2020+. Podklady k aktualizaci a zápisy z veřejných a regionálních jednání v této věci naleznete níže.

[Platné programy zlepšování kvality ovzduší 2016+](#)

Stáhněte si...

- [Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Praha - CZ01](#) (PDF, 6 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Čechy - CZ02](#) (PDF, 7 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihozápad - CZ03](#) (PDF, 6 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severozápad - CZ04](#) (PDF, 6 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod - CZ05](#) (PDF, 10 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Brno - CZ06A](#) (PDF, 6 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod - CZ06Z](#) (PDF, 5 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna střední Morava - CZ07](#) (PDF, 11 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek - CZ08A](#) (PDF, 6 MB)
- [Program zlepšování kvality ovzduší zóna Moravskoslezsko - CZ08Z](#) (PDF, 5 MB)

PŘÍLOHY

Opatření obecné povahy o vydání PZKO

[Pracovní skupina pro podporu implementace opatření stanovených v programech zlepšování kvality ovzduší](#)

[Aktualizace programů zlepšování kvality ovzduší 2020+](#)

AD Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR

Kvalita ovzduší v České republice dlouhodobě nesplňuje požadavky stanovené národní a evropskou legislativou pro ochranu zdraví lidí a ekosystémů a vyvolává v zatížených oblastech významná zdravotní rizika pro jejich obyvatele. Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší v ČR (dále jen „Strategie“) je zastřešujícím koncepčním dokumentem, který shrnuje výstupy Národního programu snižování emisí České republiky a 10 programů zlepšování kvality ovzduší zpracovaných pro 7 zón a 3 aglomerace. Strategie byla schválena dne 2. prosince 2015 usnesením vlády České republiky č. 979 a je podkladem pro financování opatření ke snížení emisí a ke zlepšení kvality ovzduší z fondů EU prostřednictvím operačních programů.

- [Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší ČR](#) (PDF, 4 MB)

I) Kritéria udržitelnosti

[Kritéria udržitelnosti biopaliv](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

[Ohlašovací povinnosti a vzory formulářů](#)

[Seznam certifikovaných, registrovaných a autorizovaných osob](#)

Pouze biopaliva splňující kritéria udržitelnosti je možné zohlednit do splnění povinného minimálního podílu biopaliva dle § 19 a § 19a zákona o ochraně ovzduší, do povinného snížení emisí skleníkových plynů z dodaného motorového benzínu nebo motorové nafty dle § 20 a 20c zákona o ochraně ovzduší a pouze tato biopaliva jsou způsobilá k nižší sazbě spotřební daně z minerálního oleje (pohonných hmot – B100, B30, HVO30, E85) dle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

Dle § 21 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, musí prodejci a dovozci biomasy, výrobci, dovozci a prodejci kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv, výrobci, dovozci a prodejci biopaliv a dovozci a prodejci motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

AD Kritéria udržitelnosti biopaliv

Ke kritériím udržitelnosti se vztahují dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou. Kritéria udržitelnosti jsou definována nařízením vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.

AD Metodiky a stanoviska

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší pro osoby prokazující plnění kritérií udržitelnosti](#)(PDF, 113 kB)
- [Náležitosti dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 203 kB)
- [Náležitosti prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 204 kB)

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší k prokázání splnění kritérií udržitelnosti u pěstitelů biomasy](#) (PDF, 172 kB)
- [Metodický pokyn pro osoby autorizované k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 32 odst. 1 písm. f\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#) (PDF, 760 kB)

Taky Věstník 7/2013.

AD Ohlašovací povinnosti a vzory formulářů

- [Vzor samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti](#)(DOC, 41 kB)
- [Vzor dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 38 kB)
- [Vzor prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 40 kB)
- [Vzor zprávy o emisích](#) (XLSX, 200 kB)

AD Seznam certifikovaných, registrovaných a autorizovaných osob

- [Seznam certifikovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 182 kB)
- [Seznam registrovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 215 kB)
- [Seznam osob autorizovaných k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot podle § 32 odst. 1 písm. g\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#) (PDF, 76 kB)

Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoemisního spalovacího zdroje

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní kompostárna** Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 1/2016 uvádí:

- Provozní řád Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP)

Věstník MŽP č. 7/2018 uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, kterým se stanoví seznam reprezentativních měřicích lokalit pro vyhlášení smogových situací.

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- [Stanovisko k povolování dieselaagregátových záložních zdrojů](#)

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselaagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- [Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek](#)

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. **257/2012 Sb.**, o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Účinnost od 1.9.2012.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009, o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu (platí od 1.1.2010).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (použije se od 4. července 2007, vyjma článku 9 a přílohy II, které se použijí od 4. července 2006). **Od 1.1.2015 pak Nařízení č. 517/2014.**

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony č. 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb.** (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), **zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č. 69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017 a zák. č. 225/2017 Sb.**

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb. a 183/2017 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb.**, kterým se mění nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2013 Sb.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění zákona č. 257/2014 Sb.

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Vyhláška č. 209/2006 Sb., o požadavcích na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla, ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006.

Nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů. Platnost od 17.8.2008.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

Dokumenty: <http://www.mzp.cz>

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti a stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM10

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti přináší komplexní soubor postupů pro stanovení emisí prachových částic ze stavební činnosti. Tato metodika obsahuje doporučení pro použití emisních faktorů z provozu strojní techniky a návrh kompletní sady emisních faktorů pro určení emisí ze stavební činnosti v prostoru stavby. Součástí metodiky je dále modelový výpočet produkce emisí a imisních příspěvků ze stavební činnosti.

Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM10 přináší soubor opatření pro omezování emisí prachových částic ze stavební činnosti a jejich imisních dopadů na okolní obytnou zástavbu.

Zveřejněno: 14. 4. 2016

C) Stáhněte si...

- [Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti](#)(PDF, 719 kB)
- [Příloha: Modelový výpočet produkce emisí a imisních příspěvků ze stavební činnosti](#) (PDF, 435 kB)

- Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení (PDF, 458 kB)

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- Stanovisko k povolování dieselaagregátových záložních zdrojů

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselaagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. **257/2012 Sb.**, o předcházení emisím látek, které poškozují ozónovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Účinnost od 1.9.2012.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009, o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu (platí od 1.1.2010).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (použije se od 4. července 2007, vyjma článku 9 a přílohy II, které se použijí od 4. července 2006). **Od 1.1.2015 pak Nařízení č. 517/2014.**

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony č. 521/2002 Sb.**, zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb. (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č. 69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017 a zák. č. 225/2017 Sb.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb. a 183/2017 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb.**, kterým se mění nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2013 Sb.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění **zákona č. 257/2014 Sb.**

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Vyhláška č. 209/2006 Sb., o požadavcích na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla, ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006.

Nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů. Platnost od 17.8.2008.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností.**

Shrnutí hlavních cílů návrhu nového zákona

- Zajištění kvality vnějšího ovzduší na úrovni, která nepředstavuje zdravotní rizika a rizika pro ekosystémy, ve stanovených termínech.
- Optimalizace realizace programových nástrojů (Národní program snižování emisí ČR, programy ke zlepšení kvality ovzduší v zónách a aglomeracích).
- Rozšíření aplikace emisních stropů na různých úrovních, za účelem dodržení přípustné úrovně znečištění ovzduší.
- Zavedení individuálního přístupu ke zdrojům znečišťování ovzduší se zohledněním jejich významu a vlivu na kvalitu ovzduší.
- Zpřísnění emisních limitů a technických požadavků na provoz zdrojů znečišťování ovzduší v návaznosti na kvalitu ovzduší.
- Revize systému poplatků za znečišťování ovzduší.
- Vymezení působnosti zákona pouze na oblast ochrany ovzduší, snížení administrativní zátěže a optimalizace legislativních povinností.
- Transpozice a implementace právních předpisů ES.
- Úprava systému státní správy ochrany ovzduší stanovením změn v institucionálním zajištění, povinnostech osob a zásadách správního trestání.
- Zjednodušení zákona a řídicích procesů včetně povolovacího řízení.

Zákon upravuje:

- a) přípustné úrovně **znečištění** a **znečišťování** ovzduší,
- b) **způsob posuzování** přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a **jejich vyhodnocení**,
- c) **nástroje** ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) **práva a povinnosti osob** a **působnost** orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) **práva a povinnosti osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu** do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty") a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Nový zákon o ochraně ovzduší, který byl schválen v senátní (pozměněné) verzi obsahuje celkem 9 částí a 11 příloh.

Části nového zákona:

1) Úvodní ustanovení

Co zákon upravuje (znečištění a znečišťování vnějšího ovzduší, pohonné hmoty v dopravě)

Základní ustanovení.

Základní pojmy.

2) Znečištění a znečišťování

Přípustná úroveň znečištění

Přípustná úroveň znečišťování

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

Informační systém kvality ovzduší

Problematika imisí a emisí, jejich hodnocení.

POZN.: Zde je i část vymezení zdrojů a pravidla pro sčítání kapacit zdrojů.

3) Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

Národní program snižování emisí České republiky

Programy zlepšování kvality ovzduší

Smogová situace

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

- včetně kompenzačních opatření

Změna a zánik povolení provozu

Nízkoemisní zóny

Poplatek za znečišťování

4) Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

Kritéria udržitelnosti biopaliv

5) Opatření k nápravě a správní delikty

Opatření ke zjednání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

Společná ustanovení k přestupkům

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

6) Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

Postup kontrolních orgánů

Zpřístupňování informací

Poskytování údajů

Autorizace

Povinnosti autorizovaných osob

Pověřené osoby

7) Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

Přechodný národní plán

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

8) Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

9) Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,

b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,

c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014,

d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Přílohy k novému zákonu:

Příloha č. 1 – Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

Příloha č. 1 obsahuje přípustné úrovně znečištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní cíle zákona a jejich plnění či neplnění má přímý vliv na každého obyvatele České republiky, jsou tyto přípustné úrovně součástí zákona o ochraně ovzduší a nikoliv prováděcího právního předpisu, jako doposud. Konkrétní hodnoty přípustné úrovně znečištění vychází z příslušných předpisů ES.

Příloha č. 2 – Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2 obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činnosti a velikosti stacionárního zdroje a přehledně označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A, B a C). Nová podoba přispěje k možnosti individuálního přístupu ke zdrojům podle jejich typu. Nová kategorizace se přiklání k evropskému standardu, vyjádřenému v ČR již zákony č. 100/2001 Sb. a 76/2002 Sb.

Příloha č. 3 – Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 3 obsahuje vymezení zón a aglomerací, tzn. rozdělení území České republiky na celky, v rámci kterých bude probíhat posuzování a řízení kvality ovzduší a pro které budou zpracovány programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 9.

Příloha č. 4 – Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 4 obsahuje seznam stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí v případech, kdy nejsou stanoveny specifické emisní limity, a těch zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně rozsahu měřených znečišťujících látek. Tato právní úprava byla doposud roztržena mezi zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Příloha č. 5 – Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 5 obsahuje osnovu programu zlepšování kvality ovzduší. V této příloze dochází ke zjednodušení a zlepšení přehlednosti požadované osnovy.

Příloha č. 6 – Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 6 obsahuje, regulační, informativní a varovné prahové hodnoty a podmínky jejich překročení, které byly dosud upraveny prováděcím právním předpisem, což s ohledem na jejich význam nebylo vhodné.

Příloha č. 7 – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 7 upravuje obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu.

Příloha č. 8 – Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Příloha č. 8 stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

Příloha č. 9 – Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

Příloha č. 9 upravuje výši poplatků pro vybrané stacionární zdroje. Dochází k nárůstu sazby za znečišťující látky, zároveň však k výraznému snížení počtu zpoplatněných látek pouze na čtyři látky, které mají stanoven národní emisní strop. Důvody nárůstu sazeb jsou podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy (RIA).

Příloha č. 10 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Příloha č. 10 stanoví minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším pro účely regulace uvádění na trh.

Příloha č. 11 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Příloha č. 12 - Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Česká inspekce životního prostředí,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Základní pojmy či povinnosti:

- Změnu dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované**.

- Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).

Jak stanovit příkon?

- Dle údajů výrobce kotle. Drtivá většina výrobců Vám tento údaj poskytne.
- Dle instalovaného výkonu a garantované účinnosti. Příkon se rovná výkon dělený účinností v bezrozměrném tvaru:

Např. Kotel má výkon 500 kW. Účinnost je uvedena 94 %. Příkon pak je:

$$500 : 0,94 = 531,91 \text{ kW.}$$

- Dle spotřeby paliva: ze známého množství paliva a jeho výhřevnosti lze stanovit příkon.

Např. u kotle se spotřebou zemního plynu 50 m³/hod: (50 m³/hod x 34050 kJ/m³ : 3600 kJ/kWhod) = 472,92 kW.

Výhřevnost hlavních druhů palivového dřeva a objemová hmotnost.

Druh paliva	Objemová hmotnost sušiny	Objemová hmotnost při vlhkosti 25%		Výhřevnost při vlhkosti 25%		
	[kg/m ³]	[kg/pm]	[kg/rm]	[MJ/kg]	[MJ/pm]	[MJ/rm]
Smrk	430	575	415	13,1	7350	5440
Jedle	430	575	415	14	8040	5800
Borovice	510	680	495	13,6	9250	6730
Modřín	545	725	525	13,4	9720	7040
Topol	400	530	360	12,3	6540	4440
Olše	480	640	430	12,9	8260	5550
Vrba	500	665	450	12,8	8490	5740
Bříza	585	780	525	13,5	10550	7100
Jasan	650	865	585	12,7	11010	7450
Buk	650	865	585	12,5	10830	7320
Dub	630	840	565	13,2	11050	7430
Habr	680	905	610	12,1	10970	7400
Akát	700	930	630	12,7	11850	8030

Vliv vlhkosti dřeva na výhřevnost a měrnou hmotnost:

Druh paliva	Obsah vody [%]	Výhřevnost [MJ/kg]	Objemová hmotnost volně ložená [kg/m ³]
Poleno (měkké dřevo)	0	18,56	355
	10	16,4	375
	20	14,28	400
	30	12,18	425
	40	10,1	450
	50	8,1	530
Dřevní štěpka	10	16,4	170
	20	14,28	190
	30	12,18	210
	40	10,1	225

Pozn.: Dřevní hmota při přirozeném provětrávání pod střechou snižuje svůj obsah vody na 20% za jeden rok. Čerstvě vytěžené dřevo má vlhkost kolem 50%.

Jednotky pro objemy dřeva a jejich přepočty:

	Pevné dřevo	Složené dřevo	Štěpkované (drcené) dřevo
	plnometr-pevný metr	prostorový-rovnaný metr	sypaný metr
	[plm], [pm]	[prm], [rm]	[prms]
[plm], [pm]	1	1,43	2,43
[prm], [rm]	0,7	1	1,7
[prms]	0,41	0,59	1

[plm], [pm] = 1 m³ plné dřevní hmoty (plnometr, pevný metr)

[prm], [rm] = 1 m³ rovnaných polen, obsahuje 60-75% dřeva (prostorový metr)

[prms] = 1 m³ volně ložené nezhuštěné štěpky (prostorový metr)

Zemní plyn	33,48 MJ/m ³
Propan	46,40 MJ/kg
LTO	42,30 MJ/kg
Dřevo palivové	14,62 MJ/kg
Dřevěné brikety	16,21 MJ/kg
HU prachové - Most	11,72 MJ/kg

HU tříděné - Most	17,18 MJ/kg
HU prachové - Sokolov	10,49 MJ/kg
HU tříděné - Sokolov	14,17 MJ/kg
ČU prachové - Ostrava	22,78 MJ/kg
ČU energetické - Ostrava	29,21 MJ/kg
ČU prachové - Kladno	15,57 MJ/kg
ČU energetické - Kladno	22,61 MJ/kg
UVKP - Ostrava	27,51 MJ/kg
Kaly - Ostrava	16,71 MJ/kg
Proplástek - Ostrava	14,79 MJ/kg
Koks otopový	27,49 MJ/kg
Lignit	8,79 MJ/kg
Brikety	23,05 MJ/kg
Sláma obilná	15,50 MJ/kg
Komunální odpad	9,12 MJ/kg
Papír	14,11 MJ/kg
Pryžový odpad	34,92 MJ/kg
TTO	40,61 MJ/kg
Motorová nafta	42,61 MJ/kg
Autobenzín	43,59 MJ/kg
Svítiplyn	14,50 MJ/m ³
Zemní plyn karbonský - důlní	30,11 MJ/m ³
Generátorový plyn	5,86 MJ/m ³
Koksárenský plyn	15,62 MJ/m ³
Vysokopeční plyn	3,81 MJ/m ³

Spalování paliv v pístových spalovacích motorech (např. záložní zdroje)

Tabulka – Výpočet jmenovitého příkonu záložních spalovacích zdrojů

Palivo: Nafta

Hustota	Spotřeba	Spotřeba	Výhřevnost	Příkon	Příkon
kg/l	l/hod	kg/hod	kJ/kg	kJ/hod	kW
0,800-0,845					
0,8225	31	25,4975	42700	1088743,25	302,4287

- Posílení pravomocí obecních úřadů s rozšířenou působností.
- Zaměření ČIŽP na nápravná opatření a sankce (základem je kontrolní činnost).
- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.
- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.
- Závazné stanovisko **podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3** se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

- Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.
- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
- Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.
- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů. **Tato povinnost již měla být splněna.**
- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. **Tato povinnost již měla být splněna.**
- **V roce 2017 bylo nutno aktualizovat či měnit některá povolení provozu ve smyslu novely zákona č. 369/2016 Sb. (přechodní ustanovení novely).**
- Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.
- V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.
- Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.
- Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).
- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. **Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.**
- 33) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů."**
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit **provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.**
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) **nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti** tohoto zákona.

Důležité nové či změněné pojmy:

- znečišťující látkou je každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,
- stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,
- mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,
- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj **skutečně provozuje**; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,
- palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plyném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,
- **těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20°C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,**
- **organickým rozpouštědlem jakákoli těkáva organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovač nebo jako ochranný prostředek,**
- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,
- **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, **a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.**

Dne 13. června 2018 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již sedmá novela zákona o ochraně ovzduší. Jedná se o zákon č. 172/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Předmět úpravy:

- Doplnění zdrojových evropských směrnic (Směrnice EU 2015/652, 2015/1513, 2016/2284).
- Upřesnění pozice dodavatele PHM: osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty").
- Doplnění základních pojmů (pohonná hmota, pohonná hmota pro dopravní účely, elektřina pro dopravní účely, emise skleníkových plynů na jednotku energie, emise skleníkových plynů

vzniklými během úplného životního cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely, emise z těžby).

- Úprava činnosti krajů a obcí v oblasti programů zlepšování kvality ovzduší (§ 9).
- Úprava povinnosti napojit se na centrální zdroje tepla: nově tato se povinnost nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.
- Nová ohlašovací povinnost přes ISPOP (od 1.1.2020) pro osoby provádějící kontroly kotlů: Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlašovat prostřednictvím ISPOP údaje, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.
- Změna podmínek pro provoz "malých" kotlů na tuhá paliva: provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu.
- Změna intervalu prohlídek kotlů (spalovací stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění) z 1x za dva roky na 1x za tři roky.
- Další změna těchto prohlídek kotlů: pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.
- Možnost obcí omezit spalování paliv v kotlích do 300 kW tepelného příkonu: Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) zákona splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k zákonu.
- Zmocnění pro vydání novely vyhlášky pro stanovení referenčního finančního limitu za kontrolu kotlů, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.
- Databáze odborně způsobilých osob podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona (kontroly kotlů). Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny. Platnost až od 1.1.2020.
- Úprava povinností v oblasti biopaliv (§ 19 - § 21).

- Úprava povinností autorizovaných osob (§ 32-34).
- Změna mezní hodnoty emisí CO pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti (příloha č. 10 zákona, část II): platí mezní hodnota emisí 1 500 mg.m⁻³ místo 1200.
- Změny v příloze č. 11 zákona pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti

Vybraná přechodná ustanovení(Článek II zák. č. 172/2018 Sb.)

- Výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který určil oprávněnou osobu podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném do 1. ledna 2020, je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o této odborně způsobilé osobě do 31. ledna 2020.
- Pro splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliva podle § 19 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, a povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely podle § 20 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, za období kalendářního roku 2018, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018.
- Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, může vykonávat činnost spočívající v ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018, i po 1.9.2018.
- Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, může vykonávat činnost spočívající v ověřování snížení emisí z těžby podle § 20b odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018, pouze pokud požádá o změnu rozhodnutí o autorizaci.

KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

- 1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje
  - a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
  - b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, **způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem**, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
  - c) způsob stanovení počtu provozních hodin,

d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,

e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,

f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, **dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,**

g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

Nová prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 18 příloh.

Části nové vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1 **Předmět úpravy**

§ 2 **Základní pojmy**

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 **Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)**

§ 4 **Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 zákona)**

§ 5 **Vyhodnocení jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)**

§ 6 **Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 7 **Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (K § 6 odst. 9 zákona)**

§ 8 **Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)**

§ 9 **Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 10 **Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 11 **Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 12 **Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)**

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 **Obecná ustanovení ke spalování paliv**

§ 14 **Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 15 **Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)**

§ 16 Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

§ 25 Obecné emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 Obsahové náležitosti dokumentů (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT

§ 27a

ČÁST JEDENÁCTÁ – USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST DVANÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylyů

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenylyů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu
2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A
2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koefficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Pozn. Lze očekávat Metodický pokyn k této nové povinnosti.

Příloha č. 17 – Způsob stanovení specifického emisního limitu pro lítky obtěžující zápachem

Příloha č. 18 – Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

Dne 21.7.2019 byla přijata novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. – vyhláška č. 216/2019 Sb. Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 2, 4 a 17, která nabývají účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení.

- Zavedení pojmu: h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT

§ 27a [K § 17 odst. 1 písm. h) a odst. 7 zákona]

Referenční finanční limit rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je stanoven ve výši 1 585 Kč bez DPH pro spalovací stacionární zdroje bez řídicí jednotky a ve výši 1 848 Kč bez DPH pro spalovací stacionární zdroje s řídicí jednotkou.

- Doplnění hodnot 95% intervalu spolehlivosti u rtuti

§ 7 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(3) Hodnota 95% intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku stanoveného postupem podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ nesmí na úrovni specifického emisního limitu překročit následující procentní podíly specifického emisního limitu: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu, 40 % u sirouhlíku **a 40 % u rtuti**. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

- Změna u vyhodnocování kontinuálního měření - §8:

- Odst. 1, Písm. d) pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota stanovená postupem podle § 9 odst. 7. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2, 4, **5, 9 a 10**.
- Odst. 4:

Denní **a v případech, kdy je stanovena povinnost vyhodnocovat plnění emisního limitu na úrovni půlhodinových průměrných hmotnostních koncentrací, i půlhodinové** výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě.

- § 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření

Odst. 7) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c), **v odstavci 4**, v odstavci 5 písm. a) až c) **a odstavcích 9 a 10** považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením následujícího procentního podílu hodnoty těchto výsledků: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, **40 % u rtuti**, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U naměřených výsledků vyšších, než je hodnota emisního limitu, se odečte výše uvedený procentní podíl hodnoty specifického emisního limitu. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

Odst. 9) Emisní limit stanovený pro spalovací stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách je považován za splněný, pokud žádná z průměrných hodnot nepřekročí specifický emisní limit a příslušná procenta hodnoty specifického emisního limitu stanovené v povolení provozu způsobem, který současně zajišťuje splnění podmínek uvedených v odstavci 1 pro hodnoty specifických emisních limitů uvedených v příloze č. 2 k této vyhlášce. V případě znečišťujících látek, pro které nejsou specifické emisní limity stanoveny v příloze č. 2 k této vyhlášce, se emisní limit stanovený pro spalovací stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách považuje za splněný, pokud žádná z průměrných hodnot nepřekročí specifický emisní limit, případně příslušná procenta hodnoty specifického emisního limitu, stanovené v povolení provozu pro časová období. Nejsou-li v povolení provozu časová

období stanovena, použijí se ta, která jsou uvedena v závěrech o nejlepších dostupných technikách.

- Změna u výjimek z povinností spalovacích zdrojů:

Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

j) krematorií **a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat,**

- a) Změna u výjimek z povinností spalovacích zdrojů:

- Změna u nadpisu části 8:

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

- Změna u § 6:

§ 26 **Obsahové náležitosti dokumentů a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (K § 12 odst. 8, § 16 odst. 10 a § 17 odst. 7 zákona)**

- Změna u § 26, odst. 7 a 8:

(7) Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o **celkovém** jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, jsou stanoveny v příloze č. 18 k této vyhlášce.

(8) Údaje o spalovacím stacionárním zdroji na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností, jsou stanoveny v části B) přílohy č. 18 k této vyhlášce.

- Vyjasnění:

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV A HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA

Část I

Požadavky na kvalitu paliv

Stanovené limitní hodnoty obsahu prvků a jejich sloučenin jsou vztaženy k hmotnosti daného prvku.

- Drobná změna ve vymezení platnosti jednoho z emisních limitů v příloze č. 4 (tepelné zpracování odpadů)
- Zrušení povinnosti automatického zapnutí pomocných hořáků:
  - c) ve spalovně odpadu se automaticky zapne nejméně jeden pomocný hořák v každé spalovací komoře, který nesmí spalovat palivo, jehož spálením by vznikly vyšší emise než ze spalování plynového oleje, zkapalněného plynu nebo zemního plynu, v těchto případech:
    1. během uvádění stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad do provozu a jeho odstavování s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému

- zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,
2. pokud teplota odpadního plynu po posledním vstříku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850 °C nebo 1100 °C podle tepelně zpracovávaného odpadu,
  3. ~~pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy;~~

- Zrušení části podmínek provozu pro zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část II Technické podmínky provozu

(1) V zásobníku odpadu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad je trvale udržován podtlak a odsávaný vzduch přiváděn do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu schváleného v rámci povolení provozu.

(2) Stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad se konstruují a provozují způsobem, který zaručuje, že

Odst. (3) Za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto vyhláškou, lze v povolení provozu uvést technické podmínky provozu pro určité kategorie a druhy odpadu a pro určité tepelné procesy odlišně od podmínek stanovených v odstavci 2 písm. a) až c) a minimálních teplot uvedených v odstavci 2 písm. d), pokud budou dodrženy specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý stanovené v bodu 1 části I této přílohy a pokud to v případě spaloven odpadu nepovede k produkci většího množství pevných zbytků nebo k vyššímu obsahu organických látek v pevných zbytcích než při dodržení podmínek podle odstavce 2 písm. a) až c).

- Změna nadpisů v příloze č. 8, tj. změna vymezení některých zdrojů:

2.4.1. Zplyňování nebo zkapaňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

~~2.4.1. Zplyňování a zkapaňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) a syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)~~

3.1.3. Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění) (kód 4.1.3. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.5. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou 1 tuna pokovené oceli za hodinu nebo nižší (kód 4.15. dle přílohy č. 2 zákona)

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o **celkové** projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

4.4.1. Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o **celkové projektované kapacitě větší než 75 t/den** (kód 5.10. dle přílohy č. 2 zákona)

- Změny v náležitostech Provozní evidence zdrojů a Souhrnné provozní evidence zdrojů.
- Doplnění údajů v příloze č. 18 –

A) Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

B) Údaje ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností

Údaje uvedené v této příloze ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností se vykazují způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾.

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

- a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby²⁾ a plavidlech námořní plavby³⁾, která plují pod vlajkou České republiky,
- b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,
- c) způsob prokazování kvality lodních paliv,
- d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA III.3 – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 365/2005 SB., O EMISÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH ZÁŽEHOVÝCH MOTORŮ NĚKTERÝCH NESILNIČNÍCH MOBILNÍCH ZDROJŮ

(Účinné od 1.ledna 2006.)

Není to předpis na ochranu ovzduší, ale týká se jej. Definice zdrojů jsou ale odlišné od zákona o ochraně ovzduší.

§ 1 Předmět úpravy

(1) Toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje požadavky na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových **motorů mobilních strojů a zařízení, které nejsou určeny k pohybu na pozemních komunikacích**, dále pomocných motorů montovaných do zařízení v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle, motorovém vozu nebo ve speciálním drážním vozidle (dále jen "drážní vozidlo") s **netto výkonem 19 kW a menším (dále jen "mobilní stroj")**.

(2) Mobilními stroji se zážehovými motory jsou například

- a) sekačka trávy a nosič zahradnických zařízení včetně motorové půdní frézy,
- b) řetězová pila,
- c) ručně držená vrtačka,
- d) přenosná strojní pila a řezačka určená k řezání tvrdých materiálů, například kamene, oceli,
- e) **generátor elektrické energie stacionární, nebo instalovaný v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle anebo v drážním vozidle**,
- f) svařovací zařízení,
- g) chladírenské soustrojí nebo klimatizační soustrojí stacionární, nebo instalované v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle anebo v drážním vozidle,
- h) vodní čerpadlo a sací zařízení,
- i) strunový vyžínač trávníků a křovinořez,
- j) drtič odpadků,

- k) přenosné nůžky na živé ploty,
- l) zametač trávníků, vysavač, nebo fukar listí ze stromů,
- m) provzdušňovač trávníků a kultivátor,
- n) zařízení pro odklizení sněhu a sněhová fréza,
- o) vozík pro golfová hřiště,

p) dmychadlo a kompresor a

q) zařízení s pomocným motorem (například pro větrání, pro foukání teplého vzduchu).

(3) Toto nařízení se nevztahuje na zážehový motor, který je určen k pohonu:

- a) rekreačního vozidla, například motorových saní, motokáry, terénního motocyklu a automobilu, a
- b) mobilního stroje určeného k použití ozbrojenými silami.

(4) Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné technické požadavky na mobilní stroje stanovené zvláštními právními předpisy²⁾.

§ 2 Vymezení pojmů

(1) V tomto nařízení se rozumí

o) plynnými znečišťujícími látkami především látky, jejichž mezní hodnoty jsou stanoveny v tomto nařízení a jedná se o oxid uhelnatý s chemickou značkou CO, uhlovodíky s označením HC (vyjadřované ekvivalentem $C_1:CH_{1,85}$) a oxidy dusíku s označením NO_x (vyjadřované ekvivalentem oxidu dusičitého s chemickou značkou NO_2),

V přílohách pak tato vyhláška stanovuje emisní limity a další požadavky.

KAPITOLA III.4. – VYHLÁŠKA Č. 209/2006 SB., O POŽADAVCÍCH NA PŘÍPUSTNÉ EMISE ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH SPALOVACÍHO HNACÍHO MOTORU DRÁŽNÍHO VOZIDLA

(ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006, předpis dle zákona o drahách).

Toto nařízení zapracovává mj. i příslušné předpisy Evropských společenství:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/63/ES ze dne 17. srpna 2001, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/88/ES ze dne 9. prosince 2002, kterou se mění směrnice 97/68/ES o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/26/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se mění směrnice 97/68/ES o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Řeší požadavky na přípustné emise znečišťujících látek a znečišťujících částic ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla (dále jen "motor drážního vozidla").

Tato vyhláška se nevztahuje na hnací motory provozovaných drážních vozidel, uvedených do provozu před účinností vyhlášky, a motory drážních vozidel, které jsou v trvalém užívání ozbrojených sil.

§ 3 Požadavky na přípustné emisní znečištění

(1) Emise spalovacího motoru drážního vozidla, který je hnacím motorem drážního vozidla, nesmí překročit mezní hodnoty příslušného stupně emisí znečišťujících látek motoru drážního vozidla, uvedené v příloze č. 3 této vyhlášky, pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

(2) Emise náhradního motoru nesmí překročit mezní hodnoty příslušného stupně emisí znečišťujících látek motoru drážního vozidla, k jehož náhradě je určen.

KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT

Toto nařízení zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) kritéria udržitelnosti biopaliv,
- b) základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty,
- c) způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely,
- d) obsahové náležitosti zprávy o emisích,
- e) požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,
- f) podmínky ověření snížení emisí z těžby,
- g) požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy,
- h) náležitosti certifikátů podle § 21 odst. 1 až 3 zákona,
- i) náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a
- j) obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

(NV je ze dne 16.8.2018, účinné od 30.září 2018).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

Kritéria udržitelnosti

Zdroj informací: www.mzp.cz.

Pouze biopaliva splňující kritéria udržitelnosti je možné zohlednit do splnění povinného minimálního podílu biopaliva dle § 19 a § 19a zákona o ochraně ovzduší, do povinného snížení emisí skleníkových plynů z dodaného motorového benzínu nebo motorové nafty dle § 20 a 20c zákona o ochraně ovzduší a pouze tato biopaliva jsou způsobilá k nižší sazbě spotřební daně z minerálního oleje (pohonných hmot – B100, B30, HVO30, E85) dle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

Dle § 21 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, musí prodejci a dovozci biomasy, výrobci, dovozci a prodejci kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv, výrobci, dovozci a prodejci biopaliv a dovozci a prodejci motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Ke kritériím udržitelnosti se vztahují dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou. Kritéria udržitelnosti jsou definována nařízením vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.

Metodiky a stanoviska

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší pro osoby prokazující plnění kritérií udržitelnosti](#) (PDF, 113 kB)
- [Náležitosti dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 203 kB)
- [Náležitosti prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 204 kB)
- [Sdělení odboru ochrany ovzduší k prokázání splnění kritérií udržitelnosti u pěstitelů biomasy](#) (PDF, 172 kB)
- [Metodický pokyn pro osoby autorizované k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 32 odst. 1 písm. f\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#) (PDF, 325 kB)

Ohlašovací povinnosti a vzory formulářů

- [Vzor samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti](#) (DOC, 41 kB)
- [Vzor dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 38 kB)
- [Vzor prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 40 kB)
- [Vzor zprávy o emisích](#) (XLSX, 171 kB)

Seznam certifikovaných, registrovaných a autorizovaných osob

- [Seznam certifikovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 182 kB)

- [Seznam registrovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 215 kB)
- [Seznam osob autorizovaných k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot podle § 32 odst. 1 písm. g\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#) (PDF, 76 kB)

KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 56/2013 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH

Toto nařízení stanoví

- a) způsob zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií,
- b) vzory emisních plaket,
- c) pravidla pro označení silničního motorového vozidla příslušnou emisní plaketou,
- d) bližší podmínky distribuce emisních plaket a jejich cenu.

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující **POSTUP IMPLEMENTACE ZÁKONA NA PROVOZOVNU:**

- 1) **Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované.**
- 2) Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma.
- 3) Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích.
- 4) Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda všechny stávající technologie v nich jsou zaneseny.
- 5) Zjistíme **všechny** používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy (REACH a následné).
- 6) Zjistíme **všechna** používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.).
- 7) Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.
- 8) Zjistíme všechny právní akty, vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost. Nově se budou nahrazovat povolení k provozu v případě, že budou v rozporu s požadavky na povolení dle nové legislativy nebo byla

vydána před účinností zákona č. 86/2002 Sb.

- 9) Zjistíme datum kolaudace či uvedení do provozu pro všechny technologie.
- 10) Zjistíme, na kterých katastrech leží pozemky a tedy pod které orgány spadáme jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány.
- 11) Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nížkoemisní zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.
- 12) Zjistíme všechny výstupy ze zdroje (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.).
- 13) Zjistíme všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav. Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost.
- 14) Ověříme, zda nespádáme některou technologií pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečištění a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o **IPPC**.
- 15) Dále je nutno ověřit, zda provozovna nespádá pod Integrovaný registr znečištění (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).
- 16) Ke všem zdrojům (technologům) je nutné přiřadit příslušné emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu či limity tmavosti kouře.
- 17) Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.
- 18) **Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu plnit!!!!**
- 19) Toto vše se zvětšeným důrazem pro lakovny a obecně zdroje emitující VOC.
- 20) Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
- 21) Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem. V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.
- 22) Programy zlepšování kvality ovzduší mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům. Je vhodné např. spolupracovat s orgány na jejich vypracování.
- 23) Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.
- 24) Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).
- 25) Zjistit případný rozpor s dalšími provozními předpisy a odstranit jej.
- 26) Definovat možné poruchy a havárie.
- 27) Poplatky za znečištění ovzduší.
- 28) Poskytovat informace o zdrojích znečištění ovzduší jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů orgánům ochrany ovzduší.
- 29) Zjistit rozsah zjišťování úrovně znečištění (měření emisí, bilance, emisní faktory, měrná výrobní emise atd.), připravit si např. plán měření emisí nebo zjišťování rozsahu.
- 30) V případě, že je to možné, zredukovat počty výduchů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.
- 31) Vydávání závazných stanovisek a povolení k provozu. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádostí o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či

rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.

- 32) Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Kraje a MHMP. U umístění **nutné stanovisko obce**.
- 33) Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona.
- 34) **Zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu musí mít vydáno závazné stanovisko** Obecního úřadu obce s rozšířenou působností **k umístění, provedení a užívání stavby** (platí pro nové zdroje).
- 35) Ověřit, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozornit je na povinnosti dle zákona o ovzduší.
- 36) Zajistit proškolení zaměstnanců a odpovědných osob.
- 37) Zjistit imisní situaci v okolí a vliv vlastního zdroje na ni (znečištění ovzduší).
- 38) Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.
- 39) Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.
- 40) Agenda látek poškozujících ozonovou vrstvu Země a fluorované skleníkové plyny.
- 41) Agenda povolenek k vypouštění některých látek (zákon č. 695/2004 Sb. a násl.).
- 42) Zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.
- 43) Zajistit splnění nejbližších úkolů.
- 44) Vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

Obdobnou pomůckou pro provozovatele může být následující „**DESATERO POVINNOSTÍ**“:

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečišťování ovzduší

1. Mám správně zařazené všechny zdroje v provozovně mezi vyjmenované a nevyjmenované.
2. Zním všechny související technologie a činnosti.
3. Zním datum kolaudace či uvedení do provozu.
4. Zním čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme. Zním obec a KÚ.
5. Vím, jaká je to obec (OZKO, lázeňská zóna ...).
6. Zním imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).
7. Mám správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.
8. Zním příslušná stanoviska a povolení provozu, všechny správní akty. Mám povolení provozu.
9. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Vím kdy požádat.
10. Zním všechny suroviny a mám jejich BL či katalogové listy.
11. Zním náplně s látkami poškozující ozónovou vrstvu a klima systém.
12. Zním VOC a rozpouštědla ve své provozovně.
13. Zním příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
14. Průběžně seřizuji hořáky a spalovací režim.
15. Zním všechna paliva, používám správná a povolená paliva, mám jejich specifikace.
16. Nesmím spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

17. Nesmím spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).
18. Spaluji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
19. Zním minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen třídu III. a více.
20. Zním všechny komíny, výduchy, výpustě a místa úniku škodlivin do ovzduší.
21. Zním všechny odlučovače a další opatření na ochranu ovzduší.
22. Mám zavedenu Provozní evidenci. Vedu ji zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

Vedu provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašuji údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾;

Provozní evidenci uchovávám po dobu alespoň 6 let v **místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČIŽP.**

Průběžně vést evidenci o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně.**
23. Kromě SPE podávám i poplatkové přiznání a IRZ a E-PRTR a to kdykoliv musím. Víím totiž, že je několik agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:
  - Souhrn Provozní evidence (SPE)
  - Poplatkové přiznání
  - Bilance VOC
  - Hlášení do IRZ (E-PRTR)
  - ostatní (halony, regulované látky, hlášení o kvalitě paliv apod.)
24. Mám vypracovaný Provozní řád (pokud pod něj spadám). Respektuji jej já a hlavně ZAMĚSTNANCI na provozovně.
25. Zním svou povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:
  - četnost měření emisí (termíny, rozsah..),
  - bilance VOC
  - stanovení pomocí emisích faktorů či měrné výrobní emise
  - mám-li kontinuální měření, mám hejno povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem)
26. Mám plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.
27. Chodím na přednášky, né-li, čtu předpisy nebo mám přítele na telefonu.
28. Zajišťuju školení zaměstnanců.
29. Předložím příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.
30. Umožním osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.

POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, kolik průměrný inspektor?

31. Provedu kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně spadám.
32. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:
  - Nepálím odpady.
  - Mám nový kotel.
  - Kupuju kvalitní palivo.
  - Zvu kominíka nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle. **Nově 1 x za 3 roky.**
  - Nedráždím sousedy.
33. Nově jsou od 1.1.2017 koncipovány povinnosti reagovat na poruchy a havárie
  - bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí.
  - omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
  - odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
34. Pokud tepelně zpracovávám odpad, mám hejno povinností:

V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.

Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.
35. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe a chovatel má povolení provozu.
36. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Víím, kde je mám, kolik jich mám a zařízení mám označené štítkem. Povinnosti mi zajišťuje osoba certifikovaná MŽP.
37. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.
38. Ovzduší je také CO₂.
39. Nesmím:
  - Spalovat odpady mimo určená zařízení.
  - Spalovat jiná paliva, než smím.
  - Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 50 tis. Kč)

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 4 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČIŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČIŽP.

Do 24 hodin podat zprávu KrÚ a ČIŽP o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a které není možno bezprostředně odstranit, **informovat KrÚ a ČIŽP.**

Nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu – omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu,

Pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin – odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 200 tis. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 31.12.2016 a poté 1x za 3 roky provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona.

Do 31.12.2017 posoudit, zda novela zákona č. 369/2016 Sb., nevyžaduje změnu povolení provozu a případně požádat KU o tuto změnu (viz. přechodná ustanovení novely č. 369/2016 Sb.).

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročíst v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

- a) Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.
- b) Agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a nevyjmenované zdroje (dnes někdy označováno jako kvalifikace, dříve klasifikace), znalost škodlivin unikající ze zdroje a provozovny.
- c) Znalost všech surovin, odpadů a paliv, vstupujících do zdrojů a procesů.
- d) Znalost a dodržování emisních limitů stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy. Imisní limity a tmavost kouře.
- e) Povolovací agenda. Instalace nových zdrojů nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší provádět pouze po vydání závazného stanoviska či povolení příslušného orgánu státní správy.
- f) Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..
- g) Agenda Poplatků za znečišťování ovzduší (Poplatkové příznání).
- h) Zjišťování znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).
- i) Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).
- j) Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.
- k) Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- l) Další okruhy povinností.

Kapitola IV.2.1. Legislativa

Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiálu jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II (zákon) a kapitole III (jednotlivé předpisy).

Mnoho nedostatků vyplyne právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamena automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespoléhat se na tvrzení jiných osob.

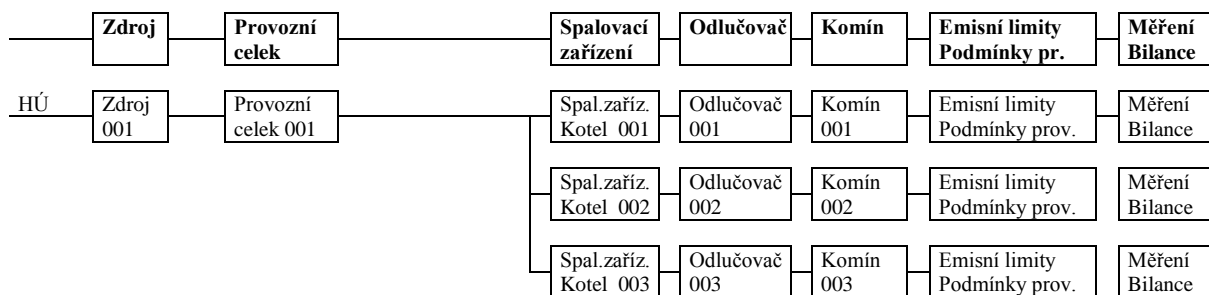
- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.
- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrnů provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

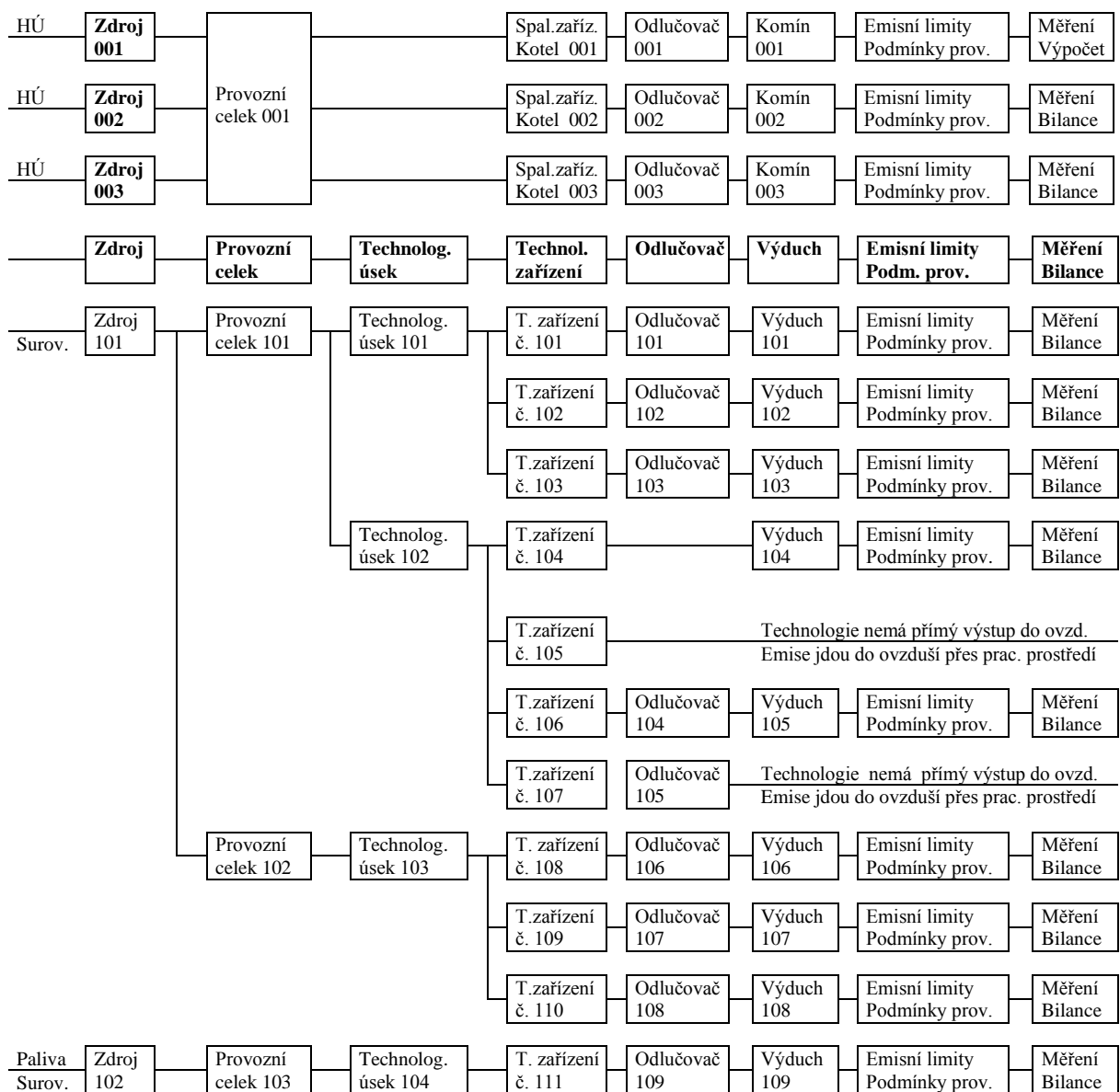
Blokové schéma zdroje - příklady

Provozovna

Blokové schéma např. v Provozním řádu

Blokové schéma pro Souhrn Provozní evidence

Kapitola IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární**.

Stacionární zdroje:

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, **které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.**

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Provozovatelem je právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje.

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

„Znečišťující látkou se rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí **anebo obtěžuje zápachem.“**

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikaly mohly např. v případě poruch a havárií.

Projektovaná kapacita

Přímo v předpisech není definována. Je povinností provozovatele ji stanovit viz. příloha č. 7 zákona (žádost o povolení provozu)

Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

.....

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

Kapacita může být v Projektové dokumentaci ale i jinde. Např. v Návodech k provozu od výrobců či dodavatelů, může být dána vybavením zdroje nebo může být stanovena v kolaudačním rozhodnutí apod.

Stanoví si ji provozovatel a měl by tak učinit nejpozději právě při uvádění do provozu. Projektovaná kapacita totiž rozhoduje o mnoha povinnostech (emisní limity, podmínky provozu, četnost měření a další).

Obecně se dá říci, že je to maximálně možná výroba při maximálním možném využití technologií a pracovní doby. Zdroj by měl být na tuto kapacitu povolen orgány ochrany ovzduší.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X ²⁾	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X	X	X
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X ^{*)}	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X		X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	X		
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	X		X
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X	X ²⁾	X
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	X	X	X
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	X		X
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou projektovanou kapacitu větší než 25 000 t	X		X
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	X		X
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t nebo větší na jednu zakládku nebo větší než 150 t zpracovaného odpadu ročně			X
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			X
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně	X		X
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků			X

	z kontaminovaných zemín) s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 1 t VOC včetně za rok			
2.6.	Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m ³ /den			X
2.6.	Čistírny odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozoven a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m ³ za den			X
2.7.	Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
ENERGETIKA – OSTATNÍ				
Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny				
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW	X		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW	X	X ²⁾	X
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X ^{*)}	X
3.2.	Rozmrazovny s přímým ohřevem	X		X
3.2.	Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem	X		X
Třídění a úprava uhlí, briketárny				
3.3.	Třídění a jiná studená úprava uhlí	X		X
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení)	X	X	X
Výroba koksu - koksovací baterie				
3.5.1.	Otop koksárenských baterií	X	X	X
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	X	X	X
3.5.3.	Koksování	X	X	X
3.5.4.	Vytlačování koksu	X	X	X
3.5.5.	Třídění koksu	X	X	X
3.5.6.	Chlazení koksu	X	X	X
Úprava uhlí a výroba plynů a olejů				
3.6.	Zplyňování a zkapalňování uhlí, výroba arafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítíplyn) a syntézních plynů	X	X	X
3.6.	Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítíplyn) nebo syntézních plynů	X	X	X
3.7.	Výroba bioplynu			X
VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ				
Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy				
4.1.1.	Příprava vsázky	X	X	X
4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	X	X	X
4.1.3.	Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění	X	X	X
4.1.3.	Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění)	X	X	X
4.1.4.	Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)	X	X	X
Výroba železa				
4.2.1.	Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou	X	X	X
4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	X	X	X
4.2.3.	Ohříváče větru	X		X
Výroba oceli				
4.3.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	X	X	X
4.3.3.	Kyslíkové konvertory	X	X	X
4.3.4.	Elektrické obloukové pece	X	X	X
4.3.5.	Pánvové pece	X	X	X

4.3.6.	Elektrické indukční pece s projektovaným výkonem nad 2,5 t/hod	X		X
4.3.6.	Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou více než 2,5 t za hodinu	X		X
Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách				
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu nad 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě více než 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem 1 MW – 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem nad 5 MW	X		X
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem více než 5 MW	X		X
Slévárny železných kovů (slitin železa)				
4.6.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.6.2.	Žihací a sušící pece	X		X
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	X	X	X
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	X		X
4.6.5.	Kuplovy	X	X	X
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva	X		X
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích - plynná paliva	X		X
Metalurgie neželezných kovů				
4.7.	Úprava rud neželezných kovů	X		X
Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků				
4.8.1.	Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem	X		
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	X		X
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	X		X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin	X		X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě větší než 50 kg za den	X		X
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	X		X
Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování				
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně do 30 m ³ včetně, procesy bez použití lázní			
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně do 30 m ³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní			
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně nad 30 m ³			X
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větší než 30 m ³ (vyjma oplachu)			X
4.13.	Obrábění kovů (brusímny a obrobný) a plastů, jejichž celkový elektrický příkon je vyšší než 100 kW	X		
4.13.	Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů, jejichž celkový elektrický příkon je roven nebo vyšší než 1000 kVA	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1000 kW nebo vyšším	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s projektovaným výkonem menším než 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou 1 t pokovené oceli za hodinu nebo nižší	X		

4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s projektovaným výkonem větším než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		X
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		X
4.17.	Žárové pokovování zinkem	X		X
ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN				
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření				
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava a zpracování produktů odsíření žáruvzdorných jílovců síření				
5.1.1.	Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice	X	X	X
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	X	X	X
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	X	X	X
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	X	X	X
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových a jiných pecích	X	X	X
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	X	X	X
5.1.7.	Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích	X	X	X
Výroba materiálů obsahujících azbest				
5.2.	Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest	X		X
Výroba skla, včetně skleněných vláken				
5.3.	Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování	X		X
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	X		X
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepeň, výroba bižuterie a jiné) o projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	X		X
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepeň, výroba bižuterie a jiné) o celkové projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	X		X
5.6.	Chemické leštění skla	X		X
Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken				
5.7.	Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod.	X		X
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	X		X
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	X		X
Výroba keramických výrobků				
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu od 5 do 75 t/den včetně	X		X
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t za den do 75 t za den včetně	X		X
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu větší než 75 t/den	X		X
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě větší než 75 t za den	X		X
Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů				
5.11.	Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva – přírodního i umělého o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	X	X	X
5.12.	Příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	X		X
5.13.	Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ /den	X		X
5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační	X		X

	linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ za den.			
5.14.	Obalovny živichných směsí a mísirny živic, recyklace živichných povrchů	X		X
CHEMICKÝ PRŮMYSL				
Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem				
6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu	X		X
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) a allylchloridu (1-chlor-2-propenu)	X		X
6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	X		X
6.4.	Výroba polyvinylchloridu	X		X
6.5.	~~Výroba a zpracování ostatních syntetických polymerů a výroba kompozitů, s výjimkou kompozitů vyjmenovaných jinde~~	~~X~~		~~X~~
6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů a kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě vyšší než 100 t za rok nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší	X		X
6.5.	Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě vyšší než 10 tun za rok			X
6.6.	Výroba a zpracování viskózy	X		X
6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	X		X
6.8.	Zpracování dehtu	X		X
6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu			
6.10.	Výroba acetylenu mokrou metodou	X		
Výroba anorganických látek				
6.11.	Výroba chloru	X		X
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	X		X
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	X		X
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	X		X
6.15.	Výroba kyseliny sírové	X		X
6.16.	Výroba amoniaku	X		X
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	X		X
6.18.	Výroba hnojiv	X		X
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	X		X
6.20.	~~Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí menší 10 t včetně~~	~~X~~		
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce 10 t nebo menší	X		
6.20.	~~Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí větší než 10 t~~	~~X~~		~~X~~
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce větší než 10 t	X		X
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	X		X
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	X		X
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	X		X
Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek				
6.24.	Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků	X		X
6.25.	~~Skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek o objemu nad 1000 m³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče nad 10 000 m³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)~~			~~X~~
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek o objemu větším než 1 000 m ³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče větším než 10 000 m ³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			X
POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin o			

	projektované kapacity 501 hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den	-	-	-
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě větší než 1 t za den			
7.6.	Udírný s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně	X	-	-
7.6.	Udírný s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování více než 1 t výrobků denně	X		
7.7.	Průmyslové zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené v bodu 7.8., o roční spotřebě materiálu větší než 150 m ³ včetně	X	-	-
7.7.	Zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m ³ nebo větší za rok	X		
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevoláknitých a OSB desek	X	X	X
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny	X		X
7.10.	Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je od 1 t/den do 10 t/den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je od 1 t za den do 10 t za den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 10 t za den	X		X
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je menší než 12 t hotových výrobků denně včetně	X		
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je 12 t hotových výrobků denně nebo menší			
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	X		X
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů	X		X
7.15.	Krematoria	X		X
7.15.	Krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat	X		X
7.16.	Veterinární asanační zařízení			X
7.17.	Regenerace a aktivace katalysátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě	X		X
CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT				
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			X
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			X
POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				
9.1.	Ofset s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.1.	Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.2.	Publikační hlubotisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.2.	Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X

9.4.	~~Knihtisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.4.	Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.5.	~~Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,01 t/rok; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,1 t/rok~~			~~X~~
9.5.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,01 t za rok nebo větší; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,1 t za rok nebo větší			X
9.6.	~~Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.6.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.7.	Chemické čištění			X
9.8.	~~Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v bodech 9.9. až 9.14., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.9.	~~Nátěry dřevěných povrchů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.10.	~~Přestříkávání vozidel - opravárenství s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,5 t/rok a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun/rok~~			~~X~~
9.10.	Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok nebo větší a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 t za rok			X
9.11.	Nanášení práškových plastů			X
9.12.	~~Nátěry kůže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.12.	Nátěry kůže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.13.	Nátěry pásů a svitků			X
9.14.	~~Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 tun/rok~~			~~X~~
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší			X
9.15.	~~Navalování navíjených drátů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.15.	Navalování navíjených drátů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.16.	~~Nanášení adhezivních materiálů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.17.	~~Impregnace dřeva s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok~~			~~X~~
9.17.	Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X

9.18.	Laminování dřeva a plastů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.18.	Laminování dřeva a plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s projektovanou spotřebou těkavých organických látek od 0,6 t/rok			X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok nebo větší			X
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 10 t/rok			X
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší			X
9.21.	Výroba obuvi s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.21.	Výroba obuvi s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.22.	Výroba farmaceutických směsí			X
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok			X
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší			X
9.24.	extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů			X
9.24.	Extrakce a rafinace rostlinných olejů a živočišných tuků			X
NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM				
10.1.	Terminály na skladování benzínu			X
10.2.	Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu			X
OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	X		X
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidu siřičitého překračuje 8 t	X		X
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	X		X
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) těkavých organických látek překračuje 1 t	X		X
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) amoniaku překračuje 5 tun	X		X
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sulfanu překračuje 0,1 tuny	X		X
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sirouhlíku překračuje 1 tunu	X		X
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	X		X
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	X		X

*) nevztahuje se na spalování zemního plynu

**)) roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

§ 4 Odstavec 7)

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů **sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně⁴⁾ a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů.** Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. **Pokud je sečtením jmenovitých tepelných příkonů nebo projektovaných kapacit stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity nepřekračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, překročena hodnota pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, zařazují se tyto zdroje do příslušného kódu v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity stacionárních**

zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity překračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, se nesčítají s příkony nebo kapacitami zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu nepřekračují. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4, odst. 8) Odstavec 7 se nepoužije u

a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,

b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,

c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,

d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně⁴⁾, Pozn. KZ: Zemědělci

e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; **tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn.

Ze stanovisek a odpovědí MŽP:

a) Jak pohlížet na "stará rozhodnutí" příslušných úřadů ohledně zařazení zdroje do příslušné kategorie (MZ, SZ, VZ, ZVZ) v souvislosti s novým zákonem o ovzduší? Zůstávají ona rozhodnutí v platnosti, když již nejsou kategorie zdrojů?

Odpověď: Nový zákon o ochraně ovzduší upouští od kategorizace a nedělí zdroje na velké, zvláště velké, střední nebo malé. Zákon používá pojmy zdroje vyjmenované v příloze č. 2 a zdroje v této příloze nevyjmenované. Rozhodnutí o zařazení do kategorie zdroje nemají po 1. 9. 2012 žádný právní význam a pro účely nového zákona nejsou relevantní.

Obecně ale platí, že v platnosti zůstávají jiná rozhodnutí vydaná těmto zdrojům podle starého zákona o ochraně ovzduší, například povolení provozu, provozní řád, atd.

b) Čistírny odpadních vod (ČOV) s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel jsou vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“). Kalové hospodářství čistírny odpadních vod, jehož součástí je plynové hospodářství, z kterého je produkován jako vedlejší produkt kalový plyn, je považováno za nedílnou součást čistírny odpadních vod, a je tedy řazeno taktéž pod kód 2.7. přílohy č. 2. zákona.

V žádném případě se nejedná o samostatnou bioplynovou stanici, jak by mohlo vyplývat z metodického pokynu MŽP k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu vydaného k zákonu č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Metodický pokyn rozděluje bioplynové stanice na zemědělské, čistírenské a ostatní, avšak u čistírenských bioplynových stanic uvádí, že technologie

anaerobní digesce je využívána za účelem stabilizace kalu vznikajících na ČOV, kde tyto technologie pracují v režimu čistíren odpadních vod a slouží pouze jako součást kalového hospodářství ČOV.

Další komentáře a poznatky:

Je-li zemědělský zdroj zařazen podle bodu 8. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., nové hnojiště, jímka či silážní jáma je jeho integrální součástí, tj. následuje změna povolení a provozního řádu (příslušný je KÚ). Hnojiště u chovu s celkovou roční emisí amoniaku pod 5 t včetně je v kompetenci ORP. Nemá-li provozovatel žádný chov zvířat, zvažuje se zařazení podle bodu 11.5. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., a jestliže nelze zařadit ani tam, jedná se o zdroj neuvedený v příloze č. 2 zákona a věc je v kompetenci ORP.

Technologii výroby nábytku z dřevotřískových nebo dřevovláknitých desek lze podřadit pod průmyslové zpracování dřeva, pochopitelně v závislosti na roční spotřebě zpracovaného materiálu. I v případě záchytu pilin, prachu a třísek do mobilních filtračních zařízení bez výduchu do venkovního ovzduší se jedná o stacionární zdroj s fugitivními emisemi TZL (prašnost při vyprazdňování filtračních zařízení, skladování surovin atd.), který podléhá povolení, resp. závaznému stanovisku příslušného orgánu ochrany ovzduší.

Problematické zdroje – nejasná klasifikace:

Motory

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

Vzhledem k častým dotazům, které se týkají štěpkovacích zařízení dřeva, uvádí odbor ochrany ovzduší následující stanovisko z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší. Dle § 2 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, (dále jen zákon o ochraně ovzduší), je mobilním zdrojem „samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení“.

Mezi mobilní zdroje kromě dopravních prostředků patří také menší zařízení vybavená spalovacím motorem, který je zabudován jako nedílná součást jejich technologického vybavení, např. zahradní drtiče dřeva, pily, motorové sekačky a jiná obdobná zařízení. Mobilními zdroji jsou tedy i dotazovaná štěpkovací zařízení na zpracování dřeva (např. ke zkracování větví stromů nebo keřů kolem komunikací a k další údržbě vegetace). Naopak zařízení či technické jednotky, které je možné přemístit, ale kde hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení nebo jednotky, ale jiná činnost, pro kterou jsou tato zařízení určena, je třeba kategorizovat jako stacionární zdroje a takto s nimi nakládat. Pro kategorizaci na mobilní a stacionární zdroje je tedy rozhodná skutečnost, že u mobilních zdrojů je znečišťování ovzduší obvykle vyvoláno pohybem zdroje znečišťování, zatímco stacionární zdroj je sice možné přemístit (nebo se může přemístit sám svým vlastním pohybem), ale ke znečišťování ovzduší dochází na konkrétním místě a nikoliv vlivem přesouvání zdroje znečišťování.

Mezi stacionární zdroje tak patří např. přemístitelné (mobilní) drtičky kameniva, stavební sutě a podobných materiálů, přemístitelné výroby atd. Do skupiny stacionárních zdrojů je proto třeba zařadit i větší štěpkovače či drtiče dřeva, pokud hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení, ale samotná činnost štěpkování či drcení dřeva.

Pokud se v případě štěpkovače či drtiče dřeva jedná o stacionární zdroj, musí jeho provozovatel plnit povinnosti stanovené v § 17 zákona o ochraně ovzduší. Pokud v těchto zařízeních dochází ke zpracování dřeva o roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně, lze jej zařadit pod kód 7.7. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. V tomto případě platí povinnosti dané vyhláškou č. 415/2012

Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kód 6.6. přílohy č. 8).

Způsob zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování je uveden v § 6 zákona o ochraně ovzduší. Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu.

Úroveň znečišťování se zjišťuje měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, rozhodne v souladu s § 6 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. V případě většiny štěpkovačů s nedefinovaným výduchem se bude jednat o tento případ, neboť jejich technické uspořádání obvykle nedovoluje provést měření emisí v souladu s příslušnými normami. Možné způsoby výpočtu stanovuje vyhláška č. 415/2012 Sb. v § 12. Konkrétní způsob výpočtu pro daný zdroj stanovuje krajský úřad v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Ing. Jan Kužel

ředitel odboru ochrany ovzduší

v. r.

Pěstitelské pálenice, malé pivovary, výroba vína

Výroba potravin.

Jsou výrobou potravin.

POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)	.	.	.
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě větší než 1 t za den			
7.6.	Udírný s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování více než 1 t výrobků denně	x		

KAPITOLA IV.2.3. PALIVA A SUROVINY, VSTUPUJÍCÍ DO PROCESŮ

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (přívodních technických či katalogových listech apod.).

Základní požadavky na paliva a suroviny dává zákon o ovzduší a vyhláška č. 415/2012 Sb.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Biomasa ke spalování

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující **odpad použitý jako palivo**:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spoluspaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 **Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší - § 18 Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky

(1) **Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě **výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby **včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností.** Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) **Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě **výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.

(5) Ministerstvo vyhláškou stanoví **výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvy a laky** obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam **výrobků pro opravy nátěru vozidel, barev a laků**, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I **přílohy č. 7 k této vyhlášce.**

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

BIOPALIVA

Zákon o ovzduší - § 19 – Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾

a) ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

b) ve výši 6,0 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

(2) V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty překročí v kalendářním roce povinné minimální množství biopaliv stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství biopaliv převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství biopaliv převážené do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(3) Pokud dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství biopaliv podle odstavce 2, je povinen to písemně sdělit celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání hlášení podle odstavce 8. Sdělení musí obsahovat následující údaje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,

b) množství biopaliv, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

c) množství biopaliv, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

d) množství biopaliv, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(4) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen vést odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného motorového benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a

směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot s uvedením druhu a podílu biopaliv, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely. Tyto evidence je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uzavřít vždy k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

(5) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 jsou zohledňována pouze biopaliva, která a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,

c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,

d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a

e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(6) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství dodaného biopaliva násobeno dvěma u biopaliv, která jsou vyrobena z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ a u biopaliv, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy a splňují požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na státní hmotné rezervy¹⁶⁾ uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(8) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo který dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, je povinen na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stáčení pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biopalivo, tak, aby bylo celnímu úřadu nebo celnímu ředitelství umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v předložených dokladech.

(9) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen každoročně k 31. lednu podat celnímu úřadu hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok (dále jen "hlášení"). V hlášení je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uvést údaje týkající se plnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok. Hlášení se podává elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním ředitelstvím cel na jeho internetových stránkách. Nepodá-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hlášení ani v náhradní lhůtě stanovené celním úřadem ve výzvě, hledí se na pohonné hmoty, které uvedl do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly

uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a byly dodány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, jako na pohonné hmoty neobsahující žádné biopalivo.

(10) Dodavateli motorového benzínu nebo motorové nafty, který nesplní povinnost stanovenou v odstavci 1, vzniká povinnost uhradit pokutu z nedodaného objemu biopaliv. Pokuta se vypočte jako součin množství nedodaného biopaliva podle odstavce 1 nebo 9 v litrech a částky 40 Kč. O povinnosti uhradit pokutu rozhodne celní úřad platebním výměrem a současně ji zaeviduje. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení tohoto platebního výměru. Pokuta se spravuje podle daňového řádu a je příjmem státního rozpočtu.

(11) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních¹⁷⁾ druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemových.

(12) Vláda nařízením stanoví požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy.

§ 19a

Povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely v příslušném období nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely v příslušném období, bylo obsaženo minimální množství biopaliva

a) ve výši 2,9 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

b) ve výši 4,2 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

(2) Pro účely splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku je příslušným obdobím

a) leden až březen,

b) leden až červen,

c) leden až září.

(3) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 jsou zohledňována pouze biopaliva, která

a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,

c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,

d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a

e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že biopalivo nebylo dosud

zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel pohonných hmot čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(4) Povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku se nevztahuje na státní hmotné rezervy¹⁶⁾ uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(5) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství dodaného biopaliva násobeno dvěma u biopaliv, která jsou vyrobena z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾, a u biopaliv, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy a splňují požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

§ 19b Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku

(1) Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen podat celnímu úřadu do 30 dnů po skončení příslušného období.

(2) Oznámení podle odstavce 1 se podává elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním ředitelstvím cel na jeho internetových stránkách.

(3) V oznámení podle odstavce 1 je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uvést údaje týkající se plnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku.

(4) Nepodá-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty oznámení podle odstavce 1, hledí se na pohonné hmoty, které uvedl do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za příslušné období nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a byly dodány na daňové území České republiky pro dopravní účely za příslušné období, jako na pohonné hmoty neobsahující žádné biopalivo; to neplatí pro pohonné hmoty uvedené nebo dodané v příslušném období, za které bylo podáno oznámení podle odstavce 1.

§ 19c Jistota

(1) Nesplní-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty za příslušné období povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku, je povinen poskytnout za toto období jistotu na zvláštní účet celního úřadu.

(2) Jistota se vypočte jako součin množství nedodaného biopaliva podle § 19a odst. 1 nebo § 19b odst. 4 v litrech a částky 40 Kč.

(3) Jistota je splatná do 30 dnů po skončení příslušného období, za které dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku nesplnil.

(4) Jistota se spravuje podle daňového řádu.

(5) Třicátým dnem po skončení příslušného období jistota za jiné příslušné období v daném kalendářním roce zaniká.

(6) Zánik jistoty nemá vliv na vymahatelnost nedoplatku z ní vzešlého v rozsahu, ve kterém existuje nedoplatek z jistoty za následující příslušné období; v tomto rozsahu zůstávají zachovány účinky provedených exekučních úkonů. Úhrada nedoplatku ze zaniklé jistoty se započítává na úhradu nedoplatku z jistoty za následující příslušné období.

§ 19d Vrácení jistoty v případě splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok

V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty splní povinnost zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok, stává se složená jistota přeplatkem. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, vrátí jej celní úřad dodavateli motorového benzínu nebo motorové nafty bez žádosti do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro podání hlášení.

§ 19e Použití jistoty v případě nesplnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok

Nesplní-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinnost zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok, převede se složená jistota na úhradu splatné pokuty z nedodaného objemu biopaliv.

POHONNÉ HMOTY A SKLENÍKOVÉ PLYNY

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty za kalendářní rok

§ 20

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely tak, aby každoročně dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 2 % do 31. prosince 2014 a v následujících letech, o 3,5 % do 31. prosince 2017 a v následujících letech a o 6 % do 31. prosince 2020 a v následujících letech. Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

a) uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvedením zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodáním zemního plynu nebo bioplynu pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,

d) prodejem vodíku pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾, nebo

e) dodáním elektřiny pro dopravní účely na daňovém území České republiky z veřejné dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen podávat každoročně do 30. června elektronicky ministerstvu a celnímu úřadu zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely za uplynulý kalendářní rok (dále jen "zpráva o emisích"). Obsahové náležitosti a vzor zprávy o emisích jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo

motorové nafty, který je společníkem podle odstavce 5 nebo podle § 20a odst. 1, ve zprávě o emisích také

a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory,

b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory a

c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20a odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory.

(4) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit ověření informací uvedených ve zprávě o emisích autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) a kopii protokolu o ověření přiložit ke zprávě o emisích. Nepředloží-li tuto zprávu včetně ověření ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, má se za to, že nedosáhl žádného snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a v elektřině pro dopravní účely ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, a nesplnil tak povinnost uvedenou v odstavci 1.

(5) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém snížení emisí skleníkových plynů v kilogramech za společnost celkem a o množství takto získané úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

§ 20a

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle § 20 odst. 1 také s osobou, která

a) uvede čisté biopalivo nebo směsné palivo podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvede zkapalněný ropný plyn³⁹⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodá zemní plyn nebo bioplyn pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikne nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,

d) prodá vodík pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾, nebo

e) dodá elektřinu pro dopravní účely na daňovém území České republiky z veřejné dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾.

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém snížení emisí skleníkových plynů v kilogramech za společnost celkem a o množství takto získané úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavce 5 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud biopaliva

a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,

c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,

d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a

e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti podle písmene b) se prokazuje způsobem uvedeným v § 21. K prokázání skutečnosti, že biopaliva nebyla dosud zohledněna podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(4) Energie obsažená ve zkapalněných ropných plynech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínky stanovené v odstavci 3 písm. a), c) a d) obdobně. Energie obsažená v zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínka stanovená v odstavci 3 písm. c) obdobně.

(5) Pro zohlednění energie obsažené ve zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předkládá celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou podle odstavce 1, s nímž se sdružil za účelem splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1, potvrzující, že příslušná pohonná hmota nebo elektřina nebyla pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie dosud zohledněna.

(6) Podmínky pro zohlednění energie podle odstavců 3 až 5 se vztahují na biopaliva, zkapalněné ropné plyny, zemní plyn, vodík a elektřinu dodané pro dopravní účely dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty nebo osobou uvedenou v odstavci 1. V případě sdružení podle § 20 odst. 5 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 3 až 5 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině do společnosti vložil. V případě sdružení podle § 20a odst. 1 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 3 a 4 osoba uvedená v odstavci 1.

(7) Vláda nařízením stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty, způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely a obsahové náležitosti a vzor zprávy o emisích.

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost snížení emisí skleníkových plynů podle § 20 odst. 1 plnit i zohledněním snížení emisí z těžby dosaženého v příslušném kalendářním roce v kterékoli zemi, a to až do výše 1 % základní hodnoty produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

(2) Snížení emisí z těžby lze zohlednit pouze, pokud byla opatření na snížení emisí z těžby provedena po 1. lednu 2011, množství snížených emisí z těžby bylo ověřeno autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) nebo osobou s autorizací či jiným obdobným oprávněním vydaným v souladu s právními předpisy jiného členského státu Evropské unie a nebylo pro účely splnění povinnosti snížení emisí skleníkových plynů dosud v České republice nebo jiném členském státě Evropské unie zohledněno. Podmínky ověření snížení emisí z těžby stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen neprodleně po obdržení dokladu o snížení emisí z těžby kopii dokladu zaslat ministerstvu. Obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(4) Snížení emisí z těžby lze prokázat rovněž dokladem vydaným v jiném členském státě Evropské unie v souladu s právními předpisy tohoto členského státu. Ustanovení odstavce 3 věty první se použije obdobně.

5) Vláda nařízením stanoví podmínky ověření snížení emisí z těžby a obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

§ 20c

Povinnost zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřinu pro dopravní účely tak, aby v příslušném období

a) podle odstavce 2 písm. a) až c) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 3 % v roce 2018 a v roce 2019 a o 5,1 % v roce 2020 a v následujících letech,

b) podle odstavce 2 písm. d) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení podle § 20 odst. 1.

Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Pro účely splnění povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřinu pro dopravní účely v průběhu kalendářního roku je příslušným obdobím

a) leden až březen,

b) leden až červen,

c) leden až září,

d) leden až prosinec.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také způsobem uvedeným v § 20 odst. 2 nebo zohledněním snížení emisí z těžby podle § 20b.

(4) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu s oznámením o emisích předloží jednotliví

společníci kopii smlouvy o společnosti. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 až 5 prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynem, vodíku nebo elektřině do společnosti vložil. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynem, vodíku nebo elektřině, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5.

§ 20d

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku podle § 20c odst. 1 také s osobou podle § 20a odst. 1 písm. a) až e).

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu s oznámením o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí podle § 20e kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Energie obsažená v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynem, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20c odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 20a odst. 3 až 6. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 a 4 prokazuje osoba uvedená v odstavci 1.

§ 20e **Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku**

(1) Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen podat celnímu úřadu do 40 dnů po skončení příslušného období.

(2) Oznámení podle odstavce 1 se podává elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním ředitelstvím cel na jeho internetových stránkách.

(3) V oznámení podle odstavce 1 je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uvést údaje týkající se plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který je společníkem podle § 20c odst. 4 nebo podle § 20d odst. 1, ve zprávě o emisích také

a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory,

b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory a

c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20d odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory.

KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

Zákon o ovzduší - § 21 - **Kritéria udržitelnosti biopaliv**

(1) Biopalivo určené k plnění povinností uvedených v § 19 odst. 1, § 19a odst. 1 a § 20 odst. 1 musí splňovat kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění kritérií udržitelnosti se dokládá prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem do České republiky (dále jen "dovozce") či prodejcem biopaliva. V případě dovozu nebo prodeje motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva v režimu podmíněného osvobození od daně nebo ve volném daňovém oběhu z jiného členského státu, vydává prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva. Toto prohlášení je výrobce, dovozce či prodejce biopaliva, a dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem platného certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) nebo certifikátu či jiného obdobného oprávnění vydaného v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie,

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě biopaliva byly použity suroviny splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(2) U kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem nebo prodejcem těchto produktů. Toto prohlášení je výrobce, dovozce a prodejce oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě jeho produktu byla použita biomasa splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(3) U biomasy určené k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným prodejcem nebo dovozcem biomasy. Toto prohlášení je prodejce a dovozce biomasy oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při pěstování biomasy byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem; k doložení této skutečnosti musí mít prodejce nebo dovozce biomasy, který je první osobou vykupující biomasu přímo od pěstitele, pěstitelem biomasy vystavené samostatné prohlášení o splnění kritérií udržitelnosti.

(4) V případě, že prodejce biomasy je zároveň jejím pěstitelem a prodává výhradně biomasu jím vypěstovanou, lze splnění kritérií udržitelnosti dokládat samostatným prohlášením pěstitele o splnění kritérií udržitelnosti.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. f) vydá certifikát podle odstavců 1, 2 nebo 3 osobě, která prokáže, že plní kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem a která má zaveden systém kvality podle prováděcího právního předpisu umožňující věrohodným způsobem v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem plnění kritérií udržitelnosti sledovat a prokazovat. Certifikát se vydává na dobu 12 měsíců. Certifikát musí obsahovat seznam zemí, z nichž může osoba, které byl vydán, odebírat biomasu, a další náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud osoba, které byl vydán certifikát, odebere biomasu ze země na seznamu neuvedené, považuje se tato biomasa za biomasu nesplňující kritéria udržitelnosti. Seznam zemí v certifikátu je totožný se seznamem zemí uvedeným v rozhodnutí o autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. f). Ministerstvo vede seznam subjektů, kterým byl autorizovanou osobou udělen certifikát podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) a odstavce 3 písm. a) a zpřístupňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 musí k prokázání původu biomasy využít systém hmotnostní bilance, který splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 je povinna v tomto prohlášení uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za nesprávnost v nich obsaženého údaje nese tato osoba odpovědnost v případě, že vycházela z dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti nebo ze samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérii udržitelnosti, které jí bylo předáno spolu s dodávkou biopaliva nebo suroviny a které tuto nesprávnost obsahovalo, pokud zároveň prokáže, že nesprávnost údaje nebylo možno zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(8) Přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 1 a 2 kontroluje inspekce; v případě zjištění nesplnění kritérii udržitelnosti informuje celní úřad místně příslušný dovozci. Ministerstvo zemědělství kontroluje přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 3 a 4. Je-li zjištěna nesprávnost údajů, informuje o tom Ministerstvo zemědělství bezodkladně inspekci a v řízení o uložení pokuty poskytuje na vyžádání nezbytnou součinnost.

(9) Pěstitel biomasy je povinen v samostatném prohlášení podle odstavce 3 písm. b) uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za účelem prokázání splnění kritérii udržitelnosti vede pěstitel biomasy evidenci o množství prodané biomasy, které odpovídá jím vystaveným samostatným prohlášením podle odstavce 3 písm. b), a uchovává příslušnou dokumentaci uvedenou v prováděcím právním předpisu po dobu minimálně 5 let. Tuto dokumentaci pěstitel biomasy poskytuje na vyžádání osobě autorizované podle § 32 odst. 1 písm. f) a inspekci.

(10) Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), odstavci 2 písm. a) a odstavci 3 písm. a) kontroluje celní úřad.

(11) Osoba, která není držitelem certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f), avšak má certifikát nebo jiné obdobné oprávnění vydané podle právních předpisů členského státu Evropské unie, může vydávat prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 pouze za předpokladu, že je zaregistrována u ministerstva. Ministerstvo provede zápis do registru bez zbytečného odkladu poté, co mu byly doručeny příslušné doklady vydané v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie.

(12) Prokázání splnění kritérii udržitelnosti podle odstavců 1 až 4 může být nahrazeno dokladem vystaveným v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným na základě čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28/ES nebo na základě čl. 7c odst. 4 směrnice 2009/30/ES.

(13) Vláda nařízením stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv, náležitosti certifikátů podle odstavců 1, 2 a 3, náležitosti prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti podle odstavců 1 až 3 a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy podle odstavce 3 písm. b), požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérii udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy podle odstavce 9.

Kapitola IV.2.4. Znalost a dodržování emisních limitů, stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší, plnění emisních stropů, imisní limity a tmavost kouře

IV.2.4.1 – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI A STRUČNÉ SHRNTÍ

- **Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.**
- Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší.
- Emisní limity se dělí na **obecné emisní limity a specifické emisní limity.**
- Definovány jsou rovněž emisní stropy. Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.
- **Specifické emisní limity a podmínky provozu vyjmenovaných zdrojů** jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:
  - příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,
  - příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
  - příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
  - příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
  - příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.
- Nově jsou v zákoně o ovzduší stanoveny **Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW:**
  - Povinnosti osob uvádějících spalovací stacionární zdroj 300 kW a nižší (§16, odst. 2 a příloha č. 10 zákona),
  - Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje (§ 17, odst. 1, písmeno g) - zdroj na pevná paliva, jmenovitý tepelný příkon od 10 do 300 kW včetně, zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
  - Provoz v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 zákona do 10 let (§ 41, odst. 16)
  - Provozovatel takového zdroje musí provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě ("odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu, poprvé do nejpozději do 31. prosince 2016.
  - Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.
- Nově jsou v zákoně o ovzduší stanoveny **PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE**
  - **Přechodný národní plán** (§ 37 zákona)
  - **Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností** (§ 38 zákona)
  - **Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií** (§ 39 zákona)
  - **Přechodná ustanovení** (§ 41 zákona)

- **Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny.** Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu). **Nyní nově má MŽP možnost tyto limity vyhláškou stanovit.**

§ 5, odst. 9 zákona - Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro látky obtěžující zápachem.

- **Přípustná tmavost kouře**
  - **Způsob zjišťování tmavosti kouře** (§ 10, odst. 1). Nyní bude používána pouze Riengelmanova stupnice.
  - **Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře**

IV.2.4.2 – PARAGRAFOVÉ ZNĚNÍ A DETAILY POVINNOSTÍ

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3 Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. **Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.**

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice

a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

IV.2.4.3 - EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se počítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výduch či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NOx z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lakovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NOx v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace náterových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace náterových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalin regulovat i NOx a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud

máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace nátěrových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NOx i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísnování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpřísnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpřísnování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Specifické emisní limity jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:

- příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,
- příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
- příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
- příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
- příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. **Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.**

Odst. 3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v **části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.**

Odst. 4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

Odst. 2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 3) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 6) **Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.**

Článek 41 Prováděcí pravidla

Stanoví se prováděcí pravidla

a) pro stanovení období zahajování a ukončování provozu uvedených v čl. 3 bodě 27 a v části 4 bodě 1 přílohy V a

Článek 3. 27) „provozními hodinami“ doba vyjádřená v hodinách, během níž je celé spalovací zařízení nebo jeho část v provozu a vypouští emise do ovzduší, s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu a ukončování jeho provozu.

1. V případě kontinuálního měření se mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2 považují za splněné, pokud vyhodnocení výsledků měření z hodin provozu v příslušném kalendářním roce ukáže, že byly dodrženy všechny tyto podmínky:

a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekračuje odpovídající mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2;

b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 110 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;

c) v případě spalovacích zařízení složených pouze z kotlů na černé uhlí o celkovém jmenovitém tepelném příkonu menším než 50 MW žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 150 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;

d) 95 % všech platných hodinových průměrných hodnot za rok nepřekračuje 200 % odpovídajících

mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2

Platné průměrné hodnoty se stanoví podle části 3 bodu 10.

Pro účely výpočtu průměrných hodnot emisí se nepřibližuje k hodnotám naměřeným během období uvedených v čl. 30 odst. 5 a 6 a v článku 37 ani během období uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Specifické emisní limity jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Specifické emisní limity pro plynové turbíny a pístové spalovací motory jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Specifické emisní limity pro plynové turbíny se uplatní pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70 % instalovaného tepelného příkonu. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Tabulka 1 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30 ⁷⁾	250	250 ¹⁾	200 ^{3),4)}	25 ⁷⁾	250	200 ¹⁾	200 ^{3),4)}	20 ⁷⁾	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	200 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Rašelina	300 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	300 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Kapalné palivo obecně	350 ¹⁾	450 ^{3),4),5)}	30 ⁷⁾	175 ⁸⁾	250 ¹⁾	200 ^{3),4),5)}	25 ⁷⁾	175 ⁸⁾	200 ¹⁾	150 ^{3),4),5)}	20 ⁷⁾	175 ⁸⁾
Zkapalněný plyn	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100
Zemní plyn	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100

Vysokopecní plyn	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahují následující specifické emisní limity pro SO₂. Při spalování pevných paliv specifický emisní limit 800 mg.m⁻³, při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 300 MW specifický emisní limit 850 mg.m⁻³ a v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

2) Na spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro SO₂ 800 mg.m⁻³.

3) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let se vztahují následující specifické emisní limity pro NO_x.

Při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 400 mg.m⁻³. Při spalování pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 1. červencem 1987, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Při spalování pevných nebo kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

4) Na spalování práškového hnědého uhlí ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 100 MW se vztahuje specifický emisní limit pro NO_x 450 mg.m^{-3} .

Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .

Na spalování nekomerčních kapalných zbytků z chemické výroby pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW v chemických zařízeních, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .

5) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit pro NO_x 90 mg.m^{-3} , 120 mg.m^{-3} pokud spalují jiné plyny a 50 mg.m^{-3} pokud spalují zemní plyn.

Pro plynové turbíny pracující v základním zatížení při kombinované výrobě tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit pro NO_x 75 mg.m^{-3} . Pro plynové turbíny s jednoduchým cyklem pracující v základním zatížení, které mají účinnost větší než 35% (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50\%/35$, kde ? je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, platí při spalování zemního plynu specifický emisní limit 150 mg.m^{-3} a při spalování ostatních plyných paliv nebo kapalných paliv specifický emisní limit 200 mg.m^{-3} . Specifické emisní limity uvedené v tomto odstavci této poznámce platí také pro jednotlivé plynové turbíny, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

6) Na spalovací stacionární zdroje, s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů, o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, využívající jiné palivo než zemní plyn, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 300 mg.m^{-3} .

7) Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro TZL 50 mg.m^{-3} .

8) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit 100 mg.m^{-3} .

Tabulka 2 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400	300 400 ¹⁾	20	250	200	200	20	250	150 200 ²⁾	150 200 ¹⁾	10	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	250	20	250	200	200	20	250	150	150	20	250
Rašelina	300	250	20	250	300 250 ²⁾	200	20	250	150 200 ²⁾	150	20	250
Kapalné palivo obecně	350	300 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	200	150 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	150	100 50 ⁵⁾	10	175 100 ⁵⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	175	5	150	5	175	5	150	5	175
Plynné palivo obecně	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Zemní plyn	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	100	30	100	400	100	30	100	400	100	30	100
Vysokopecní plyn	200	100	10	100	200	100	10	100	200	100	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	100	5	100	35	100	5	100	35	100	5	100

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na spalování práškového hnědého uhlí.

2) Vztahuje se pouze na spalování ve fluidním loži.

3) Vztahuje se pouze na plynové turbíny s jednoduchým cyklem, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50 \times \eta / 35$, kde η je účinnost plynové turbíny pracující v základním zatížení (podle ISO) vyjádřená v procentech.

U plynových turbín, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, emisní limit platí pouze při zatížení větším než 70 %.

4) Vztahuje se pouze na pístové spalovací motory.

5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

Tabulka 3 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nej později 27. listopadu 2003

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	2000	600 ⁷⁾	100	250	2000-1200 ¹⁾	600 ⁷⁾	100	250	1200-400 ¹⁾⁶⁾ 400 ²⁾⁶⁾	600 ⁷⁾ 500 ²⁾⁷⁾	100 50 ²⁾	250
Kapalné palivo	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700-400 ³⁾ 400 ²⁾	400 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁷⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	100	5	300	5	100	5	300 200 ²⁾	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100
Zemní plyn	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200	5	100
Koksárenský plyn	800	300	50	100	800	300	50	100	800	200	50	100
Vysokopecní plyn	800	300	10	100	800	300	10	100	800	300 200 ²⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	800	300	5	100	800	300	5	100	800	200	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$ se rovná $2400 - 4P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 2) Vztahuje se pouze na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW.
- 3) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$ se rovná $3650 - 6,5P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 4) Pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu < 500 MW, spalující kapalná paliva s obsahem popela vyšším než 0,06 %, platí specifický emisní limit $100 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.
- 6) Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a který nebude do 31. prosince 2015 v provozu více než 2 000 provozních hodin ročně, vypočteno jako klouzavý průměr za 5 let, platí specifický emisní limit $800 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 7) Pro spalovací stacionární zdroj spalující pevná paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, který byl v provozu nejméně 12 měsíců do 1. ledna 2001, platí specifický emisní limit $1200 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.

Tabulka 4 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]		
	50-100 MW	> 100-300 MW	> 300 MW

	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	400	50	250	200	300	30	250	200	200	30	250
Rašelina	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Kapalné palivo obecně	850	400 120 ¹⁾	50	175	400- 200 ²⁾	200 120 ¹⁾	30	175	200	200 120 ¹⁾	30	175
Zkapalněný plyn	5	200 50 ¹⁾	5	175	5	200 50 ¹⁾	5	175	5	200 50 ¹⁾	5	175
Plynné palivo obecně	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100
Zemní plyn	35	150 50 ¹⁾	5	100	35	150 50 ¹⁾	5	100	35	100 50 ¹⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 120 ¹⁾	30	100	400	200 120 ¹⁾	30	100	400	200 120 ¹⁾	30	100
Vysokopecní plyn	200	200 120 ¹⁾	10	100	200	200 120 ¹⁾	10	100	200	200 120 ¹⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100

Vysvětlivky:

1) Pro plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, pro plynové turbíny s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit 75 mg.m⁻³; pro ostatní plynové turbíny, které mají účinnost větší než 35 % (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí specifický emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

Část II

1. Specifické emisní limity platné do 19. prosince 2018

Pro kotle jsou specifické emisní limity vztaženy k **celkovému** jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (pro TZL vztaženo na vlhký plyn), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a **nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně**. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie

provozované méně než 300 provozních hodin ročně.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

1.1. Specifické emisní limity **pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje**

Tabulka 1.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3-1 MW				> 1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500	50	500	1500 ¹⁾	500	30	300 500 ³⁾
Kapalné palivo	-	200	-	80	-	200 450 ⁴⁾	50	80	1500 ⁴⁾	200 450 ⁴⁾	30	80
Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 2) **Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoe emisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.**
- 3) Platí v případě spalování biomasy ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z biomasy.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

Tabulka 1.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 – 1 MW				> 1 – 5 MW				> 5 – 50 MW			
	SO	NO _x	TZ	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	-	650 1100 ²⁾	250	650	-	650 1100 ²⁾	250	650	2500 1500 ¹⁾	650 500 ¹⁾ 1100 ²⁾	150 100 ¹⁾ 250 ⁵⁾	400 300 ¹⁾ 650 ⁵⁾
Paliva dle § 15 odst. 5	-	650	150	300	-	650	150	300	-	650	150	300
Kapalné palivo	-	500	-	175	-	500	100	175	1700	450	100	175
Plynné palivo a zkapalněný	-	200 300 ³⁾	-	100	-	200 300 ³⁾	-	100	900 ⁴⁾	200 300 ³⁾	50 ⁴⁾	100

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se na spalovací stacionární zdroje s fluidním ložem.
- 2) Vztahuje se na spalování pevných paliv ve výtavném topeništi.
- 3) Vztahuje se na spalování propan butanu.
- 4) Vztahuje se na spalování paliv dodávaných mimo veřejné distribuční sítě.
- 5) Vztahuje se na spalování biomasy ve stacionárních zdrojích.

1.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 1.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]								
	> 0,3-1 MW			> 1-5 MW			> 5-50 MW		
	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo	400	-	450	400	50	450	400	20	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650

Tabulka 1.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh pístového spalovacího motoru	Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]								
		> 0,3 – 1 MW			> 1 – 5 MW			> 5 MW-50 MW		
		NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Plynný motor	Kapalné palivo	500	-	650	500	130	650	500	130	650
	Zemní plyn a degazační plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650
	Plynné palivo obecně	1000	-	1300	500 1000 ³⁾	130	1300	500	130	650
Dieselový motor	Kapalné palivo	4000	-	650	500 600 ²⁾ 4000 ³⁾	130	650	500 600 ²⁾ 2000 ³⁾	130	650
	Zemní plyn a degazační plyn ¹⁾	4000	-	650	500 4000 ³⁾	-	650	500 2000 ³⁾	-	650
	Plynné palivo obecně	4000	-	1300	500 4000 ³⁾	130	1300	500 2000 ³⁾	130	650

Vysvětlivky:

1) Se vstříkovacím zapalováním.

2) Platí pro těžký topný olej.

3) Platí pouze pro pístové spalovací motory, jejichž stavba či přestavba byla zahájena před 17. květnem 2006.

1.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 1.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]					
	> 0,3-1 MW		> 1-5 MW		> 5-50 MW	
	NO _x	CO	NO _x	CO	NO _x	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100	300	100

Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100	50	100
---------------------------------	-----	-----	----	-----	----	-----

Tabulka 1.3.2 - Specifické emisní limity platné pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]	
	NO _x	CO
> 0,3-5 MW	350	100
> 5 MW-50 MW	300	100

2. Specifické emisní limity platné od 20. prosince 2018 do 31. prosince 2024

Specifické emisní limity jsou vztaženy k **celkovému jmenovitému tepelnému příkonu** a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (není-li dále uvedeno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a **nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně**. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při zatížení nižším než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 2.2.1. a 2.3.1. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2. a 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 se neuplatní pro spalovací stacionární zdroje zařazené do kódu 1.4 přílohy č. 2 zákona jiné než teplovzdušné spalovací zdroje.

2.1. Specifické emisní limity pro **spalovací stacionární zdroje** s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 2.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO

Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	400	500	50	500	400	300	20 ⁵⁾	300
Pevné palivo - biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	333	33	500	133 ²⁾	200	13 ⁶⁾	300 ¹⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200	50	80	350	200	20	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ³⁾	-	50	-	100	-	50	-	100	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy
- 3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.
- 5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.
- 6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³

Tabulka 2.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500	50	500	1500 ¹⁾	500	30	300 500 ³⁾
Kapalné palivo	-	200	-	80	-	200 450 ⁴⁾	50	80	1500 ⁴⁾	200 450 ⁴⁾	30	80
Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 2) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

- 3) Platí v případě spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z takové biomasy.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

2.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 2.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	20 ¹⁾	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	40 ²⁾	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	253 ³⁾	-	650

Vysvětlivky:

- 1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit $50 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit $107 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit $507 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.

Tabulka 2.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]								
	> 0,3 až < 1 MW			1-5 MW			> 5-50 MW		
	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo	400	-	450	400	50 ¹⁾	450	400	20 ¹⁾	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650

Vysvětlivky:

- 1) Hodnoty vztažené k vlhkému plynu

2.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 2.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo	-	300	-	100	120	75	10 ¹⁾	100

s výjimkou plynového oleje								
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15²⁾	75	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit $20 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.

V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit $40 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.

Tabulka 2.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]			
	> 0,3 až < 1 MW		1-50 MW	
	NO _x	CO	NO _x	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100

3. Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025

Specifické emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn (pokud není stanoveno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při nižším zatížení než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším jsou do 31. 12. 2029 specifické emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %. V případě tabulek 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1 a 3.3.2 jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému příkonu a v případě tabulek 3.1.2 a 3.2.2 jsou vztaženy k jmenovitému tepelnému příkonu jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů; to neplatí v případě, že by emisní limit stanovený s ohledem na celkový jmenovitý tepelný příkon z části 1.1.1, 1.2.1 nebo 1.3.1 byl přísnější, v tom případě se uplatní limit uvedený tam.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.2.1. a 3.2.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.3.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 se pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW zařazené do kódu 1.4 [přílohy č. 2 zákona](#) jiné než teplovzdušné spalovací zdroje uplatní až od 1. 1.2030.

3.1. Specifické emisní limity pro **spalovací stacionární zdroje** s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 3.1.1 - Specifické emisní limity pro **stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později**

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	400	500	50	500	400	300	20 ⁵⁾	300
Pevné palivo - biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	333	33	500	133 ²⁾	200	13 ⁶⁾	300 ¹⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200	50	80	350	200	20	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ³⁾	-	50	-	100	-	50	-	100	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy
- 3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.
- 5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.
- 6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³

Tabulka 3.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂ ⁹⁾	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO

Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	1100	500	50	500	400 ¹⁾	500	30	300
Biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	433	33	500	133 ²⁾	433	20 ⁸⁾	300 ³⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200 450 ⁴⁾	50	80	350 ⁶⁾	200 450 ⁴⁾	30	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ⁵⁾	-	50	200	100 ⁵⁾	-	50	35 ⁷⁾	100 ⁵⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 1100 mg.m⁻³.
- 2) Neplatí pro výlučně spalování dřevní biomasy. Pro spalování slámy platí emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 3) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.
- 5) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 6) Do 1. ledna 2030 pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 850 mg.m⁻³ při spalování těžkého topného oleje.
- 7) Pro spalování bioplynu platí emisní limit 170 mg.m⁻³.
- 8) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 33 mg.m⁻³.
- 9) Emisní limity pro SO² se u zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším uplatní od 1. ledna 2030.

3.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

3.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 3.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	20 ¹⁾	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450

Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	40²⁾	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	253³⁾	-	650

Vysvětlivky:

- 1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 107 mg.m⁻³.
- 3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit 507 mg.m⁻³.

Tabulka 3.2.2 Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	20¹⁾	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	40²⁾³⁾	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	500	-	650

Vysvětlivky:

- 1) V případě motorů s celkovým jmenovitém tepelným příkonem 20 MW a nižším platí emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 160 mg.m⁻³.
- 3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 347 mg.m⁻³ a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 173 mg.m⁻³.

3.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 3.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	75	10¹⁾	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15²⁾	75	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

- 1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 40 mg.m⁻³.

Tabulka 3.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	200	10 ¹⁾	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	200	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15 ²⁾³⁾	50	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

- 1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW platí emisní limit 20 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 60 mg.m⁻³.
- 3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 130 mg.m⁻³ a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 65 mg.m⁻³.

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzínem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzínem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

§ 16, odst. 2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

Přechodná ustanovení § 41

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

h) provádět ~~jednou za dva kalendářní roky~~ **pravidelně nejméně jednou za tři roky** prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; **pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu**

spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.

Přechodná ustanovení § 41

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na **pevná paliva** o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) **nejpozději do 31. prosince 2016.**

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.

PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 37 Přechodný národní plán

(1) V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle odstavce 5.

(2) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacím stacionárním zdrojům.

(3) Přechodný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbín se přechodný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

(4) Přechodný národní plán se nevztahuje na

a) spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,

b) spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přechodného režimu podle § 38,

c) spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přechodného režimu podle § 39.

(5) Přechodný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v odstavci 1, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje podle odstavce 2, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

(6) Přechodný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přechodný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přechodným národním plánem.

(7) Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přechodného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do přechodného režimu podle § 38 nebo § 39 nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přechodného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přechodného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přechodným národním plánem.

§ 38 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmto spalovacím stacionárním zdrojům pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(2) Přechodný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

§ 39 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud nejméně 50 % využitelného vyrobeného tepla, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona²⁶⁾.

(2) O zařazení do přechodného režimu podle odstavce 1 musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

Přechodná ustanovení

§ 41

(9) U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci.

(10) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁶⁾.

EMISNÍ LIMITY A PROBLEMATIKA PACHOVÝCH LÁTEK

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu). **Nyní nově má MŽP možnost tyto limity vyhláškou stanovit.**

§ 5, odst. 9 zákona - Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, [způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d\) pro látky obtěžující zápachem.](#)

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

- a) zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,**
- b) identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,**
- c) v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,**
- d) specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost**

provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snižování emisí.

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Přípustná tmavost kouře bude uvedena v příloze k nové vyhlášce. Nyní bude používána pouze Ringelmanova stupnice.

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze šesti čtvercových polí tvořených pravoúhloú sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(1) Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší nebo jiné barvy než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice.

Výpočet - specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

1. U spalovacího stacionárního zdroje používajícího současně dva nebo více druhů paliv se stanoví hodnoty specifických emisních limitů následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů podle jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

c) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

2. U spalovacího stacionárního zdroje spalujícího více druhů paliv, ve kterém se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení bodu 1 požadavky na spalování paliva s nejvyšším specifickým emisním limitem, pokud během provozu stacionárního zdroje činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy, alespoň 50 %. Je-li podíl tohoto paliva nižší než 50 %, stanoví se hodnota specifického emisního limitu na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se vypočte hodnota specifického emisního limitu pro palivo s nejvyšší hodnotou specifického emisního limitu a v případě dvou druhů paliv se stejnou hodnotou specifického emisního limitu, palivo s vyšším tepelným příkonem (dále jen „směrodatné palivo“); tato hodnota se získá vynásobením hodnoty specifického emisního limitu příslušného paliva dvěma a od tohoto součinu se odečte hodnota specifického emisního limitu paliva s nejnižší hodnotou specifického emisního limitu,

c) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené hodnoty specifického emisního limitu paliva tepelným příkonem směrodatného paliva, a další jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

d) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

3. Jako alternativu k bodu 2 lze použít následující průměrné hodnoty specifických emisních limitů pro oxid siřičitý (bez ohledu na použitou kombinaci paliv)

a) pro spalovací stacionární zdroje uvedené do provozu před 27. listopadem 2003 včetně v průměru 1000 mg/m^{-3} pro všechny takové spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie nebo

b) pro spalovací stacionární zdroje uvedené do provozu po 27. listopadu 2003 v průměru 600 mg/m^{-3} pro všechny takové spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů.

Postup je dán částí III přílohy č. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Při 40 % energie vnesené biomasou výpočet je:

$$(6\% \times 0,6 + 11\% \times 0,4) / 1 = 8 \text{ \% vztažné hodnoty O}_2.$$

Pozn.: Ve výpočtu je hodnota příkonu v kJ nahrazena procentním zlomkem příkonu pro jednotlivá paliva, což je totéž.

Schopnost splnění emisního limitu pro SO_2 bude spočtena pro koncentrace dané měřením na původních kotlích a to pro nejvyšší koncentraci SO_2 u spalování HU, pro biomasu bude použita hodnota průměru koncentrací u kotle K4 – měření čisté biomasy – průměrná koncentrace je $21,3 \text{ mg SO}_2/\text{m}^3$:

$$(2282 \times 0,6 + 21,3 \times 0,4) / 1 = 1377,7 \text{ mg/m}^3.$$

Hodnoty byly změřeny pro vztažnou hodnotu kyslíku 6 %.

Přepočteno pro 8 % je pak:

$$C_{s,N}^R = C_{s,N} \frac{21 - \omega_{\text{O}_2}^R}{21 - \omega_{\text{O}_2}}$$

- $C_{s,N}$ [mg.m^{-3}] ... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek, 6 % kyslíku;

- $C_{s,N}^R$ [mg.m^{-3}]... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek, přepočtená na referenční obsah kyslíku 8 % kyslíku.

Hodnota koncentrace pak je $1377,7 \times (21-8) / (21-6) = 1194,0 \text{ mg SO}_2/\text{m}^3$.

Při 28 % energie vnesené biomasou výpočet je:

$$(6\% \times 0,72 + 11\% \times 0,28) / 1 = 7,4 \text{ \% vztažné hodnoty O}_2.$$

$$(2282 \times 0,72 + 21,3 \times 0,28) / 1 = 1649,0 \text{ mg/m}^3.$$

Přepočteno pro 7,4 % je pak:

$$C_{s,N}^R = C_{s,N} \frac{21 - \omega_{O_2}^R}{21 - \omega_{O_2}}$$

- $C_{s,N}$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$] ... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek, 6 % kyslíku;
- $C_{s,N}^R$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek, přepočtená na referenční obsah kyslíku 8 % kyslíku.

Hodnota koncentrace pak je $1649,0 \times (21-7,4) / (21-6) = 1455,1 \text{ mg SO}_2/\text{m}^3$.

Pro splnění emisního limitu 1500 mg SO₂ ve spalinách musí být příkon vnesený do biomasou mezi 28-40 %. Toto platí pro průměrné hodnoty a limity, vyjádřené pro vztažný kyslík HU – 6% a biomasa 11%.

Přepočet koncentrací na vztažné podmínky

Podle stavu plynu lze koncentraci znečišťující látky obecně vyjádřit jako:

- C [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$] ... koncentrace za skutečného stavu plynu (teplota T [K], tlak p [Pa], vlhký plyn);
- C_N [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$] ... koncentrace ve vlhkém plynu za normálních podmínek ($T_N = 273,15 \text{ K}$, $p_N = 101325 \text{ Pa}$);
- $C_{s,N}$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$] ... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek;
- $C_{s,N}^R$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]... koncentrace v suchém plynu za normálních podmínek, přepočtená na referenční obsah kyslíku.

Pro jednotlivé přepočty lze z bilanční rovnice pro hmotnostní tok emise znečišťující látky psát

$$C_N = C \frac{\rho_N}{\rho} = C \frac{p_N T}{p T_N} \quad (4)$$

$$C_{s,N} = C_N \frac{100}{100 - \omega_{H_2O}} \quad (5)$$

$$C_{s,N}^R = C_{s,N} \frac{21 - \omega_{O_2}^R}{21 - \omega_{O_2}} \quad (6)$$

$$C_{s,N}^R = C \frac{p_N T}{p T_N} \frac{100}{100 - \omega_{H_2O}} \frac{21 - \omega_{O_2}^R}{21 - \omega_{O_2}} \quad (7)$$

kde ω_{H_2O} [%] značí objemový podíl vodní páry v plynu, ω_{O_2} [%] skutečný obsah O₂ v plynu a $\omega_{O_2}^R$ [%] referenční obsah O₂ v plynu. Obsah vodní páry v plynu ω_{H_2O} lze vyjádřit různým způsobem - pomocí parciálního tlaku vodní páry p_p [Pa], měrné vlhkosti plynu x [$\text{kg}\cdot\text{kg}^{-1}$] nebo s použitím tzv. fiktivní vlhkosti f_N [$\text{kg}\cdot\text{m}^{-3}$]. Ze vztahu (6) např. vyplývá, že známe-li koncentraci v suchém plynu za normálních podmínek $C_{s,N}$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$], potom k vyjádření koncentrace $C_{s,N}^R$ [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$], kterou již můžeme porovnat s emisním limitem, postačí pouze znalost hodnot skutečného obsahu O₂ v plynu ω_{O_2} [%] a referenčního obsahu O₂ v plynu $\omega_{O_2}^R$ [%].

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Provozovatelé všech vyjmenovaných zdrojů již musí mít povolení provozu (nebo o něj požádáno, nebo se jejich povolení dle předchozího zákona shoduje s požadavky na nová povolení).

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší - § 11 zákona

§ 11, odst. 1) Ministerstvo vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾,

c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) až d) a stanoví se jím, zda jde o stacionární zdroj, jehož provozovatel je povinen plnit stejné povinnosti, jaké jsou tímto zákonem stanoveny provozovateli stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Ministerstvo v rozhodnutí stanoví,

- 1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 9, případně pro jaké znečišťující látky,
- 2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 5,
- 3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. d),
- 4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

§ 11, odst. 2) Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**
- c) závazné stanovisko k provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**

6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu").

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle jiného právního předpisu⁶⁾. Závazné stanovisko se nevydává k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle jiného právního předpisu¹²⁾.

(4) Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle odstavce 2 písm. b), a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

Přechodná ustanovení (z § 41):

- **Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 (Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pozn. KZ) a § 11 odst. 1 písm. h) (regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů, pozn. KZ) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

- **Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

Přechodná ustanovení z novely č. 369/2016 Sb.

1. **Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

2. **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení k provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

3. **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, kterému vznikla povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

4. **Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nevztahuje, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

5. Nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů se považují za nízkoemisní zóny stanovené podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V případě změny nebo zrušení nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů je nutné nízkoemisní zónu nově stanovit postupem podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dle stanoviska MMR a MŽP by se závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 a odst. 3 mělo vydávat k těmto řízením podle stavebního zákona, kterými se povoluje umístění stavby:

- **územní řízení**
- **zjednodušené územní řízení**
- **veřejnoprávní smlouva o umístění stavby**
- **územní souhlas...**

Dle stanoviska MMR a MŽP by se závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 a odst. 3 mělo vydávat k těmto řízením podle stavebního zákona, kterými se povoluje provádění stavby:

- **stavební řízení**
- **veřejnoprávní smlouva o provedení stavby**
- **oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, kterým se povoluje provádění stavby**
- **změna stavby před jejím dokončením a změna dokončené stavby**

§ 11 zákona

(8) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalně palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce**, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(9) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalně palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce**, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k

navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(10) Žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou **dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého**,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(11) **Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.**

Příloha č. 7 zákona o ovzduší – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

1.1. Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně4), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

- a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,
- b) technickou zprávu,
- c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),
- d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje.

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat své vyjádření k vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) a k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b), **§ 11 odst. 2 písm. b) a c)** nebo § 11 odst. 3 a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, obsahuje podmínky umístění **nebo provedení** stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.

§ 12, odst. 4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo

j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾ **nebo**

k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů⁶⁾. Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti podle jiných právních předpisů⁶⁾.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu **stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad** jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

§ 13 Změna a zánik povolení provozu

(1) U stacionárních zdrojů, u kterých byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů. Zjistí-li, že to umožní prokazatelně snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů ze strany provozovatele, **rozhodne o změně povolení provozu**. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, se za opatření vedoucí ke snížení úrovně znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů považuje, pokud u daného stacionárního zdroje uplatňuje provozovatel nejlepší dostupné techniky. Snížení úrovně znečištění krajský úřad prokazuje na základě rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e).

KOMPENZACE

§ 11, odst. (5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje, jehož příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 5, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(7) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do

kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Kompenzační opatření

- (1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění **o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.**
- (2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.
- (3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístěvaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.
- (4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

Stručný postup při vydávání závazných stanovisek či povolení:

A. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., tj. posouzení vlivu na životní prostředí. Tzv. EIA se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

B. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 76/2002 Sb., tj. vydání integrovaného povolení. Tzv. IPPC se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

C. Ve stadiu Dokumentace k umístění stavby je nutno na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) podat žádost o vydání **závazného stanoviska k umístění stavby zdroje znečišťování ovzduší** (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno b) zákona o ovzduší) a to těch zdrojů, které jsou uvedeny v příloze č. 2 zákona.

Je nutné znát kapacitu zařízení, tj. např. projektovanou spotřebu surovin či paliv, příkon či výkon zařízení. K této žádosti je nutno přiložit většinou Rozptylovou studii a prakticky vždy Odborný posudek. Bez nich nebudou povolení vydána. Vypracovávají je oprávněné osoby dle zákona o ovzduší, seznam je na www.mzp.cz nebo na příslušných úřadech.

D. Ve stadiu Dokumentace ke stavebnímu povolení je nutno podat na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) žádost o vydání závazného stanoviska k provedení stavby zdroje znečišťování ovzduší (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno c) zákona o ovzduší).

K této žádosti je nutno přiložit nový Odborný posudek. Pokud již v prvním stadiu byl zdroj podrobně popsán (včetně konkrétních zařízení, garancí apod.), je možno použít posudek z ÚR.

Pokud se nevede řízení podle zvláštního právního předpisu, podává se až žádost o vydání povolení k provozu!!! Poté se až zde příkládá Odborný posudek (Rozptylová studie – většinou nikoliv, ale rozhodující je názor KU).

E. Po dokončení realizace je třeba požádat vydání povolení k uvedení do provozu (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno d) zákona o ovzduší). Většinou se dokládá, že stavba byla realizována podle projektu, dále může být vyžadována Provozní evidence zdroje, Provozní řád se předkládá jako součást žádosti dle přílohy č. 7 zákona o ovzduší). Nutno počítat s povinností autorizovaného měření emisí do 4 měsíců či v termínu dle povolení.

F. Změna paliva nebo surovin a ostatní změny – jsou prováděny nikoliv samostatně, ale v rámci povolení provozu.

POZOR! Nové předpisy umožňují v případě absence povolení k provozu zastavit či omezit provoz zdroje. A to bez ohledu na to, zda Stavební úřad vydal stavební či jiné povolení.

G. Zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle jiného právního předpisu⁶⁾. Závazné stanovisko se nevydává k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle jiného právního předpisu¹²⁾.

Nejčastější problémy:

- V projektu nejsou všechny technologie (Lapoly, ČOV, záložní zdroje, odmašťování na mycích stolech a mnoho dalších).
- V projektech chybí garance emisních limitů. Nepostačí tvrzení, že je budou plnit, je nutno spočítat emise a limity např. bilancí nebo měřeními na srovnatelné technologii.
- Chybí mnoho z uvedených náležitostí.

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

Paragrafové znění a detaily povinností:

§ 17, odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem,
- b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,
- c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,
- d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,
- e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,
- f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,
- g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění **a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace,** v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,
- h) provádět ~~jednou za dva kalendářní roky~~ **pravidelně nejméně jednou za tři roky** prostřednictvím **fyzické** osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva **o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobou v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je**

provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.

(2) **Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydli za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.**

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,

c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému **plnění** ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň **6 let** v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; **povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinností uvedených v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky. **Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.**

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence **a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.**

§ 17a Databáze odborně způsobilých osob

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:

- a) jméno a příjmení,
- b) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) adresa sídla,
- d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),
- e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a
- f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem.

(4) Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny.

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).

Zákon 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jeho prováděcí předpisy změni praxi v ochraně ovzduší.

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

Odst. 1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,

anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu

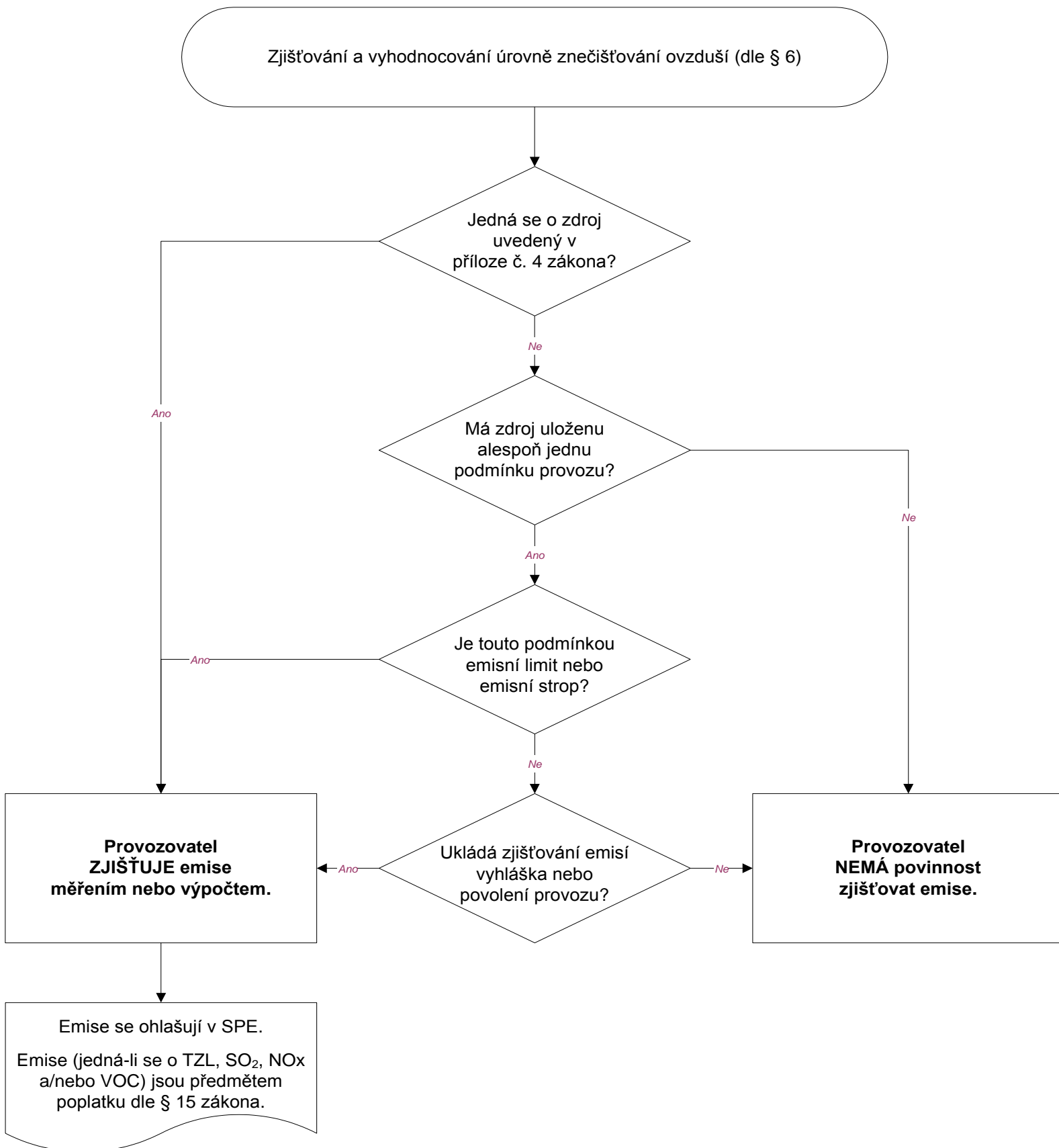
nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování ovzduší (podle § 6)

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. **Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.**

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let. To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

VYHLÁŠKA č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 4 měsíců** po

a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,

b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo

c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

(2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

Odst. 3) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. S projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,

- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázní,**

- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření),

- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně

- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.** a 5.2.1., **pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,**

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žihací a sušicí pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad pokud jde o měření těžkých kovů,

polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“), polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“) a dále o měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

Odst. 4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

- a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.**

Odst. 5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Odst. 6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

- a) u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do **celkového** jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
- b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,
POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,
POZN. KZ:

- 1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)
- 2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)
- 3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)
- 3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)
- 6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

(7) Pokud nemá stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 2, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 2 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečištění výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),

b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise **stanovené jednorázovým autorizovaným měřením** a příslušné vztažné veličiny, pokud ~~nelze použít způsob podle písmene a) nebo b)~~ a je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

Praktické zkušenosti

Je důležité rozlišit pojmy **měření emisí a zjišťování emisí.**

Pojem měření emisí je definován.

Zjišťování emisí je možné pomocí kombinace bilance a měření. Je totiž nutné rozdílem všech vstupů a výstupů výduchy stanovit fugitivní emise a zjistit další údaje, nutné pro stanovení celkové emise.

Při stanovování rozsahu měření je nutné nejprve velmi pečlivě stanovit všechny výstupy do ovzduší z jednotlivých zdrojů. Po podrobné obhlídce je vhodné vytvořit náčrtek areálu s vyznačením veškerých výstupů do ovzduší. Výstupy tvoří výduchy, komíny, ventilátory a jejich vyústění, někdy jen okna a dveře.

- **Kravíny**

Kombinace lokálního odsávání a přirozeného větrání měření znesnadňuje. Měření zemědělských zdrojů se ale již neprovádí.

- **Lakovny (prášková lakovna)**

Velmi často nemají výduchy a emise jde přes pracovní prostředí spolu s jinými zdroji. Obtížně definovatelné měření.

- **Lokální odtahy x VZT pracovního prostředí**

Kromě lokálních odtahů je třeba počítat s tím, že emise unikají i odtahy pracovního prostředí. Jde ale o řízení výduchy s povinností emise měřit. Problém nastává v případě, kdy je v jedné hale více zdrojů.

Je několik důvodů, proč potřebujeme stanovit emise, hlavními jsou:

- schopnost zdroje splnit platné emisní limity a podmínky provozu, stanovit, zda provozovatel nepřekračuje dané parametry, případně o kolik a stanovit cestu k nápravě,
- je-li to možné, využít výsledky ke stanovení celkových emisí a tím i výše poplatku za znečišťování ovzduší,
- stanovení množství a koncentrace škodliviny v čase jako podklad pro návrh opatření,
- kalibrace měřicích aparatur, ověřování jejich funkce,
- speciální aplikace.

A je rovněž několik možností, jak se těchto údajů dobrat (měření, bilance, faktory).

Přesné a spolehlivé měření autorizovanou skupinou.

Přes určitá praktická omezení je základním způsobem stanovení druhu a množství emitovaných škodlivin. **Odborně zadané, pečlivě a přesně provedené a bez chyb vyhodnocené měření** na kotelně či technologii, jejichž chod je přesně znám a zaznamenán je bezpochyby nejspolehlivější metodou, jak stanovit emise jak kvalitativně tak i kvantitativně. Tyto zdánlivě jednoduché podmínky však skrývají mnoho úskalí a v praxi mnoha skupin je toto utopií - velmi často je nejméně jedna podmínka nesplněna. A důsledné splnění těchto požadavků by mohlo znamenat nesmyslně vysoké náklady či nesmyslně zdlouhavé měření. A nyní již k jednotlivých etapám:

a) Zadání a příprava měření. Je nutné si uvědomit, že v této fázi se často rozhoduje o relativně velké částce a tedy je nutno věnovat přípravě odpovídající pozornost. V první řadě vědět, co vlastně od měření očekáváme, stanovit rozsah měření, počet měřených výstupů, měřené škodliviny, dobu měření a zda jde o orientační měření pro interní potřebu, nebo zda chceme měření podrobné na veškerých výstupech do ovzduší. Velmi důležité je stanovení správné metodiky odběru vzorku a měření.

V této fázi je nutné spolupracovat s orgánem, který pak bude měření kontrolovat a vyhodnocovat, ve většině případů to bude ČIŽP OOO a orgány Krajských úřadů. Pokud je měření včas projednáno, snižuje se možnost neuznání protokolu. Inspektori Vás upozorní na to, co Vám nemusí být jasné (kolik škodlivin měřit, zda přesné kvantitativní i kvalitativní rozboru látkového množství apod.). K dispozici je velké množství protokolů a na základě zkušeností inspekce se můžete vyvarovat chyb, provedených jinde. Vždy je nutné konzultovat atypickou technologii či případnou nemožnost měřit podle norem či

vyhlásek. Stanovit, kolik výdechů se bude měřit (nyní všechny), provozovatelé často uvažují jen hlavní výdech a zapominají na drobná odsávání či pracovní prostředí. Pokud používáte nějaký přípravek, je vhodné znát jeho složení a odhadnout tak dopředu škodliviny i koncentrace, znalost složení je možné využít i pro bilanci.

Zvláštní pozornost je nutné věnovat stavu technologie (seřízení chodu, regulace spalování, dirám v potrubí, úklidu apod.), dále kapacitě zařízení a výkonu, při jakém měřit. Jinak se chová kotel při 100% výkonu, 50% či provozu v teplé rezervě. Je znám případ, kdy kupolová pec sice emisní limity splnila, ale nevyrobila ani 10 % své plánované kapacity. Tiskárny zase tisknou jakoby náhodou potiskem 5 - 10 % plochy s takřka nulovou spotřebou barvy či jako náhodou nepoužívají alkoholové vlhčení nebo lakování povrchu syntetickým lakem. V udírně se udí jeden výrobek jen jemně na vůni a nikoliv ten, u kterého je uzení do hloubky. O lakované ploše, intenzitě práce v lakovně či "náhodných" svačinách lakýrníků by každý z nás mohl vyprávět velmi dlouho. Zde vidím i nedostatek ze strany kontrolních orgánů, vlivem pracovního zatížení nemohou při nejlepší vůli být u všech měření a tedy důkladně sledovat chod technologie, "hlídat" provozovatele a dodržování podmínek měření.

Doporučuji rovněž toto prokonzultovat s kompetentním orgánem, aby jste nebyli překvapeni neuznáním protokolu. Vždy stanovit přesný výkon aparátu při měření.

Věnovat velkou pozornost výběru měřicí skupiny. Některá skupina nemusí vždy stačit na náročnou technologii, nebo nemusí vlastnit odpovídající přístroj. Rozsah měření je dán v autorizaci k měření a nelze jej porušovat. Skupiny jsou povinny Vám na požádání ukázat příručku jakosti, kde se většinu potřebných informací dočtete. Skupina, provádějící odběr uhlovodíků pouze na trubičky nemůže postihnout např. okamžitý průběh emisí při extrakci suroviny, jenže právě okamžitá koncentrace byla požadována pro stanovení přesných minutových emisí a možnosti seřízení technologie. Z 30-ti minut unikaly emise pouze asi v průběhu 7-mi minut a po tomto zjištění bylo možno technologii seřídit a vést ji se sníženou emisí.

Pokud je měření prováděno jako podklad pro návrh technického řešení snížení emisí, je nutno konzultovat s dodavatelem budoucí technologie, co je nutné ověřit měřením jako podklady. I zde např. trubičkami či vaky nepostihnutebná krátkodobá vysoká koncentrace může způsobit problémy s účinností zařízení (místní přehřátí u katalytického spalování, dosažení mezí výbušnosti, otrávení náplně biofiltru apod.).

Zdánlivě nepodstatnou maličností je dostatečné množství výroby (cca na 6 a více hodin). Je nutno počítat s délkou měření a zajistit výrobu tak, aby bylo měřeno a vyráběno současně. Zástupci měřících skupin se velmi často setkávají s tím, že po příjezdu na místo, nebo hůře v průběhu měření je konstatováno, že "není co dělat".

Velmi opomíjenou povinností je rozsah měření periodických, šaržovitých či přerušovaných technologií.

Zde bych rád zdůraznil nejčastější chyby této etapy:

- Skupina neposkytne (a provozovatel ji nevyžaduje) příručku jakosti.
- Provozovatel si neověří oprávnění skupiny. Prošlé oprávnění či oprávnění na něco jiného.
- Vybavení skupiny neodpovídá příručce jakosti a zdroji.
- Provozovatel si objedná „levnou“ skupinu, která má ovšem jen elektrochemický převodník a měří se technologie, na které se tyto tzv. „kufry“ používat nesmějí (tavicí agregáty, kalící pece apod.).
- Termín a rozsah měření provozovatel nenahlásí nejpozději 5 pracovních dnů předem na ČIŽP. Měření pak nebude uznáno.

b) Průběh měření. Obecně za něj odpovídá měřicí skupina a provozovatel nemá možnost je ovlivnit. Zde je tedy zodpovědnost skupiny v tom, že musí odvést práci přesně podle zákonů, předpisů, příručky jakosti a smlouvy. Skupina by měla být dobře seznámena s technologií a s cílem měření. Provozovatel by měl být seznámen s metodikou měření, ale při vlastním měření je jeho přítomnost u měřicí aparatury nevhodná. Zodpovědnost za výsledky nese měřicí skupina a provozovatel obdrží protokol po vyhodnocení a výpočtech. Znalost průběžných hodnot někdy způsobuje emoce a stalo se, že vedení podniku na základě průběhu první půlhodiny "upravilo" výrobu (snížením teploty a zatížení

stroje) tak, aby byl limit splněn a první interval označilo za chybu skupiny. Toto je naprosto nepřijatelné. Jiné je to přirozené, pokud je měření prováděno pro interní potřebu provozovatele.

Měřicí skupina musí znát a sledovat technologii a její provoz tak, aby znala veškeré informace o chodu stroje v době měření.

Provozovatel by rovněž měl zajistit to, aby např. Ferda Vonásek nenatíral zárubně u dveří a oken tiskárny acetonovou barvou přesně v době měření nebo dokonce, že vzduchotechnika na provozu byla v době měření nejprve myta benzínem a poté natírána barvou (reálné situace z mé praxe). Převržený sud s barvou rovněž způsobil překročení rozsahu přístroje.

Rovněž doporučuji vedení, aby si "hlídalo" obsluhu, protože příplatky za prostředí vedou velmi často k situaci, kdy při měření (většinou pracovního prostředí, při měření na výduchu pracovního prostředí, ale běžně u jakéhokoliv měření) obsluha vylije nádobu s barvou či ředidlem, zvedne teplotu nebo místo ekologického čističe použije těkavé rozpouštědlo či provede cokoliv, o čem si myslí, že jim zachová příplatky (mnoho případů z praxe).

Nejčastější prohřešky:

- Prošlé kalibrační plyny.
- Měření provedené bez kalibrace na místě. Skupina tvrdí, že ji provedla ráno před odjezdem. Nelze uznat.
- Nedodržení doby měření.
- Nedostatek pracovníků na měření, jeden pracovník nemůže zvládnout např. vynesení těžkého přístroje sám, měření spalovny sám nebo stihnout vše za dobu, které je uváděna v cestovním příkaze.
- Skupina upozorní provozovatele, že překračuje limity a měření se buď zruší, nebo zatluče nebo prohlásí za zkušební.
- Aparatura není v pořádku (provozovatel to ale nemůže poznat). Může to ale poznat z kalibrace, při podezření chytí opakovanou kalibraci. Jde o Vaše peníze a o Vaše výsledky, dobrá skupina se bránit nebude.
- Nefunguje otop odběrových tras či sondy a to je velmi závažné porušení pravidel. U nejmenované lakovny se stalo, že z hadice tekly organické látky.

c) Vypracování protokolu a interpretace výsledků. Protokol vypracovává měřicí skupina a pokud bylo měření správně provedeno, je výsledkem velké množství informací. Individuální emisní faktory je možno stanovit jako emise na spálené palivo, vložený vstup, na vyrobenou produkci či jen prostou emisí za časovou jednotku. K nejcennějším výsledkům patří grafický záznam průběhu emisí v čase. Vše nutno dohodnout předem a to nejlépe ve spolupráci s ČIŽP (viz. např. výše uvedená osnova zpracování výsledků měření.).

Správně vypracovaný protokol z kvalitně připraveného a provedeného měření pak lze použít jako základ výpočtu poplatků, doložení splnění emisních limitů, podklad pro emisní hodnocení, podklad pro návrh opatření a další.

Vyhodnocování protokolu dále zahrnuje dobrou znalost posuzovaného zdroje. Vždy doporučuji s protokolem požadovat i provozní evidenci, ze které vyplyne, jaké výduchy měřeny byly a jaké ne. Dále používané suroviny a technologie. Zde se často zjistí, že měření posoudilo jen malou část emisí.

Nejčastější prohřešky a nedostatky protokolů:

- Nedostatečný technický popis měřeného zařízení. Mnohdy není jasné, co se měří a k čemu ta technologie vlastně je. Označení kotlů, linek či strojů v protokolech v rozporu se skutečností a např. Provozní evidencí (nebo jejím souhrnem).
- Není uváděno, při jakých podmínkách bylo měření vykonáno, jaký byl výkon zařízení, spotřeba surovin. Uvede se „běžný provoz“. Upozorňuji, že schopnost plnění emisních limitů se prokazuje pro maximální provoz či celou výkonovou škálu.
- Špatné vztažné podmínky, hlavně u technologií.

- Velmi časté jsou chyby vzniklé kopírováním starších protokolů či protokolů jiných zdrojů.
- Chyby v řádech či záměna m^3 za m^2 apod.
- Uvádění výsledků na 4 desetinná místa, i když je chyba měření řádově v %.
- Nepřehledné protokoly sice neporušují zákon, ale co si myslet o úrovni skupiny, která má grafické zpracování na velmi nízké úrovni. Když „odfláklí“ protokol, proč by měli dobře pracovat při měření.
- Nula u koncentrace je sice v ekologii velmi cenným výsledkem, ale u kotelen se CO vždy vyskytuje, jen ho třeba málo citlivý přístroj nezachytí.

Některé poznámky k situaci:

- Za mnohé emise je zodpovědná nezkušená či nezodpovědná obsluha.
- Velmi častou příčinou překročení emisních limitů je neseřízená technologie.
- Některé služby při autorizovaném měření nesmyslně „šturmuji“ a to až neuvěřitelně. Setkal jsem se dokonce se situací, kdy si provozovatel z pobočného závodu „půjčil“ druhého lakýrníka a nanášeli duo. Emisní limity samozřejmě překročeny, protože ta lakovna byla projektována na drobné opravy.
- Při definovaných poruchách či haváriích mohou po určitou dobu být emisní limity překročeny.
- Změří se jen něco, provozovatel často zapomene na mnoho zdrojů či na mnoho výstupů.
- Provozovatel nezná emise a neví, že se mu při výrobě uvolňují, myslí si, že když má "ekologický" výrobek, tak tam nic není. Častý omyl zejména pro nové typy odmašťovacích přípravků. I ty totiž obsahují uhlovodíky, je jich sice méně a nejsou chlorované, ale i tak může být emise z jednoho středního komorového odmašťovacího stroje až 1 kg/hod. Při 1 směně to bude ale více než 2 t emise VOC/rok.
- Provozovatel si neověří autorizaci skupiny a ta ji nemá od kompetentního orgánu. Měření je pak provedeno v rozporu s předpisy a většinou nekvalitně a nepřesně.
- Měřicí skupina má prošlou autorizaci.
- Provozovatel měření neohlásí a neprojedná jeho rozsah.
- Některé skupiny či někteří provozovatelé rádi uvádějí jen průměrnou hodnotu za 6 hodin a zapomínají na půlhodinové intervaly.
- Nevýhody měření jsou znatelné převážně pro provozy diskontinuální, s parametry proměnnými ve velkém intervalu, s různými provozními režimy či různými surovinami ve vsázce. Zde legislativa předpokládá prodloužení měření.
- Většina protokolů neobsahuje korekce na intenzitu práce. Vrcholem bylo, když jsem při kontrole zjistil, že linka stojí, ale na střeše se vesele měřilo dále a ještě si pracovníci pochvalovali jak nízké jsou emise.
- Mnoho měření je prováděno při nájezdu na parametry, případně při odstavování a tyto emise se započtou do průměru. Pokud se měří tyto neustálené (přechodové) stavy, je nutno měření prodloužit a průměrovat ustálený chod. Náběh a odstavení pak vyhodnocovat zvlášť.
- Setkal jsem se i s tím, že jsou určité hodnoty vyloučeny a nejsou do výpočtu zařazeny. To je sice možné, ale pouze s komentářem, který sdělí proč se tak děje.

Kotelny

Byla proměřena kotelna, která nebyla 2 roky seřízená. Emise byly překročeny, jde o jednu z nejčastějších chyb při zadávání měření, provozovatel zajistí měření, ale technologii či kotelnu neseřídí a většinou dojde k přesahování hodnot limitů.

Bylo provedeno seřízení technologie s přístrojem s elektrochemickými senzory. Ty sice najdou jakési minimum, ale měření není nikdy není přesné tak jako s přístroji používajícími optické metody.

Kotelna byla změřena elektrochemickým převodníkem a to 3 x 15 minut. Samozřejmě si pracovník skupiny "vybral" ten interval, kdy byly nízké. Ovšem další měření bylo prováděno kvalitním přístrojem na principu optického vyhodnocení. A to se provádí po dobu 6 hodin nepřetržitě. Emise z některých zařízení totiž oscilují (např. u automatické regulace) a pak je otázka náhody, kdy se interval měření převodníkem zahájí.

U kotelen se projevuje i další obrovská chyba ve vyhodnocení měření. Představme si fiktivní kotel, který pracuje se spotřebou paliva 30 - 300 m³ ZP. Měření proběhlo při spotřebě 150 m³. Výsledek byl uveden:

koncentrace CO	hmotnostní tok
(mg/m ³)	(g/hod)
58	87

Provozovatel pak slepě vynásobil hmotnostní tok provozními hodinami za rok, tj. 2500. Výsledkem byla emise 217.5 kg CO, která byla uznána pro výpočet emisí pro poplatky. Zdánlivě bylo vše v pořádku a jde o obvyklý postup.

Ovšem roční spotřeba paliva u této kotelny činila 750 000 m³, protože kotel byl vytěžován naplno. A pokud z protokolu stanovíme emise na 1 m³ ZP a vynásobíme ji roční spotřebou zemního plynu, dostaneme výsledek 0.58 x 750 000 = 435 kg. Emise tedy byla dvakrát vyšší. A přitom stačilo do protokolu jednoduše tento faktor uvést. Mnoho skupin to dodnes nedělá a zkeslování výsledků je značné.

Opačný efekt je, pokud by skutečná roční spotřeba byla pouze 75000 m³ a není to někdy nic neobvyklého. Pak je emise jen 43.5 kg.

Emise z kotlů na 1 m³ ZP nejsou sice plně konstantní pro všechny výkony, ale chyba nemusí být velká. **Používání emisního faktoru emise v kg/hodinu je u kotelen naprosto nevhodné a souhrnné emise za rok se z něj přesně stanovit nedají**, o čemž jsem Vás snad přesvědčil. A pokud ne, proveďte si tento výpočet u kotle BK 6, který obvykle běží na plný výkon, ale měřen byl na minimum svého výkonu (aby se ušetřilo, protože v době měření nebyl odběr) a tedy na cca 1 tunu. Emise, udávané provozovatelem jsou **6x nižší, než skutečné**. Upozorňuji Vás, že tento případ není fiktivní.

Správnější by bylo proměřit celou výkonovou škálu a stanovit emisní faktor na palivo pro různé výkony. Sestavením závislosti emise na výkonu a stanovením průměrného ročního využití výkonu kotle (spotřeby paliva) pak dostaneme přesný výsledek.

Měření provede na starém hořáku a za dva týdny jej vymění za nový. Zde je velmi vhodné s měřením počkat.

Kotelna na ZP, poplatky vyjdou poloviční oproti faktorům ze zákona, jde o častý a logický jev. Faktor "za celou republiku" nikdy nepostihne správně každou kotelnu. Jsou zde velmi kvalitní hořáky a kotle, jinde však starší aparáty s nekvalitní regulací a ještě horší obsluhou. Měření toto rozliší.

Kotelna na tuhá paliva

Kotel byl najet před měřením, v kotli je např. 500 kg uhlí. Za 6 hodin měření bylo přiloženo dalších 2000 kg. Při ukončení bylo v kotli 100 kg (končil provoz). Většina skupin vztáhne celkovou emisí na 2000 kg, protože to je hodnota, která byla do kotle přiložena během měření. Ale spáleno bylo 2400 kg uhlí. A to je chyba 20 %. Prostým chybným přístupem.

Technologie

Nová legislativa upřednostňuje měření emisí. Protože ale první měření má být provedeno při maximálním výkonu, nepůjde jednoduše stanovit emise škodlivin za rok. Toto se projeví právě u zdrojů s proměnnou intenzitou práce, jako tiskárny, lakovny a laminovny. U laminoven k tomu navíc přistupuje ta skutečnost, že vstupní VOC polymerují a stanovit účinnost na některých odlučovačích je velmi problematické. Měření účinnosti odlučovače sice není standardně předepsáno, ale je naprosto nutné účinnost znát pro bilance.

I pro mnohé technologie je nepřesné vyjadřovat emise emisním faktorem kg/hod. Zde je chyba obrovská a to až stovky procent. Většina technologií totiž není v čase provozována při konstantním zatížení a tak emise logicky kolísají. Je vždy velmi zajímavé vyhodnocovat kontinuální grafický záznam, emise takřka nikdy nejsou konstantní, ale kolísají a to spíše nahodile.

Lakovny

Například v lakovně se při měření nanášely NH na plechy 1x1 m s malým prostřikem. Spotřeba NH byla za jednu hodinu 15 kg, emise cca 7.5 kg organického uhlíku za 1 hod.

Druhý den ovšem byly NH nanášeny jiným pracovníkem (učeň) na menší členité výrobky a spotřeba byla 5 kg NH/hod a emise cca 2.5 kg uhlíku za hod.

Pokud by poplatky byly počítány z hodinové emise, výsledkem by bylo zkreslení a to závažné.

Řešením není ani vztáhnout emise na surovinu, protože v lakovnách se používají suroviny s obsahem těkavého podílu od 0.5 do i 90 %.

Na 1 m² nanášené plochy lze emise vztahovat, pokud je jednou barvou nanášeno ve stejně silné vrstvě. To ale takřka nikdy neplatí.

Podobné chyby se dopustíme i pro emise tuhých látek z lakoven, prostřiky se pohybují ve velmi širokém rozmezí. Kvalitní filtry v lakovnách propouští relativně stálou koncentraci při různých vstupech, starší lakovny se záchytem na dřevitou vlnu však nikoliv.

Obrovské chyby se mimo uvedeného dopouští i ten, kdo pro poplatkovou agendu použije měření FID technologií, pokud jsou limitovány VOC jako celek. Dejme tomu, že v lakovně jsou používány NH s převažujícím obsahem xylynu. Ten obsahuje 0.906 kg organického uhlíku v 1 kg. Pokud tedy skupina stanoví úlet 1 kg org. uhlíku, ve skutečnosti uniklo 1.104 kg organické látky. Chyba v poplatcích je tedy přes 10 %!!! Ovšem v lakovně jsou používány i suroviny na bázi acetonu (0.621 kg C/kg acetonu) či ethanolu (0.429 kg C/kg).

Pokud je u lihových barev měřením stanovena emise 1 kg organického C a je použita pro stanovení poplatků, skutečná emise je 2.331 kg, to je již chyba obrovská.

Další chyba je, pokud trvá měření 6 hodin, ale vytěkání a sušení je delší. Skupina ovšem klidně emisní faktor na barvu či plochu vyjádří pouze z emisí po dobu měření a z naměřeného stavu. To, že emise jsou vyšší pak nikoho nezajímá. Chyby opět jdou do desítek %. U jednoho protokolu byla uvedena emise 18 g org. C/ m², skutečná 105 g/m². Tady se ale již nelze ubránit dojmu, že jde o úmysl.

Další omezující faktory:

Je nutné přístroje kalibrovat, což se ale děje pro jednu látku (metan, propan, pentan apod.) a tak měření je již metodou zatíženo chybou. Nátěrové hmoty jsou směsí mnoha komponent a odezva měřicích přístrojů je pro každou látku jiná a to **až např. jen 5 % skutečného obsahu**. Praxe ukazuje, že pro měření např. FID metody "neplatí" zákon zachování hmoty, protože výsledky jsou nižší, než hmotnost prokazatelně použité suroviny.

Měření je navíc závislé od intenzity stříkání, použitým technickém vybavení, stříkaném výrobku i na tom, jak se lakýrník "vyspí".

Většina lakoven má více výdechů, často i od odsávání pracovního prostředí.

Emise jsou při skladování barev, přípravě barev na pracovní konzistenci a dále při mytí štětců a technologie, regenerace odpadů je rovněž významným příspěvkem k emisím.

Všechny tyto vlivy se sčítají. **Proměřit správně lakovnu je velmi obtížný úkol. Pro lakovny se měření emisí organických látek jako metoda stanovení poplatků nehodí, jednoznačně je správnější bilance. Tento závěr platí i pro tiskárny, odmašťovny a všude tam, kde se pracuje s organickými látkami bez změny chemickou reakcí.** Skupiny uvádějí přesnost výsledků měření v jednotkách procent, ve skutečnosti jsou ale emise odlišné o desítky či stovky %. Ale skupiny na toto v protokolech buď neupozorní, nebo to udělají větou "Výsledky odpovídají pouze situaci v lakovně při měření".

Často se stane, že emise z měření se liší řádově od bilance. V tomto případě se bude stav ověřovat a závisí případ od případu, jak bude rozhodnuto.

Lakovna se spotřebou barev 10 t a ředidel 8 t přiznává roční úlet 2 t škodliviny a to na základě měření. Po kontrole bylo zjištěno, že byl měřen jeden stříkací box a žádná sušárna, vypalovací box a výstup z pracovního prostředí. Štětce byly myty na dvoře. Evidentní špatně provedené či zadané měření.

V jiné lakovně se používá 42 druhů a typů barev a to od nitro po vodu ředitelné. Měření pro všech 42 druhů při nanášení a sušení by představovalo nejméně 84 šesti hodinových měření uhlovodíků, 84 měření tuhých aerosolů.

Další lakovna sice používá jen dva typy barvy, ale protože jde o starou a členitou lakovnu s namáčecí linkou, stříkací linkou a několika boxy na drobné díly o různých parametrech a velikostech a navíc je členitá i budova, napočítal jsem okolo 40-ti různých výdechů. Opět je měření velmi nákladné a je nutné jej dobře připravit.

Pokud se provede měření při chodu stroje, ale po práci se stroj čistí a to např. benzínem či acetonem, toto by mělo být měřením pokryto. Emisní limit platí po celou dobu práce. Emisní limit na 1 m² pak musí zahrnout všechny emise, včetně ostatních operací a manipulací.

Při měření lakovny byl na odsávání v provozu jen jeden stroj z osmi. Pomocí faktoru na kg barvy bylo možno stanovit poplatky, ale emisní limity se musí hodnotit pro všechny stroje v chodu (při maximálním možném provozu). Součtová metoda často selhává. Obráceně, pokud je měření provedeno při chodu všech strojů, nelze výsledky vztahovat na celý rok, protože normálně jde jeden či dva.

Stejný případ např. pro dvacet brusek v brusírně, při měření jich šlo 12. Měření bylo vyhodnoceno jako emise za hodinu. To je chyba, protože počet používaných brusek je samozřejmě různý. Obecně je stupeň zatížení či využití stroje velkým nedostatkem většiny měření.

Před měřením provozovatel neuklidil např. v tiskárně či lakovně zbytky surovin a odpadů a ty svým odparem zvyšují emise. Je až zarážející, jak rychle se z malé, neuzavřené plechovky odpařují ředidla. Vliv průvanu je značný, na některých technologiích může průvan strhnout i několik kg hodinově (reálný stav při měření na jedné výrobní jednotce malotonážní chemie).

Odmašťování

Perchlorový čistící nebo odmašťovací stroj, vyskladněno 22 t, výpočet po měření 5 t. Rovněž zde je měření nesprávně provedeno nebo zadáno.

V jiné odmašťovně bylo měření provedeno při práci na nesmírně členitém výrobku s obrovskou plochou a vynásobením provozních hodin došlo k výpočtu emise 20 tun za rok. Ze skladu

však bylo vydáno pouze 5 tun. Opět evidentní chyba. Členitý výrobek vynášel odmašťovadlo daleko více než např. tyčový materiál.

Častá chyba je u měření lázní, kdy se suroviny používají při různých teplotách. Skupiny nerespektují vliv teploty a teploty lázní nezaznamenávají.

Laminovny

U laminoven jsou velmi často používány biofiltry či jiné odlučovače. Jejich účinnost je proměnná se zatížením a měřit ji při maximálním výkonu je velmi zavádějící.

Skupina si neuvědomí, že dochází k chemické reakci a tedy je emise silně závislá na podmínkách aplikace (teplota, množství katalyzátoru, poměry reakčních činidel, poměr vytěkáci plochy ku objemu a mnoho dalších).

Čerpací stanice pohonných hmot (už se autorizovaně neměří)

U ČSPH byla proměřena emise při výdeji PHM do reálného automobilu. Byl stanoven jakýsi emisní faktor úletu. Skupina si neuvědomila, že vlastně neměří tu ČS, jejíž provozovatel si zaplatil, ale tu, kde tankoval řidič před tím. Navíc automobil stál na slunci a málokdo si uvědomí, že v nádrži může být teplota 40 a více °C. Koncentrace a tedy emise je ale závislá na tenzi par a ta na teplotě.

Obráceně zase byla při stáčení měřena cisterna, která stála v noci na mraze. Teplota PHM byla okolo 4°C a při stáčení do podzemních nádrží, kde je cca 16 °C, došlo dokonce zpočátku k přisávání vzduchu.

U ČSPH bylo změřeno stáčení PHM i výdej (do kalibrované a PHM propláchnuté nádrže). Tyto emise však nejsou jediné, další emise unikají při dýchání nádrží. Je ale velmi obtížné je změřit.

U ČSPH bylo na pojistce konstatováno, že emise neunikají. Ovšem po otevření měrné šachty bylo konstatováno, že chybí krytka na potrubí. Páry si samozřejmě najdou cestu nejmenšího odporu.

U ČSPH byla změřena emise od pistolí při výdeji 3 l PHM. Skupina si neuvědomila, že funkce zpětného odvodu není pro prvních několik litrů na plných parametrech, protože odsávání má určité zpoždění. Měřit je nutné nejméně 20 l.

Technologie

Endo či exo atmosféra v kalírně, měření provedeno dle předpisů, žádný jiný způsob není znám či není přesný.

Výroba skleněných frit, každá šarže je jiná, používají se různé vstupy i teploty, měření každé vsázky je nereálné, nutno rozsah měření upravit a "vybrat" určitý reprezentativní vzorek či představitele emisně "nejhorší" výroby.

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; **provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uchovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 6 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či citujte literaturu.

- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.

- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.

- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.

- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.

- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.

- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.
- Po odchodu ekologa se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".
- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.
- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovémuto "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.
- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.
- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považují počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení závady na zdroji:

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu **krajskému úřadu a inspekci** o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů.

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny^{*)}, kód územně technické jednotky^{*)}, odpovědná osoba, aktuální znění povolení provozu.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, tepelná účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výduchů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku, adresy lokalit, pokud by se jednalo o zdroj, u něž byla kalendářním roce provozována činnost na několika místech. **U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, dosahované teploty a doby setrvání.**

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den^{***)}, měsíc^{***} rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2. **U spaloven odpadu, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, hodnoty parametrů uvedených v odstavci 2 písm. a) části II přílohy č. 4.**

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost, údaje o špatném fungování a o poruchách, objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výdúších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně

komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu^{*)}, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí **a na které povinnost zjišťovat úroveň znečišťování výpočtem.**

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, záznamy o překročení emisních limitů a přijatých opatřeních, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5, **emisní faktory použité pro výpočet.**

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů **a postup stanovení úrovně znečišťování výpočtem.**

^{*)} V případě zdroje, u něž je v povolení provozu stanovena činnost na několika místech, zástupná adresa sídlo krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

^{**)} Neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

^{***)} Neplatí pro záložní zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. s dobou provozu do 300 h ročně.

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.

2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.

3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.

4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji. **V případě tepelného zpracování odpadu členění odpadu podle katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorfenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.**

5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)

6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.

7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.

8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.

9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.

11. Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.

12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.***) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.**)

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavení technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavení stacionárního zdroje.*)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek.

Jde tedy o zdroje:

TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

2.3. Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně

2.4. Biodegradační a solidifikační zařízení

2.6. Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m³/den

7.8. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek

7.9. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny

7.10. Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.

7.11. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně

7.12. Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně

7.16. Veterinární asanační zařízení

CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

***) Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jedině provozovny.

Následující stanovisko vychází ze znění zákona před 1.1.2016:

Stanovisko odboru ochrany ovzduší MŽP k ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší:

Podle § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu *povinen v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroje v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku.*

Povinnost stanovená § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen zákon), je transpozicí článku 37 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích a z kontextu daného ustanovení vyplývá, že je určena provozovatelům stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona, u kterých je vyžadován provozní řád.

Ustanovení ukládá provozovatelům stacionárních zdrojů v případě technické závady (poruchy), při níž provozovaný stacionární zdroj nemůže plnit stanovené podmínky provozu týkající se ochrany ovzduší, a která nemůže být odstraněna do 24 hodin, provoz takového stacionárního zdroje omezit nebo zastavit. Tato skutečnost musí být do 48 hodin od vzniku poruchy ohlášena krajskému úřadu a inspekci.

V případě spalovacích stacionárních zdrojů nesmí povozní doba, kdy je tento zdroj provozován v poruše podle předchozího odstavce, překročit 120 hodin, a to během každého časového úseku v délce 12 měsíců. Do této povolené provozní doby 120 hodin se započítávají pouze výše uvedené provozní stavy, tj. spalovací stacionární zdroj je provozován v takové poruše, která nemůže být odstraněna do 24 hodin. Do této provozní doby 120 hodin se nezapočítávají hodiny provozu spalovacího stacionárního zdroje v poruše krátkodobě odstranitelné, jejíž řešení nespadá pod ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona.

Povinnost daná tímto ustanovením se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, jejichž porucha nemůže být odstraněna do 24 hodin, ale jejich odstavení by vedlo k většímu znečištění ovzduší než jeho provoz v poruše nebo by přerušení dodávek tepelné energie ohrozilo lidské zdraví.

Způsoby a lhůty odstraňování technických závad, při nichž stacionární zdroj není schopen plnit stanovené podmínky provozu, musí být uvedeny v provozním řádu.

KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.

Informace o Směrnících (české překlady) jsou ke stažení např. na internetových stránkách ČHMU www.chmi.cz nebo na MŽP www.mzp.cz.

Nyní platí přímo požadavky:

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech. Účinnost od 1.9.2012.

(1) Tento zákon navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} a upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek podle článku 3 odst. 4 nařízení č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění (dále jen "regulovaná látka"), a fluorovaných skleníkových plynů.

§ 4 Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky

(1) Zařízení obsahující nejméně 300 kg regulovaných látek je možné provozovat pouze, pokud je v něm instalován systém detekce úniků. Osoba provozující toto zařízení kontroluje systém detekce úniků alespoň jednou za 12 měsíců.

(2) Osoba provozující zařízení s obsahem nejméně 3 kg regulovaných látek je povinna vést evidenční knihu zařízení, uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let a předložit ji ke kontrole na výzvu kontrolního orgánu. Do evidenční knihy zařízení se zaznamenají

a) údaje podle článku 23 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009,

b) množství náplně a druh regulované látky,

c) datum servisních činností,

d) úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky,

e) číslo certifikátu osoby provádějící servisní činnost, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

f) stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady,

g) výsledek provedené revize,

h) množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem,

i) množství a druh doplněného oleje,

j) množství znovuzískané regulované látky nebo oleje a jejich další použití; při jejím předání certifikované osobě číslo jejího certifikátu, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

k) při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn označení této nové regulované látky nebo fluorovaného skleníkového plynu a jejich množství.

Vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Platnost od 1.9.2012.

Předmět úpravy

Tato vyhláška v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} stanoví vzor evidenční knihy zařízení, vzory pro podávání zpráv, postupy pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 zákona s výjimkou postupů spočívajících v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, a rozsah požadovaných znalostí

ke znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování látek, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen "regulovaná látka").

Kde se dá najít seznam regulovaných látek?

Seznam regulovaných látek je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.**

Nejnebezpečnějšími látkami pro ozonovou vrstvu jsou halony. Jedná se o skupinu látek, jejichž molekuly obsahují kromě chloru a fluoru také brom a které mají nejvyšší potenciál poškozovat ozonovou vrstvu (tzv. ODP potenciál, v případě halonů se pohybuje od 3 do 10). Halony jsou využívány především v požární technice. Dovoz halonů do České republiky byl ukončen v roce 1995 a nadále jsou halony využívány pouze pro tzv. „kritická použití“, která zahrnují požární ochranu v letectví a vojenské technice.

Sebrané použité halony jsou recyklovány a shromažďovány v Halonové bance ČR.

CFC (chlorfluoruhlodíky, tzv. tvrdé freony) jsou látky s ODP potenciálem okolo jedné, tudíž jsou méně nebezpečné než halony. Zákaz jejich dovozu platí od roku 1995 a veškeré jejich použití včetně recyklovaných CFC bylo zakázáno v roce 2004. CFC byly využívány zejména v chladicí technice a také jako rozpouštědla pro celou řadu aplikací. V současné době jsou CFC nahrazeny jinými látkami, které nepoškozují ozonovou vrstvu.

Látky HCFC (tzv. měkké freony) mají ODP potenciál menší než 0,1 a patří k nejméně nebezpečným látkám s potenciálem poškození ozonové vrstvy. Používají se pro podobné účely jako CFC a dosud je možno je používat v některých typech starších chladicích zařízeních. Úplný zákaz použití HCFC vstoupí v platnost v roce 2015.

Methylbromid je látka srovnatelná svou nebezpečností s CFC (ODP potenciál 0,6) a využívá se především jako pesticid v zemědělství a pro ošetřování zboží před dálkovou přepravou. Česká republika již nahradila methylbromid alternativními technologiemi a zastavila jeho používání v roce 2002.

Kde se dá najít seznam fluorovaných skleníkových plynů?

Seznam fluorovaných skleníkových plynů je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.**

Fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny, se dělí do skupin obsahujících částečně fluorované uhlovodíky (látky HFC), zcela fluorované uhlovodíky (látky PFC), a fluorid sírový (SF₆). Jejich seznam je uveden v příloze k Nařízení (ES) 842/2006. V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako náhrada dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony).

F-plyny mají řadu velmi dobrých technických vlastností, pro které jsou v praxi široce používány. Jde o stejné případy použití jako byly případy dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony). V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako jejich náhrada.

F-plyny jsou se používají hlavně v oboru chladiřenství, klimatizace a tepelných čerpadel, ve výrobě a aplikacích tepelných izolací, jako hasiva v požární ochraně, při výrobě obuvi, průmyslových elektrických spínačů apod. Celosvětová výroba a spotřeba představuje každoročně asi milion tun a má stoupající tendenci. Tyto látky se při jejich používání dostávají formou emisí do ovzduší jako jeho znečišťující složky. Chemicky jsou velmi stálé a v atmosféře přetrvávají desítky až stovky let. Nepříznivě přispívají ke změně globálního klimatu, za které se považuje především jeho oteplování. Některé z nich jsou více než tisícinásobně škodlivější než oxid uhličitý, mají vysoký potenciál globálního oteplování (GWP – global warming potential).

Podle Kjótského protokolu se emise F-plynů započítávají do limitů snížení emisí skleníkových plynů, kterých mají jeho signatářské země, včetně EU, v příštích letech dosáhnout. Pro EU to není snadný úkol a proto její vrcholové orgány přijímají další přísná opatření k jeho splnění.

Předepsaná opatření směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyřazených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

http://www.mzp.cz/cz/provadeci_narizeni_ek

ZPŮSOB VÝPOČTU CELKOVÉHO GWP SMĚSI

GWP směsi se vypočítá jako vážený průměr odvozený od součtu hmotnostních zlomků jednotlivých látek vynásobených jejich GWP, pokud není uvedeno jinak, včetně látek, které nejsou fluorovanými skleníkovými plyny.

$$\Sigma (\text{látka X \% X GWP}) + (\text{látka Y \% X GWP}) + (\text{látka N \% X GWP}) / 100$$

kde % je podíl na hmotnosti s tolerancí +/- 1 %.

Například: použití vzorce u směsi plynů tvořené 60 % dimethyletheru, 10 % HFC-152a a 30 % isobutanu:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3) / 100 \rightarrow \text{celkový GWP} = 13,9$$

Při výpočtu GWP směsi se používá GWP nefluorovaných látek. U jiných látek, které v příloze uvedeny nejsou, se použije výchozí hodnota 0.

OMEZOVÁNÍ ÚNIKŮ

Článek 3

Prevence vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů

1. Úmyslné vypouštění fluorovaných skleníkových plynů do atmosféry je zakázáno, pokud toto vypouštění není technicky nezbytné pro určené použití.
2. Provozovatelé zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny, přijmou preventivní opatření, aby zabránili jejich neúmyslnému vypouštění (dále jen „únik“). Přijmou veškerá technicky a ekonomicky proveditelná opatření za účelem minimalizace úniků fluorovaných skleníkových plynů.
3. Je-li zjištěn únik fluorovaných skleníkových plynů, provozovatelé zajistí, aby bylo zařízení bez zbytečného prodlení opraveno.

Pokud je zařízení předmětem kontroly těsnosti podle čl. 4 odst. 1 a netěsnost byla u tohoto zařízení opravena, provozovatelé zajistí, aby toto zařízení do jednoho měsíce po jeho opravě zkontrolovaly certifikované fyzické osoby, které ověří, zda byla oprava účinná.

Kontrola těsnosti

1. Provozovatelé zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším v jiné než pěnové formě, zajistí u tohoto zařízení kontroly těsnosti.

Na hermeticky uzavřené zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství nižším než 10 tun ekvivalentu CO₂, se kontroly těsnosti podle tohoto článku nevztahují, pokud je toto zařízení označeno jako hermeticky uzavřené.

Kontroly těsnosti podle tohoto článku se nevztahují na elektrické spínací zařízení, pokud splňuje jednu z těchto podmínek:

a) má podle technické specifikace prověřenou míru úniku nižší než 0,1 % za rok a je příslušně označeno;

b) je vybaveno přístrojem pro sledování tlaku či hustoty; nebo

c) obsahuje méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

2. Odstavec 1 se vztahuje na provozovatele následujících zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny:

a) stacionární chladicí zařízení;

b) stacionární klimatizační zařízení;

c) stacionární tepelná čerpadla;

d) stacionární protipožární zařízení;

e) chladicí jednotky chladírenských nákladních vozidel a přívěsů;

f) elektrická spínací zařízení;

g) organické Rankinovy cykly.

Pokud jde o zařízení uvedená v prvním pododstavci písm. a) až e), provádějí kontroly fyzické osoby certifikované v souladu s pravidly stanovenými v článku 10.

Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce se požadavky na kontrolu těsnosti nevztahují do 31. prosince 2016 na zařízení obsahující méně než 3 kg fluorovaných skleníkových plynů nebo hermeticky uzavřená zařízení, která jsou příslušně označena a obsahují méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

3. Kontroly těsnosti podle odstavce 1 se provádějí v následujících intervalech:

a) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 50 tun ekvivalentu CO₂ : nejméně jednou za 12 měsíců, nebo nejméně jednou za 24 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

b) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 50 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 500 tun ekvivalentu CO₂: nejméně jednou za šest měsíců, nebo nejméně jednou za 12 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

c) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším: nejméně jednou za tři měsíce, nebo nejméně jednou za šest měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků.

4. Pokud jde o protipožární zařízení uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. d), má se za to, že povinnosti stanovené odstavcem 1 jsou splněny, pokud jsou dodrženy tyto dvě podmínky:

a) zavedený systém inspekci splňuje normy ISO 14520 nebo EN 15004 a

b) inspekce protipožárního zařízení se provádějí tak často, jak vyžaduje odstavec 3.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů vymezit požadavky na kontroly těsnosti, jež mají být prováděny podle odstavce 1 tohoto článku, pro každý typ zařízení uvedený v daném odstavci, určit ty části zařízení, u kterých je únik nejpravděpodobnější, a zrušit akty přijaté podle čl. 3 odst. 7 nařízení (ES) č. 842/2006. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 24 tohoto nařízení.

Článek 5

Systémy detekce úniků

1. Provozovatelé zařízení uvedeného v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a obsahujícího fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším zajistí, aby toto zařízení bylo vybaveno systémem detekce úniků, které na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

2. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f) a g) a obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, která byla instalována po 1. lednu 2017, zajistí, aby tato zařízení byla vybavena systémem detekce úniků, který na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

3. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a g), na které se vztahuje odstavce 1 nebo 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za dvanáct měsíců, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

4. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f), na které se vztahuje odstavce 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za šest let, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

Vedení záznamů

1. Provozovatelé zařízení, u něhož je třeba provádět kontrolu těsnosti podle čl. 4 odst. 1, zřídí a vedou o každém z těchto zařízení záznamy uvádějící tyto informace:

a) množství a typ instalovaných fluorovaných skleníkových plynů;

b) množství fluorovaných skleníkových plynů doplněných v průběhu instalace, údržby či servisu, nebo v důsledku úniku;

c) zda byla daná množství instalovaných fluorovaných skleníkových plynů recyklována nebo regenerována, včetně názvu a adresy recyklačního nebo regeneračního zařízení a případně čísla certifikátu;

d) množství znovuzískaných fluorovaných skleníkových plynů;

e) identifikační údaje podniku, který provedl instalaci, servis, údržbu a případně opravu nebo vyřazení z provozu daného zařízení, v příslušných případech včetně čísla jeho certifikátu;

f) termíny a výsledky kontrol prováděných podle čl. 4 odst. 1 až 3;

g) pokud bylo zařízení vyřazeno z provozu, opatření podniknutá k znovuzískání a likvidaci fluorovaných skleníkových plynů.

2. Nejsou-li záznamy uvedené v odstavci 1 uchovávány v databázi zřízené příslušnými orgány členských států, použijí se tato pravidla:

a) provozovatelé uvedení v odstavci 1 vedou záznamy zmíněné v uvedeném odstavci nejméně po dobu pěti let;

b) podniky vykonávající pro provozovatele činnosti uvedené v odst. 1 písm. e) uchovávají kopie záznamů uvedených v odstavci 1 nejméně po dobu pěti let.

Záznamy uvedené v odstavci 1 se na vyžádání zpřístupní příslušnému orgánu dotčeného členského státu nebo Komisi. V rozsahu, v jakém tyto záznamy obsahují informace o životním prostředí, se použije případně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES (1) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 (2).

Článek 26

Zrušení

Nařízení (ES) č. 842/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2015, aniž je dotčeno dodržování požadavků uvedeného nařízení v souladu s harmonogramem v něm stanoveným.

Nařízení (ES) č. 1493/2007, (ES) č. 1494/2007, (ES) č. 1497/2007, (ES) č. 1516/2007, (ES) č. 303/2008, (ES) č. 304/2008, (ES) č. 305/2008, (ES) č. 306/2008, (ES) č. 307/2008 a (ES) č. 308/2008 však zůstávají v platnosti a nadále se používají, pokud a dokud nejsou zrušena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů Komise přijatých v souladu s tímto nařízením.

Odkazy na nařízení (ES) č. 842/2006 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

Často kladené dotazy v oblasti chlazení (tato pravidla platila podle zákona č. 86/2002 Sb., platí většinou i nadále, jen jsou zakotvena do jiných předpisů). Text je převzat z www.mzp.cz.

Evidenční kniha:

1) Kterých zařízení se týká povinnost zavést evidenční knihu?

Jedná se o jakékoliv zařízení (chladicí, klimatizační, hasicí přístroje), které obsahuje regulovanou látku (např. R 22) v množství rovném a větším než 3 kg. U aplikací obsahujících fluorované skleníkové plyny o hmotnostním množství 3 kg a větším je jejich provozovatel povinen vést záznamy ve stanoveném rozsahu (forma není předepsána, může být i formou „evidenční knihy“).

Povinnost vést evidenční knihu je zakotvena v § 4 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech (**pro regulované látky**), resp. v článku 3 bodu 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 842/2006 (**pro fluorované skleníkové plyny**). Seznam regulovaných látek je uveden v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009 v příloze 1 a seznam fluorovaných skleníkových plynů v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 842/2006 taktéž v příloze 1.

Tato povinnost se netýká vysokonapětových spínacích zařízení.

2) Kdo je odpovědný za založení evidenční knihy?

Odpovědnost za založení evidenční knihy nese provozovatel zařízení s regulovanými látkami podle § 4 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. Obdobně to platí i pro provozovatele aplikací, které obsahují nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů dle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 čl. 3 odst. 6.

3) Kde najdu vzor evidenční knihy?

Vzor evidenční knihy zařízení s chladičem je uveden v příloze č. 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Je plně využitelný i pro zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny, neboť požadavky na evidenci si u obou skupin látek odpovídají.

4) Jak postupovat při ztrátě nebo zničení evidenční knihy?

Provozovatelé mají ze zákona povinnost uchovávat evidenční knihu pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let. Za porušení této povinnosti hrozí sankce až do výše 1,5 milionů Kč. Doporučujeme proto nechávat si stranou kopie všech jednotlivých listů evidenční knihy. Vzhledem k tomu, že kontroly se ze zákona provádí jednou ročně a servisních zásahů nebývá do roka mnoho, se nejedná o velkou administrativní zátěž a pořizování kopií se může velmi vyplatit.

V případě ztráty nebo zničení evidenční knihy je třeba ihned založit evidenční knihu novou a na začátek zřetelně uvést údaje o ztrátě předchozí evidenční knihy včetně data a příčiny této události a data o poslední provedené kontrole.

V případě živelné události, požáru nebo krádeže je nutné tuto skutečnost rovněž zdokumentovat. Pokud je tato skutečnost zdokumentována a z původní knihy jsou k dispozici kopie, je toto dostačujícím důkazem pro případ kontroly.

V případě ztráty evidenční knihy je tuto skutečnost opět nutno uvést v nové evidenční knize s podpisem odpovědné osoby (provozovatel, popř. statutární zástupce) a mít k dispozici kopie z původní evidenční knihy zařízení. Je také vhodné nechávat si kopie protokolů z případných kontrol ČIŽP, ve kterých je uvedeno, zda provozovatel v den kontroly předložil evidenční knihu zařízení. Takovým protokolem mohou být nahrazeny kopie evidenční knihy, pokud se i ty staly obětí živelné události nebo krádeže.

5) Je možné v případě kontroly omluvit nepřítomnost evidenční knihy její ztrátou nebo zničením?

Ne, toto není možné, pokud nebudou předloženy kopie původní evidenční knihy. Novou evidenční knihu je třeba zřídit bezprostředně po ztrátě knihy původní. V opačném případě by příslušný orgán zahájil sankční řízení.

6) Od kdy platí povinnost vést pro zařízení obsahující více než 3 kg regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů evidenční knihu zařízení?

Povinnost vést evidenční knihu zařízení platí ode dne nabytí účinnosti nařízení vlády č. 117/2005 Sb. o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy, tedy od **1. 4. 2005**.

Současný stav (dle legislativy platné od 1. září 2012): Pokud je evidenční kniha zařízení zpracovaná do 31. 12. 2013 podle vzoru stanoveném v příloze č. 2 vyhlášky č. 279/2009 Sb., je tato kniha platná nadále a je považována za evidenční knihu, jejíž vzor je stanoven v příloze č. 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. (vyhláška vstoupila v platnost dne 1. září 2012). Od 1. ledna 2014 je možné zavést novou evidenční knihu zařízení pouze podle vzoru dle přílohy 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. Předchozí stav (dle legislativy platné do 31. srpna 2012): Evidenční knihu dle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k vyhlášce č. 279/2009 Sb. bylo možné v souladu s § 10, odst. 3 zmíněné vyhlášky vytvořit do 1. ledna 2011 v případě, že v době nabytí účinnosti vyhlášky č. 279/2009 Sb. (15. září 2009) měl provozovatel zpracovanou evidenční knihu podle předpisů platných do 1. února 2009. V opačném případě bylo nutné zpracovat evidenční knihu podle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k vyhlášce od data nabytí její účinnosti, tedy od 15. září 2009.

D) Certifikace a povolení k zacházení s regulovanými látkami:

7) Musím vlastnit certifikát k zacházení s regulovanými látkami?

Novelou zákona č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákonem č. 483/2008 Sb., která vstoupila v účinnost dne 1. 2. 2009, začala platit nová pravidla v oblasti předcházení emisím regulovaných látek. Ačkoliv 1. září 2012 vstoupila v platnost nová legislativa v podobě zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, povinnost vlastnit certifikát pro určité činnosti spojené s regulovanými látkami zůstává. Podle § 10 odst. 1 a odst. 2 písm. a)-h) zákona č. 73/2012 Sb. musí mít všechny osoby provádějící **servis zařízení, kontroly těsnosti** (na chladicích, klimatizačních zařízení a systémech požární ochrany), **znovuzískávání při recyklaci výrobků, regeneraci** a **zneškodňování certifikát**. Ve všech případech se tyto požadavky vztahují na činnosti vykonávané na zařízeních s obsahem regulovaných látek.

8) Kde získat certifikát?

Certifikáty vydává Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany ovzduší, Vršovická 65, 100 00 Praha 10. Certifikáty se vydávají na základě složení teoretické a praktické zkoušky pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a odst. 2 písm. a) – d) zákona č. 73/2012 Sb. Vzor žádosti o vydání certifikátu je k dispozici [zde](#). Certifikáty pro činnosti uvedené v § 10 odst. 2 písm. e) - h) se vydávají na základě doložení dokladů uvedených v odst. 4 zmiňovaného paragrafu.

9) Kdo je stanoven jako hodnotící, certifikační, popřípadě školicí subjekt pro certifikaci pracovníků podle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 a zákona č. 73/2012 Sb.?

Hodnotící subjekt podle nařízení Komise (ES) č. 303/2008, č. 304/2008 a č. 305/2008 stanovuje MŽP od počátku roku 2010 postupem uvedeným v § 8 zákona č. 73/2012 Sb., informace je k dispozici také na [této stránce](#). Seznam pověřených hodnotících subjektů naleznete [zde](#). Certifikačním subjektem je Ministerstvo životního prostředí podle § 10 odst. 5 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech. Školící subjekt není stanoven, jelikož pro složení teoretické a praktické zkoušky MŽP nevyžaduje povinně žádné školení, které by zkoušce předcházelo. Záleží na každém uchazeči, jak se na zkoušku připraví.

Více informací o teoretických a praktických zkouškách k vydání certifikátu naleznete [zde](#).

10) Jakým způsobem probíhá školení, hodnocení a certifikace?

Školení osob je nepovinné a školicí střediska nejsou nijak regulována či vzájemně zvýhodňována. Obsah certifikační zkoušky stanovují nařízení Komise (ES) č. 303/2008, č. 304/2008 a č. 305/2008. Certifikační zkouška a hodnocení se skládá z teoretické a praktické části.

11) Jakou dobu platnosti má vydaný certifikát?

Certifikáty jsou vydávány na dobu neurčitou a jejich platnost není časově omezena. Ministerstvo však může zrušit certifikát v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých byl certifikát vydán, při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo porušení povinností stanovených zákonem o ochraně ovzduší anebo povinností stanovených příslušnými předpisy Evropských společenství.

12) Za jakých podmínek je možné uznat kvalifikaci získanou na území EU?

Certifikáty vydané v jiných členských zemích EU podle nařízení (ES) č. 303/2008, 304/2008, 305/2008 a 306/2008 mají platnost na celém území EU. Členské státy však mohou požadovat jejich překlad do svého jazyka. V České republice jsou certifikáty uznávány, vlastník certifikátu však musí podle § 12 zákona č. 73/2012 Sb. předat ministerstvu životního prostředí kopii certifikátu v úředně ověřeném překladu do českého jazyka. V případě slovenského jazyka se překlad nevyžaduje.

13) Kde se nachází seznam certifikovaných osob a společností pro nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny?

Seznam certifikovaných osob dle § 13 zák. č. 73/2012 Sb. naleznete [zde](#).

Podávání hlášení o regulovaných látkách a fluorovaných skleníkových plynech:

14) Do kdy se podává hlášení o nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny?

Hlášení o nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny se podle § 11 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, podává do 31. března za uplynulý kalendářní rok elektronicky přes systém [ISPOP](#). V případě, že s regulovanými látkami nebylo v kalendářním roce nakládáno, nevzniká oznamovací povinnost, pakliže není vysloveně uvedena v podmínkách vydaného rozhodnutí. Oznamovací povinnosti podléhají také fluorované skleníkové plyny (v množství nad 100 kg) podle § 11 odst. 1 písm. a) - c) zákona č. 73/2015 Sb.).

Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systémy požární ochrany a hasící přístroje s halony oznamuje ministerstvu jejich počet a množství halonů v nich obsažených podle odst. 2 § 11 zákona č. 73/2012 Sb. do 31. března za uplynulý kalendářní rok prostřednictvím systému [ISPOP](#).

15) V jakých případech musí servis chlazení podávat hlášení?

Oznamovací povinnosti podléhá získání (od osoby z jiného členského státu EU), předání nebo zneškodnění fluorovaných skleníkových plynů v množství nad 100 kg podle zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, § 11 odst. 1 písm.

a), b), c). První uvedení na trh v České republice s výjimkou dovozu, znovuzískání, recyklace, regenerace či zneškodnění regulovaných látek podléhá také povinnosti podat hlášení, a to nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku podle § 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 73/2012 Sb.

E) Kontroly těsnosti:

16) Pokud se zařízení skládá z více chladicích okruhů s náplní menší než 3 kg, které dohromady tvoří náplň chladiwa nad 3 kg regulované látky, vyžadují se kontroly úniků?

Určování množství regulovaných látek v zařízení je analogií k určování množství fluorovaných skleníkových plynů v aplikacích. Dle [Metodického a výkladového dokumentu Komise](#) k určitým otázkám vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je aplikace chápána jako sada součástí a potrubí, které tvoří jednu průběžnou strukturu, v níž mohou proudit fluorované skleníkové plyny. Pokud molekula fluorovaného skleníkového plynu může procházet strukturou z jednoho místa na druhé, znamená to, že tato dvě místa jsou součástí jedné jediné aplikace. Neklade se tedy důraz na polohu či funkci systému, ale na jeho technickou strukturu. Pokud bude obdobným způsobem chápáno zařízení obsahující více chladicích okruhů, které nebudou vzájemně propojeny a v žádném z nich nebude více než 3 kg regulované látky, pak po provozovateli nejsou vyžadovány kontroly těsnosti.

17) Vyžaduje legislativa kontrolu těsnosti certifikovanou osobou také u vysokonapěťových spínacích zařízení?

Nařízení (ES) č. 842/2006, čl. 3, odst. 1 nevyžaduje kontrolu těsnosti vysokonapěťových spínacích zařízení s obsahem SF₆.

18) Musí být prováděny kontroly těsnosti na mobilních zařízeních?

Podle nařízení (ES) č. 1516/2007 čl. 1 v souladu s nařízením (ES) č. 842/2006 jsou stanoveny standardní požadavky na kontrolu těsnosti u stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel, která jsou v provozu nebo dočasně mimo provoz a obsahují nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů. Z tohoto vyplývá, že na mobilních zařízeních nemusí být prováděny kontroly těsnosti.

F) Různé

19) Lze provozovat chladicí nebo klimatizační zařízení s obsahem HCFC?

Ano, ale od 1. 1. 2010 není možné při údržbě či opravě chladicích a klimatizačních zařízení používat **nově vyrobené** regulované látky HCFC. V souladu s nařízením (ES) č. 1005/2009, čl. 11 odst. 3 lze uvádět na trh a používat regenerované látky HCFC a odst. 4 používat recyklované látky HCFC. Zákazy uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu se vztahují na používání látek. Podle definic obsažených v tomto nařízení se pojmem použití rozumí pouze používání regulovaných látek nebo nových látek při výrobě, údržbě nebo opravě, včetně opětovného plnění výrobků nebo zařízení a v jiných procesech. Samotný fakt, že je zařízení instalováno a je funkční, není použitím regulované látky.

20) Lze použít znovuzískanou recyklovanou látku HCFC také v jiném zařízení, než ze kterého byla látka znovuzískaná (odsátá)?

Ano. V souladu s čl. 11, odst. 4 nařízení (ES) 1005/2009 může recyklované chladiwo HCFC použít jak podnik, který provedl servis, a to i u jiného zákazníka, než pro kterého bylo znovuzískání látky provedeno, nebo může recyklovanou látku HCFC použít společnost, pro níž bylo recyklované chladiwo znovuzískáno a servis může provést jiný podnik, než který znovuzískání látky provedl.

21) Do kdy je možné provozovat zařízení obsahující regulované látky a fluorované skleníkové plyny?

Použití regulovaných látek a výrobků a zařízení, jež obsahují látky HCFC upravuje čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009. Do konce roku 2014 lze podle odst. 3 uvádět na trh

regenerované HCFC látky a používat je při opravě nebo údržbě stávajících chladicích a klimatizačních zařízeních a tepelných čerpadel. Do konce roku 2014 lze podle odst. 4 používat recyklované HCFC látky při údržbě nebo opravě chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel. **Od 1. ledna 2015 nebude možné při opravě takových zařízení jakékoliv HCFC látky používat a doba použití zařízení s obsahem HCFC látkách bude záviset na jejich životnosti.**

Dobu provozu výrobků a zařízení, které obsahují některé fluorované skleníkové plyny, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 nestanovuje. V čl. 9 zmíněného nařízení je však uveden zákaz uvádění na trh výrobků a zařízení, které jsou jmenovány v příloze II k tomuto nařízení.

22) Jakým způsobem lze zjistit typ chladiva, není-li uveden na zařízení?

Typ chladiva by měl být zřejmý z dokumentace zařízení, a pokud je řádně vedená evidenční kniha, pak i ze záznamů o opravách, popř. doplňování chladiva. Pokud to dané zařízení dovoluje, lze orientační stanovení provést podle charakteristiky chladiva (tlak vs. teplota), avšak tímto způsobem nelze zcela vyloučit záměnu s některými směsnými chladivy. V případě, že takto nelze chladivo identifikovat, připadá v úvahu analytické stanovení. Jednodušší metoda je pomocí přenosného identifikátoru chladiv. Tyto identifikátory jsou obvykle schopny detekovat 4 až 5 druhů nejběžnějších chladiv. Pro bližší informace doporučujeme kontaktovat jakoukoliv firmu, která se zabývá také analýzami a detekcí regulovaných látek. Dále existují metody instrumentální analýzy, například plynová chromatografie s hmotnostním spektrometrem (GC/MS) nebo metoda FTIR spektroskopie. Tyto metody umožňují velmi přesnou identifikaci chemických látek, ale jedná se o poměrně náročná stanovení, a to především po stránce finanční.

25) Kdo a jak musí označovat zařízení a nádoby?

Zákon č. 73/2012 Sb. v § 5 odst. 3 uvádí, že výrobky a zařízení obsahující regulované látky musí označit osoba, která je uvádí na trh v České republice. Označení musí být uvedeno v českém nebo slovenském jazyce. Obsah štítku stanovuje nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek.

Podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1005/2009 musí být označena také stávající chladicí, klimatizační zařízení a tepelná čerpadla, pokud jsou k jejich opravě použity regenerované nebo recyklované HCFC látky v souladu s požadavky nařízení (ES) č. 1272/2008.

Výpis povinných údajů je ke stažení [zde \(PDF, 203 kB\)](#).

Podle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 čl. 7 odst. 1 musí být výrobky uvedené v odst. 2 obsahující fluorované uhlovodíky označeny osobou, která je uvádí na trh. Obsah povinných údajů štítku je stanoven v čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 842/2006.

26) Co musí splnit osoba, která zařízení pouze vyrábí a uvádí na trh?

Každý výrobce fluorovaných skleníkových plynů (v množství nad jednu tunu), je povinen podat hlášení dle nařízení (ES) č. 842/2006 čl. 6 odst. 1 písm. a) každý rok do 31. března za uplynulý kalendářní rok Komisi a příslušnému státnímu orgánu (MŽP). Vzor formuláře pro podávání zpráv je stanoven nařízením Komise (ES) č. 1493/2007. Výrobce zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny nepodléhá povinnosti certifikace, pokud zároveň neprovádí další činnost, u které tato povinnost vzniká.

Související předpisy

- Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

- Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.
- Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.
- Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

KAPITOLA IV.2.11. PODPOROVANÉ ZDROJE ENERGIE

Podporované zdroje energie. Povinnosti jsou dány zákonem č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)

KAPITOLA V.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář **F_OVZ_SPE**
- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání)– formulář **F_OVZ_POPL**
- Bilance VOC
- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář **F_IRZ**
- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář **F_OVZ_PO** a formulář **F_OVZ_RL**

- Hlášení o kvalitě paliv

- F_OVZ_KTSP - Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podl § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení prostřednictvím ISPOP.

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHMI.CZ

WWW.MZP.CZ

WWW.IRZ.CZ

WWW.CIZP.CZ

WWW.ISPOP.CZ

WWW.CENIA.CZ

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností v oblasti ovzduší je 31.3.každoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.každoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP.**

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

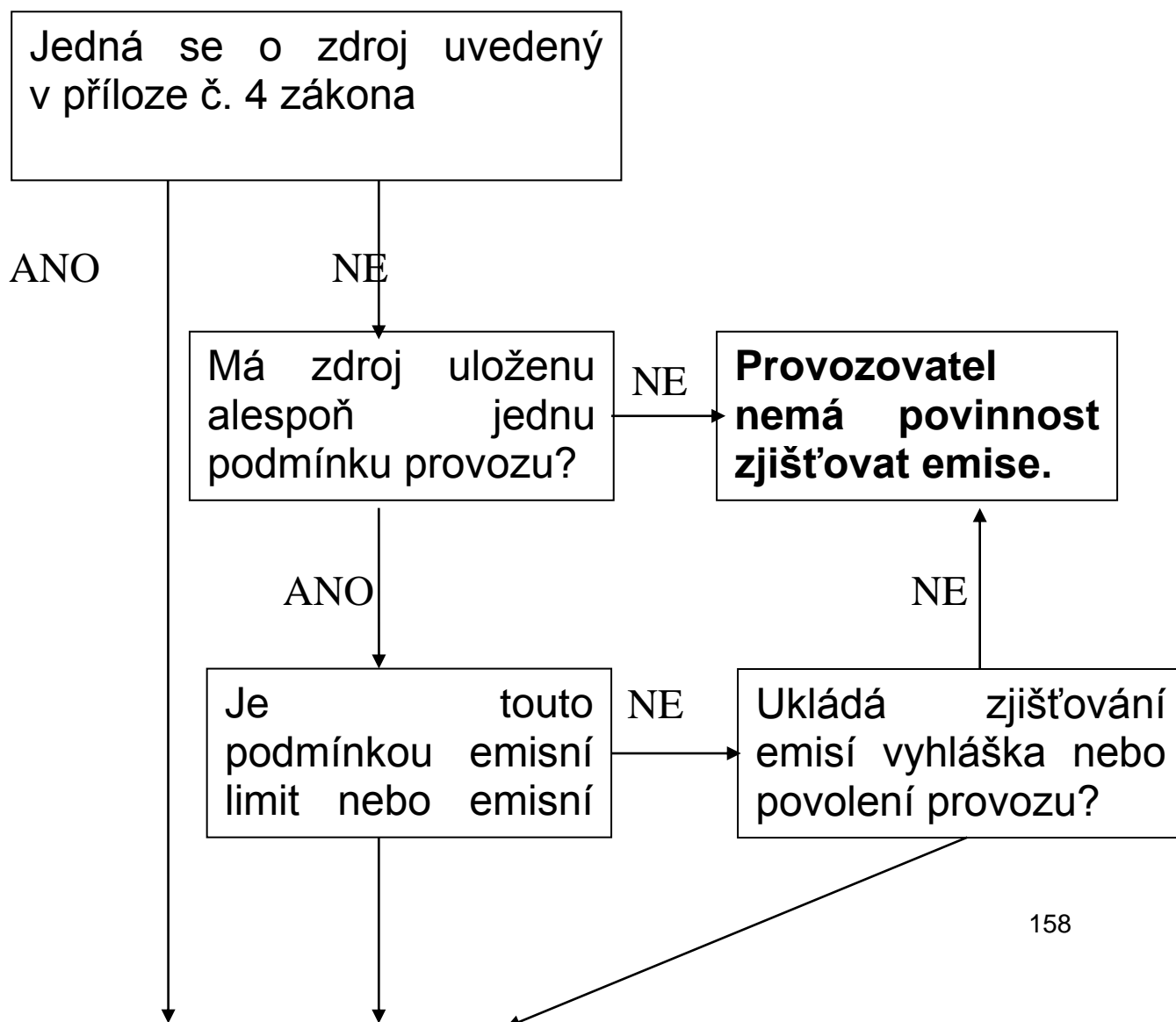
- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve **Věstníku MŽP č. 6/2019 (listopad) - SDĚLENÍ odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.**

- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2020	Pouze prostřednictvím ISPOP. - SPE - Souhrn provozní evidence. Formulář F_OVZ_SPE. Doporučené přílohy: - Blokové schéma zdroje - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (část, odkaz, výtah..., nikoliv celý protokol) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.) - Další materiály rozhodné pro ochranu ovzduší např. na požádání ČIŽP (výsledky kontinuálních měření apod.)
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2020	Pouze prostřednictvím ISPOP. Poplatkové přiznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL.
Nevyjmenované zdroje	Obec	Už za ovzduší nic nepodávají (ale pozor na IRZ).
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	Bilance organických rozpouštědel.
Provozovatelé <u>všech zdrojů</u>, pokud překračují prahové hodnoty	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP IRZ – Integrovaný registr znečišťování E-PRTR – evropský IRZ 31.3.2020	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2020	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.
		Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání,

Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2020	recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL. Hlášení F_OVZ_RL a F_OVZ_PO
Všichni relevantní	MŽP pomocí formuláře, nikoliv prostřednictvím ISPOP 31.3.2020	Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona) § 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.
Osoby s certifikátem výrobce kotlů	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP Do 60 dnů od provedení kontroly technického stavu.	Formulář F_OVZ_KTSP. Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečištění ovzduší (podle § 6)

ANO

ANO

Provozovatel zjišťuje emise měřením nebo výpočtem.

- emise se ohlašují v SPE
 - emise (jedná-li se o TZL, SO₂, NO_x a/nebo VOC) jsou předmětem poplatku podle § 15 zákona.

Níže uvedené ohlašovací povinnosti lze zpracovat v interaktivních PDF formulářích – jejich použití zaručuje dodržení platného datového standardu. PDF formuláře jsou ke stažení pro registrované uživatele po přihlášení do ISPOP v sekci "MŮJ ÚČET" -> záložka "Stažení formuláře".

Název formuláře	Ohlašovací povinnost	Termín podání/Ověřovatel
OVZDUŠÍ	F_OVZ_SPE Ohlášení souhrnné provozní evidence <i>§ 17 odst. 3 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb.</i>	31. 3. 2020 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_POPL Podání poplatkového přiznání <i>podle § 15 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb.</i>	31. 3. 2020 KÚ (MHMP)
OVZDUŠÍ	F_OVZ_PO Zpráva o halonech, systémech požární ochrany a hasicích přístrojích s halony <i>§ 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 2 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.</i>	31. 3. 2020 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_RL Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění) a regulovaných látek (znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) <i>§ 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 3 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.</i>	31. 3. 2020 MŽP

OVZDUŠÍ	F_OVZ_KTSP Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle <i>§ 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.</i>	do 60 dnů od vystavení dokladu MŽP
----------------	--	---

KAPITOLA V.2. POSTUPY A NÁVODY K AGENDĚ OVZDUŠÍ

Před vlastním ohlašováním je dobré si přečíst návody a informační materiály:

- [Informace k formulářům F_OVZ_RL a F_OVZ_PO](#)
- [Postup při stažení formulářů F_OVZ_POPL a F_OVZ_SPE](#)
- [Postup při registraci nové provozovny](#)
- [Návod pro ohlašování SPE](#)
- [Příklady vyplněných hlášení včetně příkladu zjednodušeného ohlášení SPE](#)
- [Předpisy a datový standard pro list 5. Údaje o měření emisí](#)

Pomůcky

- [Převod GPS](#)
- [Výpočet tepla](#)
- [EF čerpací stanice](#)
- [Dieselagregáty](#)
- [Stanování účinnosti odlučovačů](#)

KAPITOLA V.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat (a zdroje pod MV)**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší **má provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“)**.

HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – ZJEDNODUŠENÉ OHLÁŠENÍ (PRO VYBRANÉ ZDROJE)

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato

možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo oběma zdroji podle následujících bodů, na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

V souladu s textem úvodního ustanovení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb. (viz [příklad](#)) se u vybraných provozoven použije pro ohlášení souhrnné provozní evidence F_OVZ_SPE - **zjednodušený formulář**.

1. Pokud je v rámci provozovny provozován pouze zdroj kategorie 1.1., tj. **spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně** a jsou v něm spalována jen **plynná** nebo **kapalná** paliva a/nebo záložní zdroj energie, tj. zdroj zařazený pod kód 1.1., 1.2. nebo 1.3. na nějž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., vyplňuje se formulář F_OVZ_SPE jako „Zjednodušené ohlášení“, tedy pouze část 1 (identifikace provozovatele a provozovny) a část 2, kde se uvede pouze druh paliva (položka 17) a jeho spotřebované množství (položka 19) **v tis.m3/rok** pro plynné palivo a **v t/rok** pro kapalná paliva.

2. Zjednodušené hlášení lze použít rovněž v případě, kdy je provozována **čerpací stanice na benzín** (samostatně, nebo v kombinaci s výše uvedeným spalovacím zdrojem). V tomto případě jde o zdroj kategorie 10.2., tj. **čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu**, pro který se ve formuláři F_OVZ_SPE - „Zjednodušené ohlášení“ vyplňuje část 1 a část 3, kde se uvádí pouze vydané množství benzínu (položka 13) **v m3/rok**.

UPOZORNĚNÍ: *Toto zjednodušené podání nelze použít, jsou-li výše uvedené zdroje provozovány v kombinaci s jinými kategoriemi zdrojů.*

HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – OHLÁŠENÍ ÚDAJŮ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) má dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“), s výjimkou kategorie označené kódem 8. Chovy hospodářských zvířat (viz § 17, odst. 4 zákona č. 201/2012 Sb.).

Obsah souhrnné provozní evidence je dle § 17, odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. stanoven v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Ohlášení souhrnné provozní evidence za provozovny s přemístitelnými zdroji (mobilní recyklační linky, štěpkovače, přenosné zdroje el. energie apod.)

V návaznosti na Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP uvedené ve Věstníku MŽP sděluje provozovatel ISPOP pokyny k ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná v průběhu kalendářního roku na několika místech (přemístitelné stacionární zdroje, např. recyklační linky stavebních hmot zařazené pod kódem 5.11. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb.).

Pro ohlášení údajů o provozu uvedeného zařízení je ohlašovatel povinen použít zástupnou adresu provozovny, situované do sídla povolovacího orgánu (krajského úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy). Zároveň se taková provozovna označí na listu č. 1 jako Provozovna s přemístitelnými zdroji. Pokud byly za rok 2017 a/nebo předchozí roky ohlášeny společně pod jedním Identifikačním číslem provozovny (IČP) přemístitelné zdroje a „klasické“ stacionární zdroje, musí být hlášení rozděleno na dvě samostatné provozovny.

Další pokyny pro ohlášení jsou uvedeny na webu [ČHMÚ](#).

UPOZORNĚNÍ: *Údaje souhrnné provozní evidence neohlašuje provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 tohoto zákona („Nevyjmenovaný zdroj“); např. za čerpací stanici NAFTY se NEOHLAŠUJE (ani SPE ani poplatek).*

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),
- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),
- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP u číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

List 4. Údaje o komínech a výduších

Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykázaly **nenulovou emisi**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20°C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k položce „Emise znečišťujících látek“): „*V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.*“

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

Detaily:

NÁVOD PRO VYPLNĚNÍ ÚDAJŮ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

ČESKÝ HYDROMETEOROLOGICKÝ ÚSTAV, INFORMAČNÍ SYSTÉM KVALITY OVZDUŠÍ, REGISTR EMISÍ A STACIONÁRNÍCH ZDROJŮ, NÁVOD PRO OHLAŠOVÁNÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE za rok 2019, © ČHMÚ PRAHA, Leden 2020, Verze 1.0

www.chmi.cz

Pokyny uvedené v tomto návodu v žádném případě nenahrazují závazné poznámky k vyplnění jednotlivých položek SPE, uvedené pod tabulkami v příloze č. 11 k vyhl. č. 415/2012 Sb. ve znění

novely, vyhl. č. 452/2017 Sb., a další povinnosti dané platnou legislativou. Právní předpisy a obecná ustanovení jsou v druhé části tohoto dokumentu.

KAPITOLA V.4. POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ

Hlášení F_OVZ_POPL – Poplatkové přiznání za provozovnu ovzduší

Povinnost podat poplatkové přiznání (hlášení F_OVZ_POPL) dle § 15, odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období příslušnému krajskému úřadu prostřednictvím ISPOP **má provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. („Vyjmenovaný zdroj“).**

Od roku 2017 je možné uplatnit nevyměření poplatku podle § 15 odst. 6 a/nebo snížení poplatku podle § 15 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Pokyny k vyplnění formuláře F_OVZ_POPL jsou uvedeny na stránkách [ČHMÚ](#).

[Nejčastější dotazy k postupu při uplatňování snížení a/nebo nevyměření poplatku za zdroj znečišťování ovzduší.](#)

Od podání poplatkového přiznání jsou osvobozeny provozovny, u nichž celková výše poplatků před zahrnutím nevyměřených poplatků nedosahuje 50 000 Kč.

UPOZORNĚNÍ: Poplatkové přiznání za provozovnu, u níž celková výše poplatků za poplatkové období bez využití nevyměření poplatku podle § 15 odst. 6 činí méně než 50 000 Kč, nebude možné do ISPOP odeslat.

V případě nevyměření poplatku podle § 15 odst. 6 se hranice 50 000 Kč posuzuje podle celkové částky před odečtením poplatků za zdroje, u nichž byl § 15 odst. 6 uplatněn.

Zákon o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb. (dále zákon) je účinný od 1. září 2012. Mezi nástroje, které mají zajistit pokles emisí znečišťujících látek do ovzduší a následné zlepšení kvality ovzduší, patří i v tomto zákoně poplatky za znečišťování ovzduší. Oproti předchozí právní úpravě došlo k několika podstatným změnám, které zahrnují:

- omezení rozsahu zpoplatňovaných emisí z několika desítek na čtyři základní,
- postupné navyšování základní sazby poplatku ,
- úplné zrušení paušálního poplatku pro méně významné zdroje (malé zdroje podle předchozí legislativy),
- změny způsobu výpočtu poplatku,
- přechod vedení řízení v rámci poplatkové agendy ze Správního řádu na Daňový řád a změny v terminologii,
- omezení povinnosti podávat poplatkové přiznání v závislosti na celkové výši poplatku **za provozovnu (50000,- Kč) – viz Zákon č. 87/2014 Sb.** (novela zákona č. 201/2012 Sb.),
- výrazné snížení počtu plátců poplatku,
- snížení administrativní náročnosti celé agendy poplatků,
- zrušení správy poplatku na úrovni obecních úřadů a úřadu obcí s rozšířenou působností,
- snížení základní sazby poplatku koeficientem úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací
- nevyměření poplatku při snížení emisí v rámci rekonstrukce nebo modernizace anebo při výrazném podkročení stanovených emisních koncentrací - bude platné až od r. 2017.

Při podání poplatkového přiznání podle § 15 zákona **za rok 2019** bude **provozovatel zdroje uvedeného v příloze č. 2** k zákonu postupovat následujícím způsobem:

- provozovatel podá poplatkové přiznání podle skutečnosti r. 2019 prostřednictvím ISPOP. Pro výpočet použije postup uvedený v § 15 zákona:
  - o stanoví množství emisí za rok 2019 u zdrojů, pro něž platí povinnost zjišťování úrovně znečišťování podle § 6, odst. (1) zákona,
  - o vynásobí stanovené množství emisí sazbou podle přílohy č. 9 k zákonu, provede součet poplatků za jednotlivé znečišťující látky a tento součet zaokrouhlí nahoru na celé stokoruny (toto automaticky zajišťuje formulář F_OVZ_POPL),
  - o podá poplatkové přiznání prostřednictvím ISPOP (formulář F_OVZ_POPL splňující náležitosti datového standardu vydaného pro ohlašování za rok 2019),
- případné detailní údaje použité pro výpočet poplatku uvede v souhrnné provozní evidenci za rok 2017 podané prostřednictvím ISPOP (možnost vložení přílohy s postupem výpočtu poplatku),
- nedosáhne-li hodnota celkového poplatku za provozovnu 50 000 Kč, **poplatkové přiznání se nepodává**,
- došlo-li v průběhu r. 2019 k ukončení provozu zpoplatňovaného zdroje nebo k jiným změnám týkajících se předmětu poplatku nebo plátce, platí podle § 128, odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. – Daňového řádu povinnost **oznámení takových změn do 15 dnů správci daně (poplatku)**, tj. příslušnému krajskému úřadu; způsob podání Poplatkového přiznání určí krajský úřad,
- došlo-li v průběhu rok 2019 **ke změně provozovatele zdroje**, podává poplatkové přiznání za rok 2019 ten, kdo je současným provozovatelem zdroje a celkovou částku poplatku za kalendářní rok sníží po dohodě s krajským úřadem o částku, ohlášenou předchozím provozovatelem.

Při daňovém řízení týkajícím se údajů za rok 2019 ohlášených v r. 2020 budou **ověřovatelé** (krajské úřady) postupovat následujícím způsobem:

- u podaných poplatkových přiznání (celková výše poplatku za rok 2019 dosáhne částky 50 000 Kč a více) **krajský úřad** vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru,
- v souladu s ustanovením § 15, odst. (10) krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období v případě, že výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

Nová verze Poplatkového přiznání – platí od 1.1.2013 – paragrafové znění

§ 15 Poplatek za znečišťování

- (1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje **uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu**.
- (2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a).
- (3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než **50 000 Kč**.
- (4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí **ze stacionárního zdroje nebo zdrojů** v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu. **Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.** Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo

c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 5 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem státního rozpočtu, může být použit jen na

financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právnickou osobou na základě zřizovací listiny.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

Tato tabulka bude platit až v roce 2017:

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA V.5. IRZ – INTEGROVANÝ REGISTR ZNEČIŠŤOVÁNÍ

Integrovaný registr znečišťování (IRZ) byl zřízen na základě § 21 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečišťování, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen zákon o integrované prevenci). Údaje do IRZ se poprvé ohlašovaly za rok 2004.

Informace o povinnosti mj. také na adrese:

<http://www.irz.cz/sites/default/files/IRZ-ohlasovani-FINAL.pdf>

Otázky a odpovědi

- [METODY MĚŘENÍ](#)
  - [OHLAŠOVÁNÍ](#)
1. [Co je integrovaný registr znečišťování životního prostředí?](#)
  2. [Jaké právní předpisy upravují postavení IRZ?](#)
  3. [Kolik látek je v IRZ sledováno?](#)
  4. [Komu vzniká povinnost ohlašovat údaje do IRZ?](#)
  5. [Jaké údaje se ohlašují do IRZ?](#)

6. [Do kdy se údaje do IRZ ohlašují a existuje možnost odložení termínu hlášení?](#)
7. [Kdo je provozovatel uvedený v nařízení Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 166/2006?](#)
8. [Kde a jak zjistíme, zda-li je naše společnost povinna ohlašovat údaje podle nařízení o E-PRTR?](#)
9. [Vzniká ohlašovací povinnost provozovateli v případě, že nejsou překročeny žádné stanovené ohlašovací prahy?](#)
10. [Jak přesně chápat v souvislosti s IRZ pojem úniky, přenosy a jaký je mezi nimi rozdíl?](#)
11. [Kdy jsou údaje z IRZ zveřejňovány?](#)
12. [Kdo ověřuje data nahlášená provozovateli do IRZ?](#)
13. [Jaký je rozdíl mezi integrovaným systémem ohlašovacích povinností a integrovaným registrem znečišťování?](#)
14. [Může provozovatel při zjišťování toho, zda překračuje ohlašovací prahy u ohlašovaných látek, využít povinností uložených ve zvláštních právních předpisech?](#)
15. [Množství ohlašované látky se zjišťuje zvlášť pro jednotlivý odpad nebo se počítá v rámci všech odpadů, obsahujících ohlašovanou látku, jedné provozovny?](#)
16. [Existuje u nás nějaký dokument pro problematiku IRZ, ve kterém by byly pro jednotlivé kategorie znečišťovatelů vyznačeny polutanty, které se jich pro ohlašování do IRZ týkají? Je možné se tímto dokumentem řídit při monitorování a ohlašování údajů do IRZ?](#)
17. [Týká se ohlašovací povinnost do IRZ také úniků vypouštěných mobilními zdroji znečišťování ovzduší, např. motorovými vozidly?](#)
18. [Jakým způsobem budou údaje do IRZ ohlašovány?](#)
19. [Kde jsou uvedeny povinné údaje ohlašované do IRZ?](#)
20. [Kde jsou uvedeny ohlašované látky do IRZ včetně prahových hodnot pro úniky a přenosy?](#)

1. Co je integrovaný registr znečišťování životního prostředí?

Integrovaný registr znečišťování životního prostředí (zkráceně integrovaný registr znečišťování – IRZ) je veřejně přístupný informační systém úniků a přenosů vybraných znečišťujících látek.

2. Jaké právní předpisy upravují postavení IRZ?

IRZ upravuje zákon č. [25/2008 Sb.](#), o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí. Dále se k IRZ vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady č. [166/2006/ES](#). Nelze rovněž zapomenout na novelu zákona č.77/2011 Sb. a novelu nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

3. Kolik látek je v IRZ sledováno?

V roce 2004, 2005 a 2006 se sledovalo 72 látek podle přílohy č. 1 nařízení vlády č. 368/2003 Sb., o integrovaném registru znečišťování. Počet látek hlášených od roku 2007 stoupl na 93 látek. Je nutné podotknout, že v každém typu úniku/přenosu se počet sledovaných látek liší a v žádném z nich se nesleduje plný počet (tj. zmíněných 93 látek).

4. Komu vzniká povinnost ohlašovat údaje do IRZ?

Povinnost ohlašovat do IRZ vzniká podle zákona č. [25/2008 Sb.](#):

1. provozovateli uvedenému v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [166/2006](#),
2. provozovateli, kterým je podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, provozující provozovnu, kterou tvoří jedna nebo více stacionárních technických jednotek provozovaných v

jedné lokalitě, v níž je prováděna činnost se stanovenou prahovou hodnotou pro kapacitu uvedenou v příloze k [zákonu o IRZ](#),

v případě, že množství znečišťujících látek v únicích (do ovzduší, vody a půdy) nebo v přenosech (v odpadních vodách, v odpadech) je vyšší než stanovený ohlašovací práh, případně je-li překročeno množství produkovaných odpadů (stanoven ohlašovací práh pro nebezpečné odpady 2 t/rok a pro ostatní odpady 2 000 t/rok).

5. Jaké údaje se ohlašují do IRZ?

Do IRZ se ohlašují:

- a. úniky a přenosy znečišťujících látek podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [166/2006](#)),
- b. úniky znečišťujících látek při překročení jejich prahových hodnot; na základě nařízení č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí,
- c. přenosy znečišťujících látek, při překročení jejich prahových hodnot, v odpadech mimo provozovnu, které vznikají přímo nebo v přímé souvislosti s činností provozovaných zařízení; na základě nařízení č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí,

6. Do kdy se údaje do IRZ ohlašují a existuje možnost odložení termínu hlášení?

Provozovatel ohlašuje požadované údaje vždy do 31.3. běžného roku za předchozí kalendářní rok (v případě ohlašování za rok 2019 se údaje ohlašují do 31.3.2020). Možnost odložení termínu hlášení není zákonem umožněna.

7. Kdo je provozovatel uvedený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006?

Provozovatel musí splňovat podmínku zařazení do přílohy č. I nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. [166/2006](#), kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES. Musí provozovat činnost (činnosti) uvedenou v příloze I nařízení.

Příloha č. I obsahuje 65 sledovaných činností z následujících 9 odvětví:

1. energetika;
2. výroba a zpracování kovů;
3. zpracování nerostů;
4. chemický průmysl;
5. nakládání s odpady a odpadními vodami;
6. výroba a zpracování papíru a dřeva;
7. intenzivní živočišná výroba a akvakultura;
8. živočišné a rostlinné produkty z odvětví potravin a nápojů; a
9. ostatní činnosti.

Nařízení o E-PRTR s úplným výčtem sledovaných činností lze stáhnout [zde](#).

8. Kde a jak zjistíme, zda-li je naše společnost povinna ohlašovat údaje podle nařízení o E-PRTR?

Pro ohlašování podle nařízení o E-PRTR musí být současně splněny dvě podmínky.

1. Společnost je provozovatelem zařízení, které vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I nařízení o E-PRTR nad příslušné prahové hodnoty pro kapacitu stanovené v uvedené příloze.

2. Jsou překročeny příslušné prahové hodnoty pro úniky znečišťujících látek do ovzduší, vody a půdy (viz příloha II nařízení) nebo jsou překročeny prahové hodnoty pro přenos nebezpečných odpadů (2 t/rok) či ostatních odpadů (2 000 t/rok) nebo přenosy jakékoliv znečišťující látky obsažené v odpadních vodách určených k čištění mimo lokalitu, u které byla překročena příslušná prahová hodnota stanovená v příloze II, sloupci 1b.

Úplné znění nařízení o E-PRTR lze stáhnout [zde](#)

9. Vzniká ohlašovací povinnost provozovateli v případech, že nejsou překročeny žádné stanovené ohlašovací prahy?

Ne. Ohlašovací povinnost vzniká provozovateli, pokud množství ohlašované látky v únicích nebo přenosech za rok je vyšší než stanovené ohlašovací prahy.

10. Jak přesně chápat v souvislosti s IRZ pojem úniky, přenosy a jaký je mezi nimi rozdíl?

Úniky jsou definovány v nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. [166/2006](#) jako jakékoli zavedení znečišťujících látek do životního prostředí v důsledku jakékoli lidské činnosti, ať už úmyslné nebo havarijní, pravidelné nebo nepravidelné, včetně rozliti, emitování, vypuštění, injekce, odstraňování nebo skládkování, nebo prostřednictvím kanalizačních systémů bez konečného čištění odpadních vod.

Pro účely IRZ se ohlašují údaje o únicích příslušných látek do ovzduší, do vody a do půdy.

Přenosem se rozumí:

- přesun odpadů určených k využití nebo odstranění,
- přesun znečišťujících látek v odpadních vodách určených k vyčištění mimo hranice provozovny,
- přesun znečišťujících látek v odpadech určených k odstranění nebo využití, mimo hranice provozovny.

Z těchto definic vyplývá rozdíl mezi úniky a přenosy. Přenosem rozumíme výstup odpadních látek (odpadů, odpadních vod) mimo provozovnu k dalšímu využití či odstranění, zatímco únik je přímé vypouštění znečišťujících látek do recipientu (voda, ovzduší, půda).

11. Kdy jsou údaje z IRZ zveřejňovány?

Ministerstvo životního prostředí zveřejňuje údaje ohlašované do IRZ do 30. září běžného roku za předchozí kalendářní rok.

12. Kdo ověřuje data nahlášená provozovateli do IRZ?

Data ohlášená do IRZ a jejich strukturu ověřuje [CENIA, česká informační agentura životního prostředí](#). ČIŽP provádí kontrolu plnění ohlašovací povinnosti do IRZ.

13. Jaký je rozdíl mezi integrovaným systémem ohlašovacích povinností a integrovaným registrem znečišťování?

Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (dále jen „ISPOP“) Ministerstva životního prostředí není totožný s integrovaným registrem znečišťování životního prostředí (dále jen „integrovaný registr znečišťování“ nebo „IRZ“). Oba pojmy i systémy je třeba důsledně rozlišovat, neboť mají rozdílné funkce, strukturu a využití.

- Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností (podle zákona č. [25/2008 Sb.](#)) zajišťuje funkci ohlašovacího místa (rozhraní), kde se různé ohlašované údaje (formuláře) shromažďují, evidují, třídí a distribuují. ISPOP poskytuje služby různým institucím nebo registrům veřejné správy (mezi jinými i IRZ).

- Integrovaný registr znečišťování je registr vybraných údajů o znečišťujících látkách, jejich únicích a přenosech. Rozsah údajů, vymezení ohlašujících subjektů a jejich povinností určují příslušné právní předpisy (zákon č. [25/2008 Sb.](#), nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), nařízení č. [166/2006/ES](#)).

14. Může provozovatel při zjišťování toho, zda překračuje ohlašovací prahy u ohlašovaných látek, využít povinností uložených ve zvláštních právních předpisech?

Ano. Pokud provozovatel disponuje validními informacemi o únicích (případně přenosech) ohlašovaných látek v provozu (v odpovídajících jednotkách pro IRZ), které jsou zjištěny pomocí povinností uložených složkovými zákony, je samozřejmě možné je použít i pro ohlášení do IRZ. Za kvalitu takto získaných údajů odpovídá provozovatel.

15. Množství ohlašované látky se zjišťuje zvlášť pro jednotlivý odpad nebo se počítá v rámci všech odpadů, obsahujících ohlašovanou látku, jedné provozovny?

Pro potřeby IRZ je ohlašován množství ohlašované látky za rok v kilogramech (kg/rok). Vyskytuje-li se tedy ohlašovaná látka ve více přenosech, je třeba uvést celkové množství látky za jeden kalendářní rok (tedy součet hmotnostních množství ohlašované látky ze všech přenosů v daném roce).

16. Existuje u nás nějaký dokument pro problematiku IRZ, ve kterém by byly pro jednotlivé kategorie znečišťovatelů vyznačeny polutanty, které se jich pro ohlašování do IRZ týkají? Je možné se tímto dokumentem řídit při monitorování a ohlašování údajů do IRZ?

V dokumentu [Příručka pro implementaci E-PRTR](#), zveřejněném na stránkách IRZ v sekci dokumenty, jsou v dodatku 4 a 5 uvedeny seznamy látek znečišťujících ovzduší a vodu podle jednotlivých odvětví. Jedná se ovšem o indikativní (orientační) seznamy. Provozovatelé jsou povinni se řídit seznamy uvedenými v příslušných právních předpisech.

17. Týká se ohlašovací povinnost do IRZ také úniků vypouštěných mobilními zdroji znečišťování ovzduší, např. motorovými vozidly?

Úniky z mobilních zdrojů budou sledovány jako úniky z rozptýlených zdrojů. V nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. [166/2006/ES](#) jsou úniky z rozptýlených zdrojů definovány jako mnoho menších nebo roztroušených zdrojů, ze kterých mohou unikat znečišťující látky do půdy, ovzduší nebo vody, jejichž společný dopad na tyto složky může být významný a u kterých není praktické shromažďovat hlášení z každého jednotlivého zdroje zvlášť. Evropská komise, již je nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí, zařadí do evropského PRTR informace o únicích z rozptýlených zdrojů, pokud takové informace existují a byly již ohlášeny členskými státy.

18. Jakým způsobem budou údaje do IRZ ohlašovány?

Hlášení do integrovaného registru znečišťování se podává v elektronické podobě prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností ([ISPOP](#)). Údaje ohlašované prostřednictvím ISPOP se předávají elektronicky v datovém standardu zveřejňovaném ministerstvem pro každý ohlašovací rok.

19. Kde jsou uvedeny povinné údaje ohlašované do IRZ?

Povinné údaje pro ohlašování jsou uvedeny v příloze č. 3 nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

20. Kde jsou uvedeny ohlašované látky do IRZ včetně prahových hodnot pro úniky a přenosy?

Látky včetně jejich prahových hodnot pro ohlašování do IRZ jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [166/2006/ES](#) a v nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

KAPITOLA V.6. ISPOP – INTEGROVANÝ SYSTÉM PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

Povinnosti podávat hlášení prostřednictvím ISPOP v roce 2020

At' žije ISPOP, ale pokud možno někde jinde.

Následující text je z velké části převzat z: www.ispop.cz

KAPITOLA V.6.1. ZÁKLADNÍ INFORMACE

Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) umožňuje zpracování a příjem vybraných hlášení (ohlašovacích povinností) z oblasti životního prostředí v elektronické podobě a jejich další distribuci příslušným institucím veřejné správy.

ISPOP je zřízen zákonem č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

Zřizovatelem ISPOP a věcným garantem obsahu formulářů, tzn. ohlašovacích povinností, je [Ministerstvo životního prostředí](#), systém vyvíjí a dodává společnost [Telefónica Czech Republic, a.s.](#), technický provoz a podobu aplikace ISPOP zajišťuje [CENIA, česká informační agentura životního prostředí](#).

1. Systém ohlašování

Legislativa z oblasti životního prostředí ukládá ekonomickým subjektům povinnost hlásit státní nebo veřejné správě informace o vlivu jejich ekonomické činnosti na životní prostředí. Tyto subjekty se tak stávají ohlašovatelé evidencí, příp. poplatků z oblasti životního prostředí, přičemž povinnost podání hlášení je uložena v příslušných právních normách. Povinností ohlašovatelů je doručit příslušná hlášení státním či veřejným institucím, které mají dotčenou právní normou uloženou povinnost hlášení kontrolovat, příp. vyměřovat poplatky. Evidence obsahují informace o znečišťování ovzduší, vod, půdy, evidence odpadů či např. likvidace elektrozařízení nebo evidence autovraků v příslušných zařízeních. Přehled jednotlivých hlášení je uveden [zde](#).

Účelem sběru informací prostřednictvím uvedených hlášení je získání informací potřebných pro výkon státní správy v oblasti životního prostředí, jejímž primárním cílem je **ochrana a zlepšování kvality životního prostředí**.

2. Ohlašování prostřednictvím ISPOP

Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností:

- poskytuje nástroje pro tvorbu hlášení, které jsou určeny k využití subjektům, kterým nastává ohlašovací povinnost – inteligentní elektronické formuláře,
- přijímá a eviduje hlášení, která odpovídají datovým standardům pro jednotlivé formuláře; datové standardy jsou zveřejněny na internetových stránkách ISPOP a umožňují zpracovat hlášení v technických prostředcích nezávislých na nástrojích ISPOP,
- formou autorizovaného přístupu do skladiště přijatých hlášení poskytuje zpracovaná hlášení institucím státní a veřejné správy popřípadě dalším státním institucím, které jsou pověřeny pracovat s ohlášenými informacemi,
- umožňuje automatizovanou strojovou výměnu přijatých informací se zákaznickými informačními systémy (informační systémy veřejné správy), které si tak již nemusejí potřebné informace vyměňovat složitě např. v listinné podobě nebo na datových nosičích,
- prostřednictvím elektronických účtů umožňuje všem uživatelům přístup do systému k relevantním informacím (hlášením) umožňuje jim např. stahovat příslušné dokumenty nebo sledovat stav přijatých hlášení,
- je plně v souladu s legislativou, která upravuje podávání evidencí (složkové zákony z oblasti životního prostředí, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád).

Za účelem ohlašování do ISPOP byla implementována formulářová technologie Adobe LiveCycle ES včetně serverového řešení pro příjem, uložení a distribuci dokumentů. Formuláře do ISPOP, reprezentující jednotlivé evidence podle složkových zákonů, jsou dokumenty ve formátu PDF s XML vrstvou umožňující **strojové zpracování dat**.

3. Základní vlastnosti ISPOP

1. Systém **automaticky zpracovává standardizované elektronické dokumenty** reprezentující jednotlivá hlášení (končí kolování dokumentů v listinné podobě).
2. Systém **archivuje všechna zpracovaná hlášení**. Budou tak na jediném místě a snadno dohledatelná, strojově výtěžitelná a statisticky zpracovatelná.
3. Všichni registrovaní uživatelé systému mají přístup k relevantním informacím a datům (ohlašovatelé, ověřovatelé, recenzenti) s možností **vyhledávání ve skladišti hlášení**.
4. Data jsou k dispozici pro využití různého charakteru v rámci výkonu státní správy, což typicky probíhá v tzv. zákaznických informačních systémech, které automaticky přebírají validní data z ISPOP pro následná statistická vyhodnocení (například IS odpadového hospodářství na CENIA (ISOH) nebo informační systém kvality ovzduší na ČHMÚ (ISKO). Jednou ze služeb poskytovaných ISPOP dalším informačním systémům je automatické předávání dat - ISPOP umožní, ať již hromadně nebo po jednom, přenést hlášení do těchto následných systémů, a to samozřejmě bez nutnosti ručního přepisování dat.

Účelem elektronizace a standardizace v ISPOP je automatizované zpracování hlášení, které povede ke zvýšení efektivity ohlašovacích procesů (zrychlení procesu, snížení formální chybovosti, snížení pracnosti - kontrolující na straně státní správy provádí pouze kontrolu obsahu, nezabývá se listinnými zásilkami nebo přepisem údajů do aplikace, kde s ohlášenými údaji dále pracuje). Tyto změny jsou plně v souladu s principy rozvoje **e-Governmentu** a vládou schválenou strategií Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby **Smart Administration**.

4. Napojení ISPOP na ISZR

V posledním čtvrtletí roku 2012 došlo k napojení systému ISPOP na Informační systém základních registrů (ISZR). Jedná se o systém definovaný zákonem o základních registrech č. 111/2009 Sb. Provoz a bezpečnost nad ISZR zajišťuje Správa základních registrů (SZR). Podrobné informace o ISZR naleznete na stránkách www.ispop.cz, nebo přímo na portálu Správy základních registrů <http://www.szrcr.cz/>.

ISZR je jedním ze základních pilířů tzv. eGovernmentu - elektronické veřejné správy. Hlavním cílem je ulehčit občanům, firmám a dalším subjektům styk s veřejnou správou, tj. minimalizovat počet návštěv na úřadech.

Systém ISPOP bude ve svém provozu využívat napojení na následující registry:

- **Registr osob - ROS** (správcem Český statistický úřad) - údaje o právnických osobách, podnikajících fyzických osobách nebo orgánech veřejné moci.
- **Registr obyvatel - ROB** (správcem Ministerstvo vnitra) - aktuální referenční údaje o všech občanech ČR, cizincích s povolením k pobytu v ČR, cizincích, kterým byl na území ČR udělen azyl nebo doplňková ochrana a jiných fyzických osobách, o nichž jiný právní předpis stanoví, že budou vedeny v Registru obyvatel.
- **Registr územní identifikace adres a nemovitostí - RÚIAN** (správcem Český úřad zeměměřický a katastrální) - údaje o základních územních prvcích, např. území státu, krajů, obcí nebo částí obcí, parcel či ulic.

KAPITOLA V.6.2. POVINNOST PODÁVAT HLÁŠENÍ PROSTŘEDNICTVÍM ISPOP V ROCE 2020

V roce 2020 ohlašují údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) subjekty plnící ohlašovací povinnosti dle zákona:

- **č. 25/2008 Sb., o IRZ a ISPOP**
- **č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**
- **č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech**
- **č. 254/2001 Sb., o vodách**
- **č. 477/2001 Sb., o obalech - vyjma povinných osob, které jsou zapojeny do kolektivních systémů sběru obalů (EKO-KOM)**
- **č. 185/2001 Sb., o odpadech**

Přehled ohlašovacích povinností v roce 2020

Agenda	Formulář Zákon/vyhláška	Termín podání/ Ověřovatel
ODPADY	F_ODP_PROD Hlášení o produkci a nakládání s odpady § 21 a § 22 vyhl. č. 383/2001 Sb. - příloha č. 20	15. 2. 2020 ORP
ODPADY	F_ODP_PROD_AV Hlášení o sběru a zpracování autovraků, jejich částí, o produkci a nakládání s odpady § 5 vyhl. č. 352/2008 Sb. - příloha č. 4	15. 2. 2020 ORP
ODPADY	F_ODP_PROD_EL Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání s odpady § 11 vyhl. č. 352/2005 Sb. - příloha č. 8	15. 2. 2020 ORP
ODPADY	F_ODPRZ_VOZ Roční zpráva výrobce a akreditovaného zástupce vybraných vozidel o dosažení cílů stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) zákona o odpadech § 7 vyhl. č. 352/2008 Sb. - příloha č. 5	31. 3. 2020 MŽP
ODPADY	F_ODPRZ_EL Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu § 6 vyhl. č. 352/2005 Sb. - příloha č. 4	31. 3. 2020 MŽP
ODPADY	F_ODPRZ_BAT Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru a odděleného sběru baterií a akumulátorů vyhl. č. 170/2010 Sb. - příloha č. 3	31. 3. 2020 MŽP
ODPADY	F_ODPRZ_PNEU Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik vyhl. č. 248/2015 Sb. - příloha č. 3	31. 3. 2020 MŽP

ODPADY	F_ODP_PCB Evidenční list pro inventarizaci zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB dle § 39 zákona č. 185/2001 Sb. - identifikace vlastníka § 6 vyhl. č. 384/2001 Sb. - příloha č. 2	od 1. 1. 2020 (ihned po změně) MŽP
ODPADY	F_ODP_DO Údaje o dopravci odpadů § 23 vyhl. č. 383/2001 Sb. - příloha č. 27	do 15 dnů od změny provozu KÚ
ODPADY	F_ODP_ZARIZENI Hlášení údajů o zařízení ke sběru a výkupu, využívání a odstraňování odpadů, zařízení podle § 14 odst. 2 zákona a malých zařízení podle § 33b odst. 1 zákona § 23 vyhl. č. 383/2001 Sb. - příloha č. 22	do 15 dnů od změny provozu KÚ
ODPADY	Ohlašování přepravy nebezpečných odpadů ohlašování přes portál www.sepno.cz § 25 vyhl. č. 383/2001 Sb. - příloha č. 26	průběžně
OVZDUŠÍ	F_OVZ_SPE Ohlášení souhrnné provozní evidence § 17 odst. 3 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb.	31. 3. 2020 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_POPL Podání poplatkového přiznání podle § 15 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb.	31. 3. 2020 KÚ (MHMP)
OVZDUŠÍ	F_OVZ_PO Zpráva o halonech, systémech požární ochrany a hasicích přístrojích s halony § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 2 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.	31. 3. 2020 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_RL Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění) a regulovaných látek (znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 3 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.	31. 3. 2020 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_KTSP Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.	do 60 dnů od vystavení dokladu MŽP
VODA	F_VOD_38 Základní údaje předávané znečišťovatelem vodoprávnímu úřadu, správci povodí a pověřenému odbornému subjektu. § 38 odst. 6 vodního zákona č. 254/2001 Sb., v platném znění	dle rozhodnutí vodoprávního úřadu vodoprávní úřad
VODA	F_VOD_ODBER_PODZ Odběr podzemní vody § 10 vyhl. č. 431/2001 Sb. - příloha č. 1	31. 1. 2020 správce povodí
VODA	F_VOD_ODBER_POVR Odběr povrchové vody § 10 vyhl. č. 431/2001 Sb. - příloha č. 2	31. 1. 2020 správce povodí

VODA	F_VOD_VYPOUSTENI Vypouštěné vody § 10 vyhl. č. 431/2001 Sb. - příloha č. 3	31. 1. 2020 správce povodí
VODA	F_VOD_AKU Vzdouvání nebo akumulace povrchové vody § 10 vyhl. č. 431/2001 Sb. - příloha č. 4	31. 1. 2020 správce povodí
VODA	F_VOD_PV Poplatkové přiznání za odebrané množství podzemní vody (dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů § 88j zákona č. 254/2001 Sb., o vodách	15. 2. 2020 SFŽP
VODA	F_VOD_OV Poplatkové přiznání za vypouštění odpadních vod do vod povrchových (dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů) § 89o zákona č. 254/2001 Sb., o vodách	15. 2. 2020 SFŽP
IRZ	F_IRZ Hlášení do Integrovaného registru znečišťování (podle zákona č. 25/2008 Sb.) § 3 zákona č. 25/2008 Sb.	31. 3. 2020 MŽP
OBALY	F_OBL_RV Hlášení o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence vyhl. č. 641/2004 Sb.	15. 2. 2020 MŽP
OBALY	F_OBL_AOS Výkaz o obalech a odpadech z obalů - autorizovaná obalová společnost vyhláška č. 641/2004 Sb.	do uplynutí následujícího čtvrtletí od ukončení čtvrtletí/do 30. dubna od ukončení roku MŽP

KAPITOLA V.6.3. REGISTRACE SUBJEKTU

Pro správné a úspěšné podání hlášení je nutno mít přístupové údaje. Heslo a přihlašovací jméno musí být platné. Pečlivě jej uschovejte pro příští činnost. Pečlivěvažte, zda je sdělíte někomu jinému a to zejména platí pro správce účtu.

Nemohu se přihlásit do ISPOP:

1. **kopíruji heslo či přihlašovací jméno z emailu** – možná kopírujete i mezeru za a před údaji, heslo si zobrazte a oba údaje zkontrolujte
2. **vypršela mi platnost hesla**
  - a. **zapomenuté heslo** – platnost nově vygenerovaného hesla je 60 minut od zaslání, do této doby je nutné se přihlásit do ISPOP a heslo změnit
  - b. **nový uživatel** – platnost prvního hesla (od září 2019) je 1 měsíc od prvního přihlášení, do této doby je nutné se přihlásit do ISPOP a heslo změnit
  - c. **stávající uživatel** – platnost nevyhovujícího hesla je 7 dní od prvního přihlášení (uživatel je na nevyhovující heslo upozorněn tabulkou při každém přihlášení v ISPOP), do této doby je nutné heslo změnit

Pokud vám vypršela platnost hesla, vygenerujte si heslo znovu prostřednictvím odkazu "[Zapomněli jste své heslo?](#)", do 60 minut se přihlaste do ISPOP a změňte ho.

Upozorňujeme, že platnosti hesel jsou také uváděny v notifikačních zprávách, ve kterých jsou hesla uživatelům zaslána!

ČASTO KLADENÉ DOTAZY

- [Nemám/neznám přístupové údaje do ISPOP](#)
- [Při on-line kontrole nebo při odesílání hlášení z PDF formuláře hlásí počítač chybu: Došlo k chybě během přenosu dat do/z ISPOP.](#)
- [Při stahování formuláře se mi objeví na monitoru anglický text, který začíná slovy „Please wait...“ Co s tím?](#)
- [Co mám dělat, když hlášení čeká na vyřízení?](#)
- [VÍCE DOTAZŮ NALEZNETE ZDE](#)

TECHNICKÁ PODPORA SYTÉMU ISPOP V OHLAŠOVACÍM OBDOBÍ 2020

CENIA, jako provozovatel systému ISPOP, zajišťuje technickou podporu prostřednictvím: písemné podpory (aplikace EnviHELP)

Pokládat dotazy mohou i neregistrovaní uživatelé. Uživatelé registrovaní v systému ISPOP mohou využít k položení dotazu své přístupové údaje.

Tazatelé je po zadání dotazu doručena notifikační zpráva s potvrzením o přijetí. Dotaz je následně přidělen konkrétnímu expertovi v dané problematice a odpovězen v nejkratší možné lhůtě.

telefonické podpory

Provozní doba linky 267 125 267 je v úředních dnech, tj. pondělí a středa od 9:00 do 12:00 hodin.

Upozorňujeme uživatele, že kapacita operátorů telefonické podpory je omezená!

Doporučujeme proto

využít nejprve informace dostupné na webu ISPOP ([manuály a návody](#), [často kladené dotazy](#) apod.),

přímo vyhledat informace ve znalostní bázi aplikace EnviHELP(<https://helpdesk.cenia.cz/helpdesk/>),

využít písemnou podporu aplikace EnviHELP na <https://helpdesk.cenia.cz>.

VLASTNÍ REGISTRACE SUBJEKTU

- [Registrační formulář](#)
- [Povinnost registrace](#)
- [Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem zaměstnanec tohoto subjektu](#)
- [Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem externí poradce s plnou mocí](#)
- [Chci zaregistrovat nového uživatele - subjekt již v ISPOP existuje](#)

REGISTRAČNÍ FORMULÁŘ

Registrační formulář ke stažení (musí být vyplněn ve verzi minimálně Acrobat Reader 10, v nižší verzi nebude registrace zpracována).

UPOZORNĚNÍ: provozovatelem zařízení k nakládání s odpady (kompostárna, sběrna odpadů, ...) **SMÍ** být pouze právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající, tzn. v Registračním formuláři vyberte **první možnost**: „Právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající“ a uveďte IČO provozovatele!

Podrobný návod pro registraci subjektu v systému ISPOP je popsán v návodu **Průvodce registrací subjektu**.

POVINNOST REGISTRACE

Podmínkou pro plnění ohlašovací povinnosti prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) je dle § 4, odst. (6) novely zákona č. 25/2008 Sb., **předchozí registrace v systému**. Registraci je možné provést prostřednictvím registračního formuláře, který ohlašovatel vyplní a zašle do systému. Následně po schválení ze strany provozovatele jsou ohlašovateli na e-mail uvedený v registračním formuláři zaslány přístupové údaje, pomocí nichž se přihlásí do uživatelského účtu.

V uživatelském účtu jsou zobrazena všechna podaná hlášení a stav jejich zpracování. Registrační údaje v systému ISPOP slouží pro správné automatické zpracování podaných hlášení a pro předvyplnění popisných údajů o subjektu ohlašovatele v hlášeních v elektronických účtech ISPOP. Součástí ISPOP je registr obsahující informace o účastnících agend, na které se ohlašování prostřednictvím ISPOP vztahuje.

UPOZORNĚNÍ: Registrace subjektu v systému ISPOP se váže k subjektu jako celku, bez ohledu na typ ohlašovací povinnosti (jedna registrace subjektu umožňuje ohlašovat všechny agendy, které je subjekt povinný ohlašovat).

CHCI ZAREGISTROVAT NOVÝ SUBJEKT - JSEM ZAMĚSTNANEC TOHOTO SUBJEKTU

Vyplňte registrační formulář a zašlete ho elektronicky do ISPOP.

Podrobný návod pro registraci subjektu je popsán v kapitole "4.1 Registrace subjektu" v návodu [Průvodce registrací subjektu](#).

CHCI ZAREGISTROVAT NOVÝ SUBJEKT - JSEM EXTERNÍ PORADCE S PLNOU MOCÍ

Zaregistrujte svůj subjekt (tzn. subjekt zmocněnec) do ISPOP přes registrační formulář, následně vložte konvertovanou plnou moc (PM) ve svém účtu a vytvořte tak vazbu zmocnění k novému subjektu.

Podrobný návod pro registraci subjektu externím poradcem je popsán v kapitole "4.3 Registrace subjektu ohlašovatele zmocněncem (externistou) a následné „Přidání zmocnění“ (vytvoření vazby mezi zmocněncem a zmocnitelem)" v návodu [Průvodce registrací subjektu](#).

Náležitosti konvertovaných PM, včetně jejich vzorů, naleznete v návodu [Plná moc v ISPOP](#).

CHCI ZAREGISTROVAT NOVÉHO UŽIVATELE - SUBJEKT JIŽ V ISPOP EXISTUJE

Přidat nového uživatele může uživatel s rolí Správce subjektu (využijte podrobný návod pro registraci nového uživatele již existujícího subjektu v ISPOP, který je popsán v kapitole "7.8.1 Přidání uživatele" v [Manuálu pro ohlašovatele](#)), nebo vyplňte registrační formulář a zašlete ho elektronicky do ISPOP.

Přehled vyhlášených datových standardů určených pro ohlašování v roce 2020.

KAPITOLA V.6.4. REGISTRACE PROVOZOVNY

UPOZORNĚNÍ! Provozovny odpadů se v ISPOP neregistrují.

REGISTRACE PROVOZOVEN OVZDUŠÍ

Registrace provozoven ovzduší se provádí v uživatelském účtu po přihlášení do systému ISPOP a není třeba ji autorizovat. Registrace provozovny ovzduší probíhá automaticky po odeslání žádosti. Po úspěšné registraci provozoven přidělí systém ISPOP daným provozovnám unikátní identifikační číslo provozovny, tzv. IČP. Podrobný proces registrace provozovny ovzduší je popsán v kapitole 7.4.1 Registrace provozovny v [Manuálu pro ohlašovatele](#).

Podání hlášení o výpočtu poplatku a ohlášení souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší je možné až po úspěšně provedené registraci provozovny.

Více informací k agendě ovzduší naleznete v příslušné části [Hlášení - Ovzduší](#).

REGISTRACE PROVOZOVEN IRZ

Registrace provozoven IRZ se provádí v uživatelském účtu po přihlášení do systému ISPOP a není třeba ji autorizovat. **Registrace provozovny IRZ prochází kontrolou provozovatelem ISPOP**, jedná se tedy o časově náročnější proces. Po úspěšné registraci provozoven přidělí systém ISPOP daným provozovnám unikátní identifikační číslo provozovny, tzv. IČP. Podrobný proces registrace provozovny IRZ je popsán v kapitole 7.5.1 Registrace provozovny v [Manuálu pro ohlašovatele](#).

Podání hlášení do IRZ (dle zákona č. 25/2008 Sb.) je možné až po úspěšně provedené registraci provozovny.

UPOZORNĚNÍ: Provozovatelé jsou povinni registrovat IRZ provozovnu pouze v případě, pokud se na ni vztahuje povinnost ohlašování do Integrovaného registru znečišťování životního prostředí (IRZ) a daná IRZ provozovna ještě nebyla v ISPOP registrována (další podrobnosti naleznete v příslušné části [Hlášení - IRZ](#)).

KAPITOLA V.6.5. PODÁNÍ HLÁŠENÍ

Detailní postup naleznete v návodech.

- [Postup při stažení PDF formulářů](#)

1. SUBJEKT PODÁVAJÍCÍ HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT V SYSTÉMU ISPOP REGISTROVÁN

Každý subjekt podávající hlášení prostřednictvím systému ISPOP musí být dle § 4 odst. 6 zákona č. 25/2008 Sb., o IRZ a ISPOP, v systému registrován.

Více informací k registraci subjektu naleznete v záložce [Registrace subjektu](#).

UPOZORNĚNÍ: Bez registrace není hlášení přijato a zpracováno!

2. V SYSTÉMU MUSÍ BÝT ZAREGISTROVANÁ PROVOZOVNA OVZDUŠÍ ČI IRZ NEBO EVIDOVANÉ MÍSTO UŽÍVÁNÍ VODY

Pokud **hlásíte za provozovnu ovzduší či IRZ**, je nutné mít v účtu ISPOP zaregistrované uvedené provozovny. Registraci provozoven provedete přímo ve svém účtu ISPOP - více o registraci provozoven naleznete v záložce [Registrace provozoven](#).

Pokud **hlásíte za místo užívání vody (MUV)**, je nutné mít v účtu ISPOP toto místo evidované. MUV se neregistruje přes ISPOP - v účtu se zobrazí až po evidenci na příslušném [Podniku povodí](#).

UPOZORNĚNÍ! Provozovny odpadů se v ISPOP neregistrují.

3. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT PODÁNO ELEKTRONICKY V PLATNÉM DATOVÉM STANDARDU

Hlášení musí být v platném datovém standardu, který je zveřejněn na [webových stránkách ISPOP](#). Vytvořit hlášení v platném datovém standardu je možné buď:

- použitím PDF formulářů, které jsou dostupné po přihlášení všem registrovaným uživatelům v účtu ISPOP (sekce MÚJ ÚČET -> Stažení formuláře)

NEBO

- ve vlastním softwarovém nástroji.

V případě, že **hlášení není v platném datovém standardu** (jiný datový formát, sken, listinné hlášení, excel apod.), **není systémem po přijetí zpracováno**, neboť není splněna podmínka § 4 odst. 3 zákona č. 25/2008 Sb. a **ohlašovací povinnost není splněna**. Ke splnění podmínky datového standardu je nutno dodržet datový formát a splnit definované logické kontroly.

4. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT PODÁNO PROSTŘEDNICTVÍM WEBOVÝCH SLUŽEB NEBO PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY ISPOP

Ohlášení prostřednictvím systému ISPOP znamená podání prostřednictvím definovaných kanálů, kterými jsou:

- webová služba - např. odeslání přes stisk tlačítka „Odeslat on-line do ISPOP“ na konci každého PDF formuláře

NEBO

- datová schránka "ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)", ID: 5eav8r4, a to buď přímo přes systém datových schránek nebo použitím tlačítka „Odeslat do datové schránky“ na konci každého PDF formuláře. V případě použití tlačítka je nutno zadat přihlašovací údaje k datové schránce subjektu!

UPOZORNĚNÍ: Jinými komunikačními kanály nelze hlášení zaslat.

Před každým odesláním je provedena kontrola splnění datového standardu a logických validací, do jejich splnění není možno hlášení odeslat.

5. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT ROZLIŠENO NA ŘÁDNÉ NEBO DOPLNĚNÉ

Každé hlášení zasláné do systému ISPOP musí obsahovat, zda se jedná o hlášení řádné nebo doplněné.

Každé první zaslání formuláře za konkrétní ohlašovací rok, ohlašovací povinnost a jednotku, za kterou se ohlašuje (subjekt, provozovnu, zařízení, zdroj apod.) je **hlášení řádné**.

Druhé a každé další je hlášení **doplněné**. V rámci podání doplněného hlášení je nutno uvést **evidenční číslo řádného podání**. Systém ISPOP automaticky kontroluje vazbu mezi řádným a doplněným podáním a nezpracuje doplněné podání, pokud ohlašovatelem vyplněné evidenční číslo neodpovídá již zpracovanému řádnému podání za shodné IČO, jednotku a formulář. Stejně tak nepřijme druhé řádné hlášení za uvedenou kombinaci.

UPOZORNĚNÍ! Doplněné podání znamená opětovné podání celého formuláře v elektronické podobě a v platném [datovém standardu](#) (nelze opravovat pouze část).

6. HLÁŠENÍ ZASLANÉ PŘED 1. 9. 2016 MUSÍ BÝT AUTORIZOVÁNO

Dle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, případně dle § 71 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, je nutno každé hlášení zasláné elektronicky autorizovat.

Autorizaci je možné provést buď:

- podepsáním formuláře platným elektronickým podpisem splňujícím podmínky dle zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce

NEBO

- zasláním hlášení prostřednictvím datové schránky

NEBO

- listinnou autorizací - k listinné autorizaci slouží dokument „Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP“, který je zaslán automaticky systémem ISPOP na e-mailovou adresu uvedenou v hlášení. Potvrzení je nutno vytisknout, podepsat a odeslat na adresu provozovatele systému (CENIA, Vršovická 1442/65, Praha 10, 100 10). Autorizaci je nutno provést do 5 dní od zaslání hlášení do systému ISPOP.

Více informací k autorizaci naleznete v záložce [Autorizace dokumentů](#).

UPOZORNĚNÍ! *Autorizace u hlášení, zaslaných po 1. 9. 2016, probíhá automaticky! Více informací [zde](#).*

KAPITOLA V.6.6. AUTORIZACE DOKUMENTŮ

- [Změna způsobu autorizace zaslaných hlášení do ISPOP po 1. 9. 2016](#)
- [Autorizace dokumentů](#)
- [Jak mám autorizovat registraci nebo hlášení?](#)

ZMĚNA ZPŮSOBU AUTORIZACE ZASLANÝCH HLÁŠENÍ DO ISPOP PO 1. 9. 2016

Od 1. 9. 2016 dochází v důsledku novely zákona č. 25/2008 Sb., o IRZ a ISPOP ke **změně způsobu autorizace zaslaných hlášení**.

U všech hlášení zaslaných od 1. 9. 2016 do ISPOP probíhá autorizace automaticky. Nezasílají se tedy již listinná Potvrzení ani není nutné připojovat kvalifikovaný elektronický podpis z důvodu autorizace. Proces odeslání hlášení (online nebo datovou schránkou) zůstává nezměněn.

Z důvodu automatické autorizace hlášení probíhá kontrola na příslušnost odesílatele hlášení! Více informací k autorizaci naleznete [zde](#).

UPOZORNĚNÍ! *Autorizace registračních formulářů zůstává zachována!*

AUTORIZACE DOKUMENTŮ

Dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu **je nutné autorizovat elektronicky zaslaný dokument** - doložit autorství vyplněného formuláře. Způsoby autorizace jsou popsány v odstavci níže.

UPOZORNĚNÍ! *Autorizace hlášení dle uvedeného se týká pouze těch hlášení, která byla do ISPOP odeslána před 1. 9. 2016. Autorizace registračních formulářů zůstává zachována!*

JAK MÁM AUTORIZOVAT REGISTRACI NEBO HLÁŠENÍ?

1. Mám datovou schránku.

Registraci nebo hlášení odešlete přes tlačítko "Odeslat do datové schránky" v PDF formuláři nebo přiložte registraci či hlášení (v interaktivním formuláři PDF nebo XML soubor) přímo do datové zprávy.

Datovou zprávu odešlete do datové schránky s názvem "**ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)**", ID: **5eav8r4**.

2. Mám kvalifikovaný elektronický podpis.

Přiložte kvalifikovaný elektronický podpis do registrace nebo hlášení a odešlete přes tlačítko "Odeslat on-line do ISPOP" v PDF formuláři.

Více informací o elektronickém podpisu naleznete v návodu [Elektronický podpis v ISPOP](#).

3. Nemám datovou schránku ani kvalifikovaný elektronický podpis (listinná autorizace).

Registraci nebo hlášení odešlete přes tlačítko "Odeslat on-line do ISPOP" v PDF formuláři. Následně Vám bude **na email uvedený ve formuláři zaslán dokument "Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP"**.

Toto **Potvrzení je nutné vytisknout, nechat podepsat statutárním zástupcem a zaslat v obálce na adresu [CENIA](#)**.

Autorizace prostřednictvím listinného Potvrzení musí být učiněna podle § 37 odstavce (4) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu **do 5 dní od podání elektronického dokumentu**, jinak se datum podání dokumentu posouvá na **datum podání Potvrzení na poštu**.

KAPITOLA V.6.7. MANUÁLY A NÁVODY

REGISTRACE V ISPOP

- [Průvodce registrací subjektu \(PDF, 1102 KB\)](#)
- [Průvodce registrací zahraničního subjektu \(PDF, 346 KB\)](#)
- [Videomanuál pro registraci subjektu OZO](#)
- [Nejčastější dotazy k registraci OZO \(PDF, 210 KB\)](#)

UŽIVATELSKÉ MANUÁLY ISPOP (OBECNÉ)

- [Manuál pro ohlašovatele \(PDF, 4317 KB\)](#)
- [Manuál pro ověřovatele a recenzenty \(PDF, 4144 KB\)](#)
- [Postup při stažení PDF formulářů z ISPOP \(PDF, 921 KB\)](#)

AGENDA OVZDUŠÍ - REGISTR ODBORNĚ ZPŮSOBILÝCH OSOB (OZO)

- [Manuál pro OZO výrobce \(PDF, 2699 KB\)](#)
- [Manuál pro OZO \(PDF, 1364 KB\)](#)
- [Manuál pro Správce výrobce \(PDF, 1093 KB\)](#)
- [Videomanuál pro registraci subjektu OZO](#)
- [Nejčastější dotazy k registraci OZO \(PDF, 210 KB\)](#)

AGENDA ODPADŮ

- [Manuál k vyplnění formuláře F_ODP_PROD \(PDF, 2047 KB\)](#)

AGENDA IRZ (HLÁŠENÍ DO VEŘEJNÉHO INTEGROVANÉHO REGISTRU ZNEČIŠŤOVÁNÍ)

- [Manuál pro práci s formulářem F_IRZ \(PDF, 2194 KB\)](#)
- [Manuál ke geoportálu IRZ \(PDF, 2905 KB\)](#)

- [Žádost o převedení provozovny IRZ na nového provozovatele \(PDF, 115 KB\)](#)

AGENDA VOD

- [Manuál pro bilanční formuláře \(F_VOD_ODBER_PODZ, F_VOD_ODBER_POVR, F_VOD_VYPOUSTENI, F_VOD_AKU\) \(PDF, 1538 KB\)](#)

PLNÁ MOC

- [Informace k plné moci vkládané do ISPOP \(PDF, 451 KB\)](#)
- [Plná moc - vzor \(PDF, 132 KB\)](#)

ELEKTRONICKÝ PODPIS

- [Elektronický podpis v ISPOP \(PDF, 213 KB\)](#)

KAPITOLA V.6.8. NASTAVENÍ PC

DOSTUPNOST WEBOVÝCH STRÁNEK A APLIKACE ISPOP

Aplikace ISPOP je dostupná na adrese <https://www.ispop.cz/>.

Pokud aplikace není přímo dostupná, je nutné pro správné fungování nastavit na firewallu výjimku pro tuto URL adresu:

URL adresa	DNS	Port	IP adresa
https://www.ispop.cz/	www.ispop.cz	443	90.176.151.56

Nastavení firewallu je typicky potřebné v počítačích, které se připojují k internetu nikoliv přímo (např. z domova), ale z intranetových počítačových sítí (větší firmy s vyšším počtem počítačů). Nastavení by měl provádět výhradně správce sítě.

Notifikace ze systému ISPOP jsou zasílány z domény ispop.cz, IP adresa je 90.183.212.155.

Poznámka: Uvedená IP adresa 90.176.151.56 je platná od 18.1.2018 a nahradila starou 90.182.205.52.

SOFTWAREVÉ A SYSTÉMOVÉ POŽADAVKY

Operační systém	Microsoft Windows 7 nebo vyšší	
Internetový prohlížeč	Microsoft IE 11 nebo vyšší	https://support.microsoft.com/cs-cz/help/17621/internet-explorer-downloads
	Firefox 52 nebo vyšší	https://www.mozilla.org/cs/firefox/new/
	Chrome 61 nebo vyšší	https://www.google.com/intl/cs/chrome/browser/features.html
Adobe Reader	Adobe Reader 10 nebo vyšší	https://get.adobe.com/cz/reader/otherversions/

Pro přístup k aplikaci ISPOP je nutný internetový prohlížeč (zdarma ke stažení) a internetové připojení a to alespoň na nezbytně nutnou dobu pro stažení/získání přiděleného hlášení.

Pro práci s formuláři ISPOP (registrace, hlášení) je nutný Adobe Reader (zdarma ke stažení). Pro plnou funkčnost formulářů (digitální podpis, validace formulářů, aj.) je nutné mít správně nastaveno aktuální datum Vašeho zařízení a internetové připojení.

Minimální systémové požadavky

Minimální systémové požadavky se odvíjejí od nároků operačního systému:

- moderní procesor (32-bit/64-bit) taktován na 1 GHz nebo rychlejší
- 1 GB RAM (32-bit) nebo 2 GB RAM (64-bit) nebo více
- volné místo na disku pro potřebu ukládání formulářů

Upozornění: V případě velkého objemu zpracovávaných dat za použití PDF formulářů (nad 50 stran) může docházet ke snížení komfortu při práci s formulářem (v závislosti na technickém vybavení a stavu počítače). V takovém případě doporučujeme použití jiného softwarového nástroje, který bude pro konkrétní ohlašovací povinnost schopen generovat hlášení v [datovém standardu](#), vyhlášeném pro příslušný ohlašovací rok a zveřejněném na webových stránkách www.ispop.cz.

FORMULÁŘOVÉ ŘEŠENÍ ADOBE A XML

Základem ISPOP je formulářové řešení založené na technologii Adobe LiveCycle ES.

Elektronické inteligentní formuláře jsou k dispozici ve formátu PDF a jejich součástí je XML vrstva pro strojové zpracování. PDF formuláře umožňují pracovat i s elektronickým podpisem, jehož připojením je možné dokument autorizovat. Vyplnění a prohlížení formulářů je možné prostřednictvím aplikace Adobe Reader, který je dostupný volně ke stažení (<https://get.adobe.com/cz/reader/otherversions/>).

Přílohy do PDF formulářů lze přikládat buď prostřednictvím k tomu určených polí ve formulářích (doporučený postup) nebo standardní funkcionalitou PDF formulářů. V případě načtení XML do formuláře je nutné přílohy vkládat až do formuláře, při zakódování přílohy do xml nebude tato příloha načtena.

ELEKTRONICKÝ PODPIS

Aby mohl být elektronický podpis používán a vyhodnocen, je nutné nejdříve na počítači provést instalaci tzv. kořenových certifikátů certifikačních autorit a v Adobe Reader, pokud to program vyžaduje provést, nastavení důvěryhodnosti certifikátů. Pokud se nastavení neprovede, je většinou uživateli sdělena informace, že se elektronický podpis nepodařilo ověřit a je nedůvěryhodný. Veškeré informace poskytne dodavatel elektronického podpisu.

Pro korektní zpracování registrace nebo hlášení v systému ISPOP doporučujeme v Adobe Readeru X (verze 10 a vyšší) zkontrolovat nastavení digitálního podpisu dle [náhledu](#).

Postup nastavení v Adobe Reader: Úpravy -> Předvolby -> Zabezpečení -> Další předvolby -> Vytvoření -> Výchozí nastavení podepisování podpisů - PKCS#7 - Odpojeno.

NÁVODY PRO ŘEŠENÍ TECHNICKÝCH PROBLÉMŮ

Obsah

- [Neustále se zobrazuje informace o odstávce systému](#)
- [Problémy zabraňující odeslání formuláře](#)
- [Stažení PDF formuláře - povolení vyskakovacích oken](#)

- [Povolení JavaScriptu pro správné fungování PDF formulářů](#)
- [Odeslání PDF formuláře - žlutý pruh](#)
- [Nedostupnost webových stránek ISPOP - zahození paketu na firewallu](#)

NEUSTÁLE SE ZOBRAZUJE INFORMACE O Odstávce SYSTÉMU

V případě, že se vám po přihlášení do ISPOP a kliknutí na tlačítko "Můj účet" zobrazuje **hláška** o probíhající odstávce nebo technických potížích a neprobíhá plánovaná odstávka (viz kalendář **plánovaných odstávek** na hlavní straně webu), pravděpodobně máte stránku tzv. nakešovanou.

Keš (anglicky cache) je program nalézající se mezi vaším počítačem a serverem, kterému váš webový prohlížeč zasílá požadavky na jednotlivé stránky. Jakmile pak jde stránka přes keš zpátky do vašeho prohlížeče, keš si ji uloží a při dalším stejném požadavku ji nabídne, místo aby byl obtěžován původní server. Všechny moderní prohlížeče už dnes mají vlastní keš, kešování podporují také nejruznější routery, brány a proxy servery.

Webovou stránku www.ispop.cz je nutné aktualizovat, např. pomocí klávesy „F5“ (horní řada na klávesnici k počítači).

PROBLÉMY ZABRAŇUJÍCÍ ODESLÁNÍ FORMULÁŘE

Při odesílání PDF formulářů do ISPOP můžete narazit na problémy, které Vám mohou zabránit odeslání dokumentu do ISPOP. K vyřešení těchto problémů Vám mohou pomoci zkušenosti shrnuté na [následující stránce](#).

Příčiny neúspěšného odeslání mohou být:

1. Chyba při odesílání do ISPOP (SOAP Error)
2. Chyba odeslání do ISPOP
3. Chyba hesla (jak vynutit opětovné zadání hesla?)

STAŽENÍ PDF FORMULÁŘE - POVOLENÍ VYSKAKOVACÍCH OKEN

Pro stažení PDF formuláře je nutné v internetovém prohlížeči povolit otevírání tzv. vyskakovacích oken. **Návod** popisující postup **povolení vyskakovacích oken** je dostupný [zde](#).

POVOLENÍ JAVASCRIPTU PRO SPRÁVNÉ FUNGOVÁNÍ PDF FORMULÁŘŮ

Pro správné fungování PDF formulářů je nutné mít v programu **Adobe Reader** povolený **JavaScript**. JavaScript je možné povolit buď v Adobe Reader, nebo v internetovém prohlížeči (např. v Internet Explorer). **Návod** popisující povolení JavaScriptu přímo v okně internetového prohlížeče a také v programu Adobe Reader je dostupný [zde](#).

ODESLÁNÍ PDF FORMULÁŘE - ŽLUTÝ PRUH

Aby bylo možné odeslat hlášení v PDF formuláři tlačítkem "Odeslat on-line" nebo provést on-line kontrolu, je nutné **povolit komunikaci se serverem ISPOP**. **Návod** na povolení komunikace se serverem ISPOP v programu Adobe Reader je dostupný [zde](#).

NEDOSTUPNOST WEBOVÝCH STRÁNEK ISPOP - ZAHOZENÍ PAKETU NA FIREWALLU

Nedostupnost webových stránek ISPOP je v některých případech způsobena zahozením paketu firewallem na místní síti uživatele (*TCP MSS exceeded*).

Příznaky:

1. Nedostupnost stránek <http://www.ispop.cz>.
2. Související záznamy v logu firewallu (Cisco PIX/ASA) o zahození paketu z důvodu *MSS exceeded*.
Příklad logu Cisco PIX/ASA: *%PIX-4-419001: Dropping TCP packet from outside:89.187.152.124/443 to inside:<IP adresa/port vnějšího rozhraní firewallu>, reason: MSS exceeded, MSS 1380, data 1460*

Možnosti řešení:

- Provést aktualizaci programového vybavení firewallu Cisco ASA/PIX: <http://www.cisco.com/en/US/docs/security/asa/asa80/release/notes/arn804n.html>
TCP Normalization Enhancements
The default action for packets that exceed MSS has changed from drop to allow (the exceed-mss command).
- Aplikovat workaround dle doporučení Cisco: http://www.cisco.com/en/US/products/hw/vpndevc/ps2030/products_tech_note09186a00804c8b9f.shtml

Výše uvedené postupy a návrhy řešení na straně dotčených sítí jsou potvrzeny dodavatelem zařízení - společností Cisco.

KAPITOLA V.6.9. ČASTO KLADENÉ DOTAZY (FAQ)

SYSTÉM ISPOP

- [Když dám stáhnout formulář, objeví se mi na monitoru anglický text „Please wait...“. Co mám dělat?](#)
- [Při on-line kontrole nebo při odesílání hlášení z PDF formuláře hlásí počítač chybu: Došlo k chybě během přenosu dat do/z ISPOP.](#)
- [Proč se na webu ISPOP stále zobrazuje odstávka nebo není možné se přihlásit?](#)
- [Postup při ztrátě/zapomenutí přístupových údajů](#)
- [Změna způsobu autorizace hlášení odesílaných do ISPOP po nabytí účinnosti novely zákona č. 25/2008 Sb., o IRZ a ISPOP \(zákonem č. 255/2016 Sb.\) od 1.9.2016](#)
- [Z jakého důvodu jsem po odeslání hlášení neobdržel e-mail s přílohou „Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP“? \(Zasílání „Potvrzení pro listinnou autorizaci“ hlášení bylo zrušeno!\)](#)
- [Hlášení mi bylo "Vráceno k doplnění". Co mám teď udělat?](#)
- [Co mám dělat, když hlášení čeká na vyřízení?](#)

VODA

- [Kde najdu formuláře pro poplatková hlášení dle zákona o vodách - zálohy na rok 2020 a 2021 za zdroj znečišťování \(vypouštění odpadní vody\) a za odebrané množství podzemní vody?](#)

OVZDUŠÍ

- [Co mám dělat, když došlo ke změně provozovatele provozovny ovzduší?](#)

Odpady

- [On-line validace hláší: Adresa zařízení \(IČZ: CZXXXXXXX\) uvedená u partnera \(IČO: XXXXXXXXXXX\) nesouhlasí s adresou v Registru zařízení.](#)
- [On-line validace hláší: Údaje o ohlašovateli \(původce nebo oprávněná osoba\) uvedené ve formuláři \(název, adresa\) neodpovídají údajům uvedeným v RES k 31.12.2017.](#)
- [Jak získám IČP ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech?](#)
- [ABC bilance způsobu nakládání není vyrovnaná. Jak chybu napravit?](#)
- [Jak vyplnit hlášení, když mám u jednoho katalogového čísla odpadu více partnerů?](#)
- [Jak ohlašovat stavby, které se nacházejí na území jednoho ORP nebo jsou rozmístěny přes více ORP \(liniové stavby\)?](#)
- [Kdy vzniká subjektu povinnost podat hlášení o produkci a nakládání s odpady?](#)

IRZ

- [Musím podávat hlášení do IRZ, když jsem v loňském roce měl činnost „10 – Vlastní činnost“?](#)
- [Co dělat, když je příslušná provozovna IRZ již v ISPOP zaregistrována, ale pod jiným subjektem \(IČO\)?](#)

NENALEZLI JSTE ODPOVĚĎ NA VAŠI OTÁZKU?

Zkuste **vyhledat odpověď přímo ve znalostní bázi** aplikace EnviHELP - <https://helpdesk.cenia.cz/helpdesk/>.

Ve znalostní bázi EnviHELP naleznete nejen odpovědi na dotazy k ISPOP, ale také k dalším agendám životního prostředí.

KAPITOLA V.6.10. KONTAKTY

PROVOZOVATEL SYSTÉMU ISPOP

CENIA, česká informační agentura životního prostředí

adresa: Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

web: www.cenia.cz

fb: www.facebook.com/ENVIDATA/

Datová schránka pro zasilání registrací a hlášení: 5eav8r4

Pozn.: Soubory typu jpg, doc, xls, zip, rar, přeposlané zprávy (např. zfo) apod. zaslané do datové schránky ISPOP nebudou zpracovány z důvodu nedodržení datového standardu. Do datové schránky je nutné zasílat pouze interaktivní pdf formuláře (nikoliv naskenovaný dokument v pdf) a data s XML strukturou v souboru s příponou *.xml bez průvodních dopisů.

Na adresu CENIA, provozovatele systému ISPOP, se poštou zasílá POUZE:

- Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP - tzv. autorizační potvrzení registrace
- Žádosti o přesun provozoven IRZ pod nového provozovatele

NEZASÍLEJTE poštou oskenované/vytištěné registrace, hlášení či plné moci - tyto dokumenty nebudou zpracovány.

TECHNICKÁ PODPORA SYTÉMU ISPOP

CENIA, jako provozovatel systému ISPOP, zajišťuje technickou podporu prostřednictvím:

- **písemné podpory (aplikace EnviHELP)**

Pokládat dotazy mohou i neregistrovaní uživatelé. Uživatelé registrovaní v systému ISPOP mohou využít k položení dotazu své přístupové údaje.

Tazateli je po zadání dotazu doručena notifikační zpráva s potvrzením o přijetí. Dotaz je následně přidělen konkrétnímu expertovi v dané problematice a odpovězen v nejkratší možné lhůtě.

- **telefonické podpory**

*Provozní doba linky **267 125 267** je v úředních dnech, tj. pondělí a středa od 9:00 do 12:00 hodin.*

Upozorňujeme uživatele, že kapacita operátorů telefonické podpory je omezená!

Doporučujeme proto

- využít nejprve **informace dostupné na webu ISPOP** ([manuály a návody](#), [často kladené dotazy](#) apod.),
- přímo vyhledat **informace ve znalostní bázi aplikace EnviHELP** (<https://helpdesk.cenia.cz/helpdesk/>),
- využít **písemnou podporu aplikace EnviHELP** na <https://helpdesk.cenia.cz>.

KAPITOLA V.6.11. HALONY A HALONOVÉ INSTALACE A OSTATNÍ

http://www.mzp.cz/cz/ispop_informace

Podle zákona č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, § 11, je povinností hlásit prostřednictvím ISPOP následující údaje:

HALONY a HALONOVÉ INSTALACE

- počet systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, jejich typ a množství halonů v nich obsažených, množství použitých a skladovaných halonů, opatření ke snižování emisí podle § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

REGULOVANÉ LÁTKY a FLUOROVANÉ SKLENÍKOVÉ PLYNY (F-plyny)

zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění) a regulovaných látek (znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) podle § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

Hlášení se podávají DO 31. BŘEZNA za uplynulý kalendářní rok.

§ 11 Podávání zpráv

(1) Osoba, která v kalendářním roce

- a) získá od osoby z jiného členského státu Evropské unie více než 200 tun ekvivalentu CO₂ fluorovaných skleníkových plynů,
- b) předá osobě do jiného členského státu Evropské unie více než 200 tun ekvivalentu CO₂ fluorovaných skleníkových plynů,
- c) zneškodní více než 200 tun ekvivalentu CO₂ fluorovaných skleníkových plynů, nebo
- d) uvede poprvé na trh na území České republiky, s výjimkou dovozu, znovuzíská, recykluje, regeneruje nebo zneškodní regulované látky,

podá nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku ministerstvu zprávu, ve které uvede názvy a množství získaných, předaných nebo zneškodněných fluorovaných skleníkových plynů, s uvedením členského státu, ze kterého byly tyto látky získány nebo do kterého byly předány, a původ látek, které byly zneškodněny, nebo názvy a množství regulovaných látek uvedených na trh, znovuzískaných, recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných, s uvedením původu těch látek, které byly zneškodněny.

(2) Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systém požární ochrany anebo hasicí přístroj s halony, je povinna do 31. března za uplynulý kalendářní rok podat zprávu ministerstvu obsahující jeho typ a popis instalace, počet a množství v něm obsažených halonů, množství použitých halonů, množství skladovaných halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí.

(3) Zprávy podle odstavců 1 a 2 podává osoba prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí⁴⁾.

ODKAZY:

Vzor formuláře zprávy o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek, který je přístupný elektronicky přes systém ISPOP je uveden [v příloze č. 3 vyhlášky č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů.](#)

[ISPOP webový portál](#)

[SCHKT \(Svaz chladicí a klimatizační techniky\)](#)

KAPITOLA V.7. BILANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Fugitivní emise:

Dříve:

Fugitivní emise se rozumí vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v § 1 písm. c).

Nyní – fugitivní emise:

Fugitivními emisemi - jakékoli emise těkavých organických látek do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů,

U zdrojů VOC fugitivní emise nelze měřit. Zásadně jsou dopočítávány.

Celkovými emisemi - součet fugitivních emisí a emisí těkavých organických látek v odpadních plynech,

Roční hmotnostní bilance organických rozpouštědel

1. Technické údaje

K provedení bilance jsou podle § 7 odst. 5 uvedeny na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci používaných výrobků následující data:

- celkový obsah VOC ve výrobku v kg/kg nebo v hmotnostních %,
- v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev je navíc uveden obsah netěkavých látek (sušiny) ve výrobku v hmotnostních nebo objemových % a hustota výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových %.

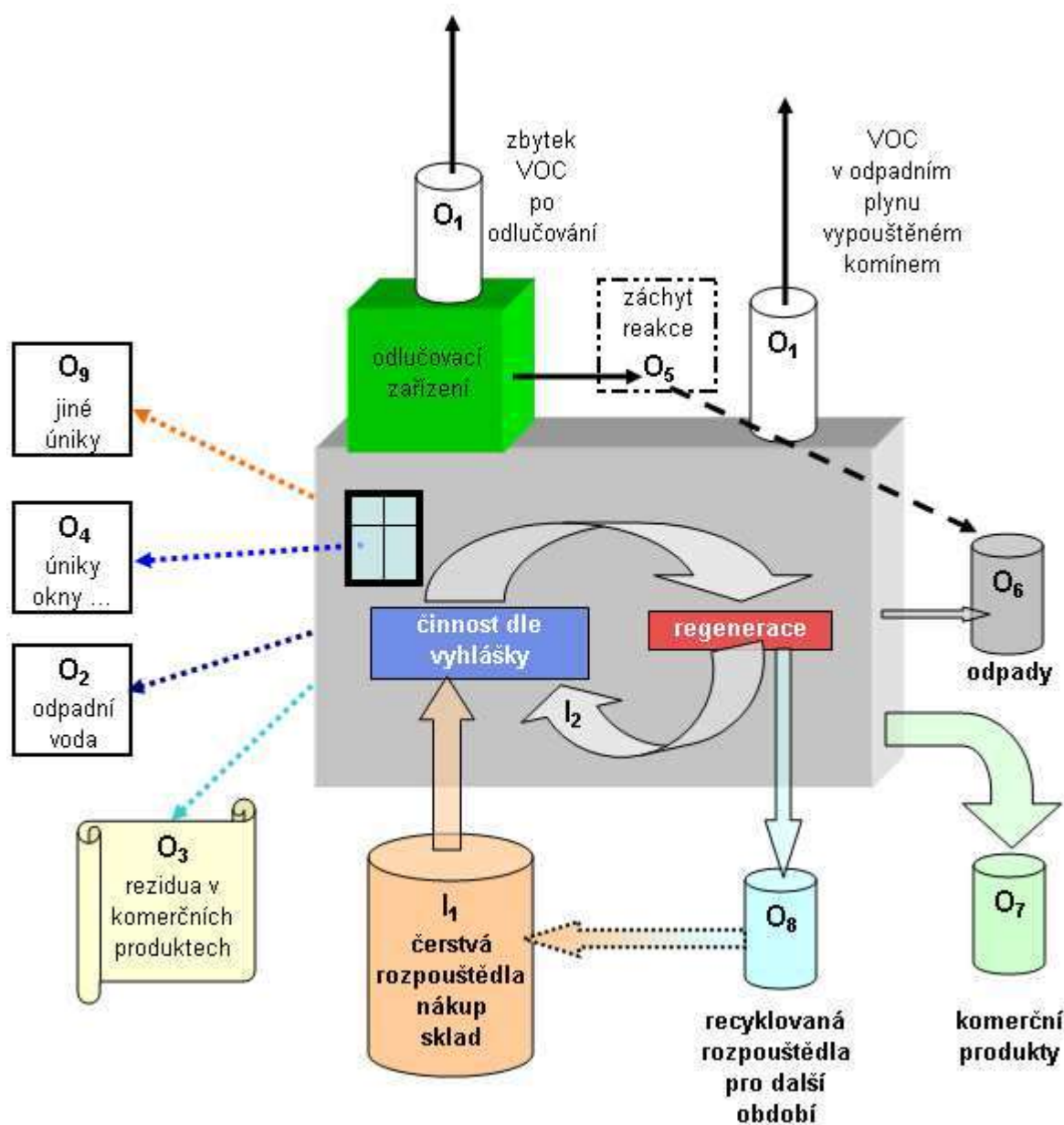
2. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočet na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; ~~v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát~~ **při výpočtu veličiny O5 se bere** v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalování, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O6, O7 a O8
O6, O7 nebo O8

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla **interně** regenerována ze směsi k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a ~~která~~ **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I1 - O8 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ nebo } F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O1 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

VÝPOČET JEDNOTLIVÝCH POLOŽEK – PŘÍKLADY

I₁ (celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance):

Používaná surovina či chemikálie	Roční spotřeba	Obsah VOC	VOC celkem	Obsah TOC ve VOC	TOC celkem
-------------------------------------	-------------------	--------------	---------------	------------------------	---------------

	(kg)	(kg/kg)	(kg)	(kg/kg)	(kg)
Isopropanol	5 181,00	1,00	5 181,00	0,60	3 108,60
Barvy ofset	30 324,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Botcherin 6004	1 303,00	1,00	1 303,00	0,84	1 099,08
Čistič válců a gum C-40 S	2 718,00	1,00	2 718,00	0,89	2 419,02
Super čistič	1 998,00	1,00	1 998,00	0,79	1 578,42
IN 60 S	1 106,00	1,00	1 106,00	0,86	951,16
Celkem surovin(kg/rok)	42 630,00	Celkem VOC za rok: 12 306,00		Celkem TOC za rok 9 156,28	
Celkem vstup organických látek, vyjádřených jako org. C v kg za rok					9 156,28
VOC z bezpečnostních listů, TOC z bezpečnostních listů, případně výpočtem					

O₁ hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích):

Použije se většinou protokol z autorizovaného měření.

Org. C	Hodiny za rok	Emise	Celkové emise
	hod/rok	(kg/hod)	(kg/rok)
Výduch č. 1	8 100	0,068	550,8
Výduch č. 2	8 100	0,046	372,6
Výduch č. 3	8 100	0,057	461,7
celkem			1 385,1

O₂ hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O₅ brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

Hodnotu nutno zjistit měřením. Jde o poměrně náročná a nesnadná stanovení. Vhodná konzultace s orgány ochrany vod.

O₃ hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako rezidua v expedovaných produktech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₅ hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O₆, O₇ nebo O₈

Hodnotu nutno zjistit měřením, případně zjištěním (měřením) účinnosti záchytu (odlučovače), případně vážením přírůstku na filtru (aktivní uhlí) apod.

O₆ hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₇ hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravných expedovaných jako komerční produkt

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₈ hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 ani nebyla započtena do veličiny O7

Hodnotu nutno zjistit bilancí.

ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE ROZPOUŠTĚDEL – PŘEHLEDNÁ TABULKA PRO BILANCI

Celková spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:		$C = I_1 - O_8$
I_1	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O_7	_____ kg
Celková spotřeba (VOC) C =		_____ kg
Fugitivní emise F se vypočtou ze vztahu		$F = I_1 - O_1 - O_5 - O_6 - O_7 - O_8$
		$I_1 =$ _____ kg
		mínus
O_1	hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích)	_____ kg
O_5	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O_6 , O_7 nebo O_8	_____ kg
O_6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech	_____ kg
O_7	hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích expedovaných jako komerční produkt	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsi k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 ani nebyla započtena do veličiny O7	_____ kg
Celkem fugitivní emise F		_____ kg
I_2	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou regenerovány a znovu (recyklovaně) použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost)	_____ kg
Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel I, kde $I = I_1 + I_2$ (uvádí se v %).	$F/(I_1 + I_2) \times 100 =$	_____ : (_____ + _____) x 100 = = _____ %

Výpočet bilancí (pokud neznáte obsah organického C od dodavatele)

Protože platí zákon zachování hmoty, je výpočet velmi přesný. Je založen na následujících skutečnostech a pravidlech:

- barva obsahuje sušinu a těkavý podíl, jsou běžně udávány v katalozích,
- těkavý podíl je tvořen jednotlivými těkavými komponenty, jejich vzorce a průměrné složení je uvedeno v katalozích a chemických tabulkách,

- každá těkavá komponenta je obsažena v různém množství, toto lze získat u výrobce,
- každá komponenta obsahuje různý podíl organického uhlíku,
- všechny tyto údaje lze získat z katalogů nebo výpočtem ze sumárních vzorců chemických individuů a tedy lze vypočítat obsah organického uhlíku v 1 kg barvy.

Výpočet je:

- přesný, pokud máme dobré podklady
- lze jej udělat pro libovolný počet barev a sestav
- rychlý
- bezpečný
- levný

Postup výpočtu je pro jednoduchost a přehlednost vhodné provést v tabulce:

Typ NH:					
Sušina NH	Obsah těkavých látek v NH	Chemické složení NH			Hmotnost org. uhlíku z jednotlivých složek pro 1 kg NH
		Těkavá složka NH	Hmotnostní zlomek složky v NH nebo v těk. podílu	Obsah organického C ve složce	
1	2	3	4	5	6
(%)	(kg/kg)		(kg/kg)	(kg/kg)	(kg/kg)
Celkem organického uhlíku v 1 kg NH:					

1. Vyplníme z katalogu sušinu barvy.
  2. Vypočteme těkavý podíl a převedeme jej do hmotnostního zlomku, tj. % hm. těkavých látek/100 %.
  3. Zjistíme podíl jednotlivých komponent v těkavém podílu barvy v % a převedeme jej na hmotnostní zlomek, tj. % hmotnosti komponenty v těk. podílu/100 %.
  - 3.1 Alternativou je znalost podílu komponenty z celé barvy.
  4. Vypočteme či zjistíme obsah organického uhlíku v jednotlivých komponentech a převedeme do hmotnostního zlomku.
  5. Vynásobením těchto hodnot v tabulce pro každou komponentu a jejich sečtením získáme obsah organického uhlíku v 1 kg barvy a to jako hmotnostní zlomek (podíl).
  - 5.1 Alternativou je znalost obsahu z 1 kg NH.
  6. Výpočtem 1: hmotnostní zlomek uhlíku v 1 kg dostaneme množství barvy, při kterém je emitován 1 kg org. uhlíku.
- Často se stane, že emise z měření se liší řádově od bilance. V tomto případě se bude stav ověřovat a závisí případ od případu, jak bude rozhodnuto.

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotelen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spoluspalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů (tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

*Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). **Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno.** Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.*

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

KAPITOLA VI.2. – NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 8 Národní program snižování emisí České republiky

(1) Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen "národní program"). Národní program schvaluje vláda. **Požadavky na obsah národního programu jsou uvedeny v příloze č. 12 k tomuto zákonu.**

(2) Ministerstvo národní program zpracuje a oznámí Evropské komisi nejméně jednou za 4 roky. Aniž je tato povinnost dotčena, ministerstvo aktualizuje nástroje a opatření obsažené v národním programu do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní projekce Evropské komisi v případě, že podle předložených údajů nebyly splněny národní závazky ke snížení emisí nebo existuje riziko jejich nedodržení.

§ 9 Programy zlepšování kvality ovzduší

(1) V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem a s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší. Program zlepšování kvality ovzduší schvaluje ministerstvo a vyhláší ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(2) Požadavky na obsah programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu. Při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší ministerstvo přijme taková opatření, aby imisního limitu bylo dosaženo co nejdříve.

(3) Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a ministerstvo v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b).

(4) Obec a kraj provádějí opatření, která jim byla uložena v příslušném programu zlepšování kvality ovzduší, v rámci svých možností tak, aby bylo imisního limitu dosaženo co nejdříve. Pro tyto účely vypracuje tato obec a kraj do 12 měsíců ode dne vyhlášení příslušného programu zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku Ministerstva životního prostředí v návaznosti na tento program svůj časový plán provádění opatření, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kraj poskytne obci potřebnou součinnost při zpracování časového plánu za účelem zajištění jeho souladu s časovým plánem kraje.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem a s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti aktualizuje program zlepšování kvality ovzduší podle potřeby, nejméně však jednou za 3-4 roky.

§ 10 Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM₁₀ nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu za podmínek uvedených v této příloze.

(2) Vznik smogové situace a její ukončení vyhláší ministerstvo neprodleně ve veřejně přístupném informačním systému a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci, dotčené krajské úřady, dotčené obecní úřady, které mají vydaný regulační řád, dále obce, které mají stanovenou nízkoemisní zónu, a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 3.

(3) Pro případy překročení regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 k tomuto zákonu stanovuje krajský úřad zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) pro stacionární zdroje, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Při stanovování jejich rozsahu krajský úřad musí přihlídnout ke skutečnosti, zda a do jaké míry jsou stacionárním zdrojem dosahovány úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami stanovenými v závěrech o nejlepších dostupných technikách. Krajský úřad informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu o aktuálním výčtu těchto zdrojů.

(4) Je-li to třeba, vydá obec pro případy vzniku smogové situace regulační řád. Regulační řád obsahuje opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel. Regulační řád se nevydává, je-li zřejmé, že omezení provozu vozidel v obci nemůže přispět ke snížení úrovně znečištění. Regulační řád vydává obec formou nařízení⁵⁾ a zároveň o jeho vydání informuje ministerstvo. Odbornou pomoc při zpracování regulačních řádů poskytuje obcím ministerstvo.

(5) V případě, že je pro dané území stanovena nízkoe emisní zóna podle § 14, jsou opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vzniku smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovení nízkoe emisní zóny.

(6) Osoba, která provozuje televizní nebo rozhlasové vysílání, je povinna bez nároku na úhradu nákladů neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu zveřejnit jí poskytnuté informace o riziku vzniku nebo o vzniku smogové situace a o jejím ukončení, a to na základě žádosti ministerstva.

§ 14 Nízkoe emisní zóny

"(1) Rada obce může za účelem omezení znečištění ovzduší z dopravy na svém území nebo jeho části opatření obecné povahy vydaným v přenesené působnosti stanovit zónu s omezením provozu silničních motorových vozidel (dále jen "nízkoe emisní zóna"), do které mohou vjet pouze a)

a) silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu,

b) silniční motorová vozidla uvedená v příloze č. 8 k tomuto zákonu a
c) silniční motorová vozidla označená emisní plaketou vydanou v jiném státě, pokud podmínky pro označení silničních motorových vozidel emisní plaketou a podmínky provozu v nízkoe emisní zóně v tomto státě jsou obdobné jako podmínky stanovené tímto zákonem; vzory emisních plaket vydaných v jiném státě, s nimiž je povolen vjezd do nízkoe emisní zóny podle tohoto zákona, zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

KAPITOLA VI.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI

Další oblastí, týkající se ochrany ovzduší je oblast ochrany klimatického systému Země. Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů zavedl povinnost pro některé provozovatele požádat o přidělení povolenek na vypouštění skleníkových plynů.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Předpis mění: 695/2004 Sb.; 212/2006 Sb.; 292/2009 Sb.; 227/2009 Sb.; 164/2010 Sb.; 85/2012 Sb.

Předpis ruší: 315/2008 Sb.; 12/2009 Sb.; 287/2010 Sb.

Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropské unie 1), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie 2) a v souladu s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu 3) (dále jen "Úmluva") upravuje

a) práva a povinnosti provozovatelů zařízení, provozovatelů letadel a dalších osob při obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (dále jen "povolenka"),

b) postup při vydávání povolení k emisím skleníkových plynů a rozhodování o jeho změnách,

c) postup při vydávání a přidělování povolenek a podmínky obchodování s nimi,

d) podmínky hospodaření s povolenkami, jednotkami přiděleného množství a jinými právy k vypouštění emisí skleníkových plynů,

- e) použití jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností v systému obchodování s povolenkami (dále jen "systém obchodování"),
- f) působnost orgánů veřejné správy podle tohoto zákona,
- g) sankce za porušení uložených povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených na jeho základě.

KAPITOLA VI.4. – INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.

Na evropské úrovni je IPPC regulováno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevenci a omezování znečištění).

Do českého právního řádu je směrnice transponována zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Hlavní principy integrované prevence a omezování znečištění:

- posuzování průmyslových a zemědělských činností z hlediska ochrany životního prostředí jako celku,
- zabezpečení takových provozních podmínek, které neumožní přenos znečištění mezi jednotlivými složkami životního prostředí,
- snížení celkového negativního vlivu na životní prostředí,
- podpora preventivního přístupu při snižování znečištění,
- omezení vzniku odpadu volbou vhodné technologie s cílem vzniklé odpady v maximální možné míře zhodnocovat a recyklovat,
- stanovení podmínek provozu zařízení na základě nejlepších dostupných technik (**Best Available Techniques – BAT**),
- pravidelné přezkumy vydaných integrovaných povolení a jejich úpravy podle posledního vývoje techniky s cílem urychlit technickou inovaci zařízení,
- integrace dílčích povolení do jednoho a vydání tohoto povolení jedním úřadem,
- informování veřejnosti a její účast na povolovacím procesu.

Problematiku integrované prevence a omezování znečišťování (**Integrated Pollution Prevention and Control - IPPC**) v České republice řeší **zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)**, který nabyl účinnosti 1. ledna 2013. Dne 19. března 2013 vyšel ve Sbírce zákonů v částce 32 zákon č. 69/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a zohledňuje požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (**Industrial Emissions Directive - IED**).

Účelem zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, je v souladu s právem Evropské unie, resp. směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích, **dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku uplatněním integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu**, a sice:

- energetika;
- výroba a zpracování kovů;
- zpracování nerostů;
- chemický průmysl;
- nakládání s odpady;
- a ostatní zařízení.

Předmětem zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, je:

- stanovit povinnosti provozovatelů zařízení;
- upravit postup při vydávání integrovaného povolení a další řízení a postupy týkající se integrovaného povolení;
- stanovit působnosti orgánů veřejné správy podle tohoto zákona;
- upravit náležitosti systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách, zřízení a činnost technických pracovních skupin a zveřejňování informací o nejlepších dostupných technikách;
- stanovit sankce za porušení povinností stanovených tímto zákonem;
- upravit vedení informačního systému integrované prevence a stanovit jeho obsah.

Ministerstvo životního prostředí (MŽP) v souladu s ustanovením § 29 písm. a) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, **vykonává vrchní státní dozor a je ústředním orgánem státní správy** podle tohoto zákona.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci

Na úrovni národní legislativy upravuje oblast integrované prevence a omezování znečištění kromě zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, i prováděcí právní předpis k tomuto zákonu, kterým je vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci. Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, která nahrazuje vyhlášku č. 554/2002 Sb., nabyla platnosti dne 20. září 2013 a dne 5. října 2013 nabyla účinnosti.

Vyhláška č. 288/2013 Sb. stanoví následující vzory a související vysvětlivky k jejich vyplnění:

- vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění (**příloha č. 1**);
- náležitosti základní zprávy (**příloha č. 2**);
- náležitosti odborného posouzení k udělení výjimky z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami (BAT) (**příloha č. 3**);
- vzor zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení (**příloha č. 4**).

Jednotná forma daná zákonem, resp. prováděcím právním předpisem, byla vedena snahou o usnadnění komunikace mezi příslušným správním úřadem a provozovatelem. **Vyhláškou stanovené vzory jsou závazné a jsou stejné pro všechny typy zařízení.** Z toho důvodu je řada položek v žádosti variabilních a přizpůsobitelných jednotlivým kategoriím zařízení. *Pozn.: Přímá využitelnost příloh ve formátu DOC. k volnému stažení a využití.*

Provázanost zákona o ochraně ovzduší a zákona o integrované prevenci

Národní legislativa zakotvuje aplikaci nejlepších dostupných technik (**Best Available Techniques - BAT**) nejen do zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, ale i do právních předpisů na úseku odpadů, ochrany vod a ochrany ovzduší. Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je tedy úzce provázaný se zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů.

Příručka ochrany kvality ovzduší v sobě pojí současnou právní úpravu, technické aspekty a dalším témata související s ochranou ovzduší, např. informace k integrovanému povolování, k procesu výměny o nejlepších dostupných technikách (**Best Available Techniques - BAT**) a aplikaci BAT po novele zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Příručka ochrany kvality ovzduší (MŽP 2013).

Vazbu mezi relevantními ustanoveními zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, přibližuje také **metodický dokument Ministerstva životního prostředí (MŽP)**, který byl připraven počátkem roku 2013 na základě obdržení dotazů od krajských úřadů.

Účelem tohoto materiálu je provozovatelům, povolujícím úřadům (krajským úřadům) a kontrolním orgánům přiblížit vazbu mezi relevantními ustanoveními předpisů integrované prevence a legislativou v oblasti ovzduší stejně jako sjednotit výkon státní správy v souvislosti s touto problematikou.

Metodika MŽP: Zákon o integrované prevenci a související legislativa - Vazba některých ustanovení zákona o ochraně ovzduší a zákona o integrované prevenci.

Směrnice IPPC se snaží zlepšit životní prostředí jako celek na základě využívání BAT a následného snížení emisí. Snížení využívání energie a používání čistých technologií je toho velmi důležitou součástí. Směrnice vyžaduje vydávání povolení na základě BAT, kdy tato povolení mají být sestavena a naplněna do roku 2007.

BAT jsou ve směrnici definovány a snadno se aplikují na nové instalace, kde neexistují žádná omezení prostorem ani jiné aspekty, specifické pro danou lokalitu. Pro existující instalace to není tak jasné a dle úvodu dokumentů BREFs: „V případě existujících instalací musí být brána v úvahu i ekonomická a technická schůdnost jejich obnovy. I jediný cíl zajištění vyšší úrovně ochrany životního prostředí pro ochranu životního prostředí jako celku bude často zahrnovat provádění trade-off rozhodnutí mezi různými vlivy environmentálních vlivů a tyto posudky budou často ovlivněny lokálními úvahami“.

Existuje celá řada technik, které mohou být aplikovány na existující instalace a tyto jsou uvedeny v kapitolách BREF pod názvy Techniky ke zvážení při určování BAT. Mnohé z těchto

technik se soustředí na to, aby byly získány procesy pod kontrolu tak, aby se zabránilo emisím jako celku a aby existující techniky mohly být náležitě využívány. Použití těchto technik redukuje vlivy na životní prostředí a může i zlepšit konkurenceschopnost.

Prvním krokem provozovatele je zjistit, zda jím provozovaná technologie spadá pod povinnosti dle tohoto zákona. Kategorie zařízení, která spadají pod tento zákon jsou uvedeny v Příloze č. 1 zákona. Zde je nutné zjistit, zda některá Vaše technologie spadá pod tento zákon.

Pokud spadáte pod tento zákon, je třeba zjistit, ke kterému datu budete podávat žádost o integrované povolení. Pak už je nutné zahájit práce na vypracování žádosti.

Provozovatel zařízení nesmí bez platného integrovaného povolení zařízení provozovat.

KAPITOLA VI.6. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

Vyhláška ze zmocnění z § 16 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb. – pravidla pro stanovení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem:

K problematice centrálního zásobování teplem se pořád vede řada odborných polemik, v současnosti se dá v této věci opřít mj. o oficiálně publikovanou a aktualizovanou Metodickou pomůcku odboru stavebního řádu MMR: „Odpojování od centralizovaného zásobování teplem“. Zákon č. 369/2016 Sb., přinesl některé změny.

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyní) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 15.1.2020. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.

PRO INSPIRACI:

Ochrana ozonové vrstvy je předmětem mezinárodních úmluv, konkrétně [Vídeňské úmluvy a Montrealského protokolu](#). Předepsaná opatření směřují především k ukončení výroby a spotřeby těchto látek. Evropská unie upravuje tuto oblast hlouběji a stanovuje další povinnosti ([nařízení \(ES\) č. 1005/2009](#)) s ohledem na prevenci emisí těchto látek ze zařízení, která jsou ještě v provozu, a i ze zařízení a výrobků které mají svou dobu životnosti již za sebou.

Součástí rubriky jsou informace o [látkách, které poškozují ozonovou vrstvu](#) a o některých dalších látkách, které se ve velké míře používají jako jejich náhrady, avšak nemalou měrou přispívají ke globálnímu oteplování [fluorované skleníkové plyny](#), „F-plyny“.

Obě skupiny látek jsou halogenované uhlovodíky a mají obdobné použití jako chladicí média, hasiva či rozpouštědla a obě patří mezi tzv. skleníkové plyny. Základním rozdílem mezi nimi je absence jiných halogenů v molekulách fluorovaných skleníkových plynů.

Zatímco látky poškozující ozonovou vrstvu obsahují zejména chlor (způsobující poškozování ozonové vrstvy), případně fluor nebo brom (taktéž), fluorované skleníkové plyny obsahují pouze fluor a k poškozování ozonové vrstvy tudíž nepřispívají.

Předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů vyplývá ze závazků [Kjótského protokolu a Rámcové úmluvy o změně klimatu](#).

Předepsaná [opatření](#) směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyřazených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

1.1.1 DOKUMENTY

- [Ochrana ozonové vrstvy v České republice](#)

Publikace, kterou vydalo Ministerstvo životního prostředí ČR k 20. výročí od podepsání Montrealského protokolu.

1.1.2 ODKAZY

- [Evropská Komise – Fluorované skleníkové plyny \(F-plyny\)](#)

Informace o fluorovaných skleníkových plynech a s nimi spojenými povinnostmi, které vyplývají z EU legislativy (např. podávání zpráv – formuláře ke stažení).

- [Evropská Komise – ochrana ozonové vrstvy](#)

Souhrn informací souvisejících s ochranou ozonové vrstvy na úrovni EU od výzkumu po praktické informace o povinnostech, které plynou z EU legislativy: výroba, dovoz a vývoz– hlavní databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu, laboratorní a analytické použití – databáze laboratoří, podávání zpráv dle čl. 27 (podniky)

Dne 1. ledna 2010 vstoupilo v platnost **nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 1005/2009** o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a nahradilo stávající právní dokument Evropské unie, nařízení (ES) 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

V platnosti je také doplňující národní právní úprava, zajišťovaná zákonem č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech a vyhláškou č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Oba předpisy vstoupily v platnost dne 1. září 2012 a nahradily původní právní předpisy (zákon č. 86/2002 Sb. a vyhláška č. 279/2009 Sb.) Tyto dva národní právní nástroje pokrývají oblasti vymezené výše citovaným nařízením ES pro povinnou právní úpravu ze strany členských zemí.

Všechny tři jmenované legislativní nástroje slouží k implementaci požadavků Vídeňské úmluvy na ochranu ozonové vrstvy a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

Na fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny se sice vztahuje Kjótský protokol k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, nicméně se používají především v oboru chladírenství, v klimatizačních zařízeních, tepelných čerpadlech a systémech požární ochrany. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech stanovuje základní požadavky tvořící systém předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů. K tomuto nařízení byla vydaná série prováděcích nařízení Evropské komise.

1.1.3 DOKUMENTY

- [Zákon č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech](#)

Dne 1. září 2012 vstoupil v účinnost zákon o tzv. regulovaných látkách a F-plynech, který zcela nahrazuje předchozí právní úpravu uvedenou v zákoně o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb. (jeho novela označená č. 483/2008 Sb.). Zákon je odlučen od zákona o ochraně ovzduší.

- [Vyhláška č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů](#)

Dne 1. září 2012 vstoupila v účinnost spolu se zákonem o tzv. regulovaných látkách a F-plynech také vyhláška, která zcela nahrazuje původní vyhlášku č. 279/2009 Sb.

1.1.4 ODKAZY

- [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení \(ES\) č. 842/2006.](#)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006. Předpis plně nahradí stávající nařízení o fluorovaných skleníkových plynech od 1. ledna 2015.

- [Úplné znění EP a Rady \(ES\) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu](#)

Úplné znění nařízení Evropského parlamentu a Rady EU o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu. Toto nařízení (ES) č. 1005/2009 od 1. ledna 2010 nahradilo původní nařízení (ES) č. 2037/2000.

- [Nařízení Komise \(EU\) č. 744/2010 - kritická použití halonů](#)

Nařízení Komise, kterým se nahrazuje příloha VI nařízení (ES) č. 1005/2009, kritická použití halonů. Nařízení vstupuje v platnost 7. 9. 2010.

- [Nařízení Komise \(EU\) č. 291/2011 - základní použití jiných regulovaných látek než HCFC pro laboratorní a analytické účely.](#)

Nařízení Komise, které povoluje dovoz a použití jiných regulovaných látek než HCFC pro laboratorní a analytické použití, jež je definováno v příloze.

- [Nařízení EP a Rady \(ES\) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech](#)

V odkaze najdete informace o fluorovaných skleníkových plynech a úplné znění nařízení (ES) č. 842/2006 včetně jeho prováděcích nařízení.

- [Montrealský protokol a Vídeňská úmluva](#)

V dokumentu je ke stažení Vídeňská úmluva a Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu včetně všech dodatků (Londýnský, Kodaňský, Montrealský a Pekingský), základní informace a odkaz na webové stránky sekretariátu.

Příklad - Schéma termínů měření emisí do ovzduší (dle dřívějších předpisů)

Podnik																
Rok, ve kterém bylo/bude provedeno měření (M).		91	94	95	96	97	98	99	00	01	02	03	04	05	06	07
		92														
		93														
Kotelna hl. Zdroj 001		Komíny 001-002		M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M
Kotelna adm. Zdroj 002		Komíny 003 - 004				M			M			M			M	
Kotelna Zdroj 003		Komín č. 005			M			M						M		
Kotelna Zdroj 004		Komín č. 006	Malý zdroj, emise spočteny emisními faktory.													
Přímotopy Zdroj 005		Technologie nemá přímý výstup do ovzduší, neměřeno. Emise jdou do ovzduší přes pracovní prostředí, použity faktory.														
ČSPH nafty Technol. 101	Pojistka	Výduchy 101 – 103				M	M									
	Nádrže č. 1 - 3 Tankovací pist. Stojan č. 1 – 3	Výduchy 104 - 106					M									
Sklad ol.a BA Technol. 102		Technologie nemá přímý výstup do ovzduší, malý zdroj. Emise jdou do ovzduší přes pracovní prostředí														
WAP – (3+1) Technol. 103		Výduch č. 107								M	Malý zdroj proměřen pro poplatkovou agendu jako vzor pro více zdrojů.					
Akumulátory Technol. 104		Výduch č. 108	Malý zdroj, měření nepožadováno, použito měření na obdobném zdroji.													
Obrábění Technol. 105	Odlučovač číslo 105A,B	Výduch č. 109						M					M			M
Záložní zdroj Technol. 106		Výduch č. 110						M							M	
ČOV Technol. 107		Výduch č. 111	Emise nelze měřit, od měření bylo upuštěno. Bude měření pachových látek do 14.8.2006.													
Mytí,odmašť. Technol. 108		Výduch č. 112	Malý zdroj, emise bilancovány.													
Svařování Technol. 109		Výduchy 113 – 114	Malý zdroj, měření nepožadováno, použito měření na obdobném zdroji.													